

கஸ்கீ

KASIKI 2-1-1972 45 காசு

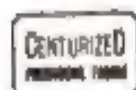
My My!
My choice for the MAN

Century's *Cosy-Cot* COTTON SHIRTING with rich woolen feel

CENTURY for 100% cotton textiles

THE **CENTURY** SPO. & MFG. CO. LTD. SUNDAY 25.00

For Fashion Fabrics choose *Century Shirts*

கல்கி

ஸாருளடக்கம்

"கல்கி"யின் பெயரின்
மூலம் காலத்தின் கன்ன
பெயர்கள் எல்லாம் கதி
யின்ற பெயர்களாகவும்
வந்தனவும் கற்பனையே

செப்டம்பர் 18 - துணை 2, 1972

ஆண்டவர் அருள் தாருமோம்!	...	3
ராஜாஜியின் கருத்துகள்	...	4
கொடும்	...	8
அன்னை மூன்றுரை	...	10
அம்மா	...	18
பொய்லியின் கொள்கை	...	26
அவரது திரைக்கதாசனம்	...	33
குருநாதரையே போதித்த சீடர்!	...	38
சென்ட்ரல்	...	38
மூன்று மத்திரகா நிகர்	...	48
திருப்பம்	...	52
நீங்க ரொப்ப நல்லவர்...	...	60
படித்துப் பாராங்கள்	...	65
அகாலியின் பா தங்கள்	...	67
வட்டபெருகு	...	78

அட்டைப்படம்: எக்சிடிக்கள்—ரத்திரி பல்லா

சந்தா கிளரம்	ஒரு வருடம்	ஒரு வருடம்
இந்தியா	ரூ. 25-00	ரூ. 11-50
தேச நாடுகள்	ரூ. 30-00	ரூ. 35-00
இலங்கை (இலங்கை துணைமுகம்) ரூ.	25-00	ரூ. 11-50

தலைவலி • ஃப்ளூ • பல்வலி
• உடல்வலி முதலியவற்றை
உடனடியாகக் குணப்படுத்த
ஸலோஃபென்
வலி நிவாரண மாத்திரை

ஏனெனில் ஸலோஃபென் மாத்திரைகள்
டாக்டர்கள் சிபாரிசு செய்யும் மருத்துவ
முறைப்படித் தயாரிக்கப்பட்டவை.

ஸலோஃபென்
திருக்குமிடத்தில்
வலி திருக்காது!

இது அமிதாபஞ்சன்
கம்பெனியின்
தயாரிப்பு
அமிதாபஞ்சன்
லிமிடெட்

FDAS-16647PLA

பொங்கல் விசேஷ விற்பனை!

பட்டு சேலைகள்

மற்றும்

சோனி பீஸ்கள்

• 6 இனியத்த பட்டுசேலைகளுக்கு மட்டுமே பிரத்யேகமான கோரும்

நல்லி சில்க்ஸ்

பட்டு சேலைகள்

82, சாயம்பேட்டை நாயோடு, என். மயிலாப்பூர், சென்னை-4
(பேன்: 74802)

2 & 9-1-1972 இது குயிற்றக்கிரமங்களிலும் விற்பனை உண்டு!

**அழுத பிள்ளை
கிரிக்குமாம்...**

**அமிர்தாஞ்சன்
கிரரப் மிக்ஸ்சர்**

அஜீரணம், வாயு, தூக்க
மின்மை, வார்தி, வயிற்றுப்
போக்கு போன்ற குழந்தை
யின் உடல் கோளாறுகளை
விரைவில் குணப்படுத்து
கிறது.
பசியைத் தூண்டி,
ஜீரணசக்தியைச் சீராக்கி,
குழந்தையை ஆரோக்கி
யத்துடன் கொழுக்கொழு
வென்று வளரச் செய்கிறது.

**அமிர்தாஞ்சன்
மிக்ஸ்சர்**

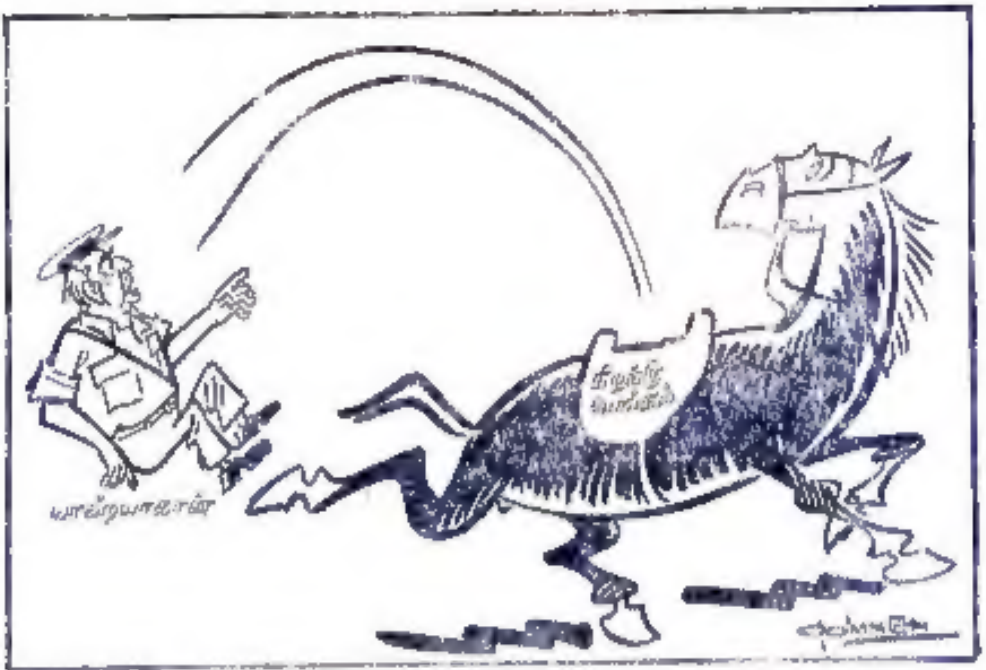
ஆண்டவன் அருளை நாடுவோம்!

நம்முடைய சேனாதிபதிகளும், தரைப் படையும், கடற்படையும், விமானப் படையும் சமீபத்துப் போரில் அற்புதமான வெற்றி பெற்றிருக்கிறார்கள். இந்த வெற்றியின் ஞாபகார்த்தமாகத் துறைமுகங்களுக்கும் ராணுவ நகரங்களுக்கும் வெற்றித் தலைவர்களுடைய பெயர்களைச் சூட்டுவார்கள். ஆனால் பெயர் மாற்றம் போன்ற உண்மைப் பயன் தராத டாம்பிக் சின்னங்களைப் பெரிதாக நினைத்துத் திருப்தி அடைந்துவிடக் கூடாது. வெற்றி பெற்ற இந்தச் சமயத்தில் நாம் அடக்கத்தோடு நடந்து கொள்ள வேண்டும். வெற்றியினைத்தும் பகவானின் கிருபையினாலேயே விடைக்கிறது. பாரத தேசப் பொருளாதாரத்தைச் சீர்தெய்வதற்காக முயற்சி மேற்கொண்டுள்ள நமது பிரதமருக்குப் பகவானின் அருள்கிடைக்க வேண்டுமென்று பிரார்த்திப்போமாக!

இந்தியா - பாகிஸ்தான் போர் மீண்டும் ஏற்பட்டால், அதில் எந்த அந்நிய வல்லரசும் நேராகக் கலந்துகொள்ளாது என்பது நிச்சயம். இந்தியாவுக்கு எதிராகப் பாகிஸ்தானுக்கு உதவி புரிய விரும்புகிற வல்லரசுகளும் கூட, இந்தியா - பாகிஸ்தான் போரில் நேரடியாகப் பிரவேசிக்காது என்பது உறுதி. ஆனபடியால் திரு பூட்டோவின் ஆத்திரப் பேச்சு பற்றி நாம் கவலை அடைய வேண்டியதில்லை. இந்தியாவுடன் யுத்தம் மூண்டால் அமெரிக்க சர்க்கார் அதில் பாகிஸ்தானின் சார்பில் நேரடியாகவே கலந்து கொள்ளும் என்று பூட்டோ நம்புகிறார் போலும்! இந்த நம்பிக்கை ஒருநாளும் நிறைவேருது. இது பூட்டோவுக்கே உள்ளுறத் தெரிந்தும் இருக்கும். பாகிஸ்தான் சுயபலத்திலேயே இந்தியாவின்மீது மீண்டும் போர் தொடங்கினால், யாழ்ப்பாகானின் தலைமையின்கீழ் சமீபத்தில் அதற்கு நேர்த்த கதிதான் மறுபடியும் ஏற்படும் என்பதும் பூட்டோவுக்கு நன்றாகத் தெரியும். அவரது நாட்டு மக்களும் இதை உணர்ந்திருப்பர். போர் முடிக்கப் பேச்சுக்களினால் அவர்கள் ஏமாந்து போக மாட்டார்கள்.

(அடிப்படை: ராஜாஜி "கொட்பா"வில் எழுதியது.)

ராஜாஜியின் கருத்துக்கள்

அமெரிக்கா செய்ய வேண்டியது

இந்தியாவுடன் நட்புத் செய்து நிற்கு வந்ததை மறுபடி பாஸ்தானுடன் இணைப் பது பற்றி திரு டூட்டோ பேசுவது. அவரது நாட்டு அநியா மக்களின் ஆதரவையே பெறு வதற்காகச் செய்கிற ஒரு மட்டரசுமான் பிர சாரமேயாகும். இத்தப் பிரசாரம் டூட்டோ எவரே மேலும் சில காலம் பதனியில் இருத்தி வைக்கப் பயன்படலாம் என்பது தவிர, வேறு எந்த நோக்கத்திற்கும் உதவாது. இந்தியா வுடனே, வங்காள நேரத்துடனே சண்டை செய்ய வேண்டும் என்ற பிரசார மந்திரத்தை ஒழித் தீர்த்தரமான முறையில் பொதுஜன ஆதரவுக்கு வேட்டையாடுவதை டூட்டோ எவரே வேண்டும் என அமெரிக்காவிலிருந்து அவருக்கு யாரேனும் தல்லுரை கூறுவார்கள் என தம்பிக்கொண்டிருப்போமாக. அந்நிய

வம்சங்கள் இப்போதில் கடுமையும் என்று விபரித்ததாக ஆலாபப்பட்டுக்கொண்டு யுத்தத் தைப் பற்றி நினைப்பதை அவர் கைவிட்டு, உள்நாட்டுப் பொருளாதாரத்தில் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று அமெரிக்கா வளி லுத்தத்தில் கூற வேண்டும்.

போரின் விளைவுப் பொருளாதாரம்

அமெரிக்காவின் விஷயத்தை மக்களிடையே முறையில் தெரிவிப்பதற்கு இடக்கரடக்கல் என்று பெயர். "யுத்தம் முடிந்த பின் ஏற் பட்டுள்ள நிலைமையைச் சமாளிப்பதற்காகப் பொருளாதாரத்துக்குப் புதுத் திருப்பம் தந்து செய்பம் செய்ய வேண்டும்" என்று இப் படிப்பட்ட இடக்கரடக்கலை ஆகும். புதிது புதிதாக வயிக்கும் நிர்வகனதும் விதிக்கப் போகிறார்கள் என்பது அதன் பொருள். இப்

படிச் சொல்வது நீண்ட கால கழகம். 'போரினும் ஏற் பட்ட விளைவுகளை கடுகட்ட இடக்கரடக்கல் அல்லியம்' என்ற சூத்திரத்தைக் காட்டி, மத் திய - மாநில சர்க்கார்கள் மக்களின் மீது புது புது பளுக்களை ஏற்றுவார்கள். 'உள்ளமையா கவே நேரத்தின் நவனங்களைத் தான் இந்தச் கமைகளை விதிக்க வேண்டி யிருக்கிறது; எந்த அரசியல் கட்சி நனை மூன் னிடும் பளுவை அதிகரிக்க வில்லை' என்ற உஸர்வோடு செலவினங்களைக் கூர்ந்து கவ னத்துடன் வகுத்துக் கொண் டால், புதிய வரிக்கை ஏற்பதற் குத் தேசம் மறுப்பதற்கில்லை.

தமிழகத்தில் விழப்புத் தெய்வமாக முருகப் பெருமான் என்றிமேறியது தனிவன்மைப் பெற்றிருக்கிறான். சமீப காலத்தில் முருகபக்தி ஒப்பி வளர்ந்துள்ளது. கோடிக்கணக்கில் பக்தர்களாக வளர்ந்து அதற்குப் பெருக்கும் அருள் மறை பொழியும் முருக முர்த்தல்களும், ஆறுபடை வீட்டு அருளாளர்களுக்குச் சமமான புகழைப் பெற்றிருக்கிறான் வடபழநியின் வடாடப் புது தெய்வமான தம்படாஸிவப்பன். சிறிது காலத்துக்கு முன்பு வடபழநி ஆண்டவர் திருக்கோயிலில் பெரிய அமைதி அடைய இருப்பணி மேற்பெயர்வப்பட்டது. தற்போது ராஜகோபுரம், மன வண்டபம், மற்றும் விமானத் திருப்பணிகள் முர்த்தியாக எடுத்திடப்பட்டு 12த் தேதி (26-1-72) காலை 10 மணிக்கு மேல் 10-30 மணிக்குள் அஷ்டபத்தன மகா சும்பாபிஷேகம் நடைபெற விரும்புகிறது. பாரதத்துக்கு வந்த ஒரு பெரிய கற்பாதம் இறைவருளால் தீர்த்துள்ள சமயத்தில், குடியரசு தினத்தன்று இக்குடமுழுக்கு நடைபெறுவது மிகப் பொருத்தமான விருக்கிறது. பக்தர்கள் திரும்பிவருவதில் வந்து கொண்டு இரு முருகன் அருளுக்குப் பாக்திர மாவிராடு தீர்க்கஸ்ட ஸகலார்க்குப் பொருள் அழகுபி அகக்ஞானா கோரப்படுகிறார்கள்: பொருளாளர், ஸ்ரீ வடபழநி ஆண்டவர் கோயில் திருப்பணிக் குடி, சென்னை - 36, ஸ்வயஞ்சு வளர்ண பத்தனம் சாத்தவர் கத்தெடுக்கப்பட்ட இருப்பதால் பக்தர்கள் பொருகொடு பொன்னும் வழங்குவது விசேஷமாகும்.

ஓர் அறிவிப்பு

ஈதாஜி - 93 மலர் பிரதிகள் அந்தஸ்தும் விற்பனையாகிவிட்டன என்ற செய்தியைச் வராஜ்யா, அலிபி வர்க்கர்கள் அலைவருக்கும் ஈதாஜி - 93 மலர் கமிட்டியினர் இதன் மூலம் தெரிவித்துக் கொள்ளின்றனர்.

ஆவையிலும், வ்வராஜ்யாவுக்கும் 'கக'க்கும் முறையே மூன்று வருஷங்களுக்கும், இரண்டு வருஷங்களுக்கும் சந்தாத் தொண்ணைச் செலுத்துபவர்களுக்கு ஈதாஜி - 93 மலர் ஒன்று இலவசமாக அளிக்கப்படும் என்று பூயன் செய்திருந்த அறிவிப்பு உடனடியாக ரத்து செயல்படுகிறது.

திருமதி பூங்கா வேலாயுதம்

"ரெக்ஸ் ஜெஸ்ஸி பழகங்கள்"

வெய்யாகித்து தயாரிக்கப்பட்ட
செழுநீர்மான பந்த
திரைப்படங்களை எம்
குடும்பத்தினர்
விரும்புகின்றனர்"

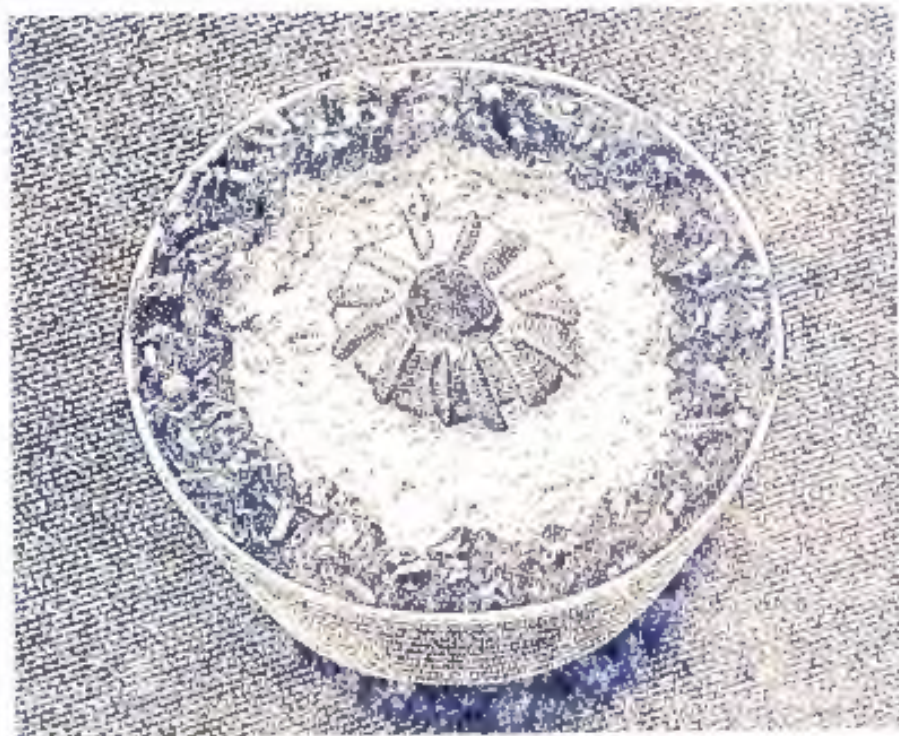
எவ்விதம், செவ்வகமான நேரத்தி
திருமதி பூங்கா வேலாயுதம்

லெமன் ஜெஸ்ஸி ஸ்ரீ. பீஸ்

தயாரிக்க உதவுவது:

ஜெஸ்ஸி பழகங்கள்

[illegible]

அருளுபடுத்தி : 1. கயலா, பாளையம், 28 கிராம் சிந்தா (சீவி நறுக்கப் பட்டது)
2. சோய்யா, செக்கை செரி விஞ்சாவி பாருங்கா.

[illegible]

சென்னைமீறி சிறந்த இலிய பழக்-
களை உடையது சென்னை ஜெனரி -
பிதுவர், மதியவர் யாவரும் அதை
விட்டுப்போக, எல்லாம் சமைப்பதற்கும்கூட
சென்னைவந்து வணிகமாகி புட்டிங்கு
கொண்டு வந்த சிள்பண்டங்களையும்
சமைக்க உதவித்தது. அந்நேரமான்
பாதுகாக்கிவிடுதல் மீதந்த கவனத்
தவறல் பக்குவப்படுத்திய பட்டதர்வ,
தொழில் வாகனவளியெய்ய பிசுசுசிறந்
தவா சென்னை ஜெனரி பங்கும்கூட

தேவநிதிநிலை இலிபியாவின் 6 குறைவு வரலாகுகள்.

[illegible]

மாண்புமிகு அமைச்சர்: ஆகவே, இதுதான் மட்டுமே எந்தையும்
அதன் மூலம் மட்டுமே எந்தையும் அங்குள்ள இடத்தில் இருந்து விலகி, அதன்
மூலம் அங்குள்ள இடத்தில் இருந்து விலகி, அதன் மூலம் அங்குள்ள இடத்தில் இருந்து விலகி,

உதாரணம் இன்னும் பலவனாகவார இப்பண்டங்கள் தயாரிசெய்து, உங்கள் கவனப்பதிலிவைக்க மகிழ்விக்கலாம். பின் கூறும் இதழ்களைக் கவனித்து ஓராயுங்கள்.

தூர்நர் பிராந்தியம் கோ. (இந்திய) பிளஸ்வோ ஸ்டீல்

மீதம் குற்றம் செய்தவர்களுக்கு மத்திய சிறைகளில் தண்டிக்கப்பட்டு வருகிறது. (தி.வி.சி.)

உதாரணமாக கீழ்க்கண்டவாறு: பகலித் தந்தையி, சீடர் ஸ்ரீய்யஸ், சீனம் 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846,

● ● ● ● ●

1. கோலாவில் வீழ்ந்த அப்பாவி முதலாம் சந்திர விஜய நகர தாழ்வு வளங்கள் திரு. கே. கே. ஸா. தொக்கி வைத்தார். இவ் வநாடு சந்திர வளத்தி லுடையதாம் வேளாண் அப்பாவித் தலைவர் ஐ. ஏ. என். சந்திரன், காவிரியின் பக்கம் கே. சண்டையாறு அருகில் இருக்கின்றார். 2. பக்கம் கே. சண்டை அரையேற்புரை வாரித் தள்ளுகிறார். 3. தாழ்ந்த மீழ்வாயில் வளம் மேம்புகிறது இவரே மேற்குறிப் பட்ட வரையிலுந் தாழ்வு வளங்கள். 4. தாழ்ந்தச் சந்திரன் திரு விழாவையும் தாழ்வு வளங்கள் ஆடுமிடத்து வைத்து உணர்த்துகிறார். இவரே மேற்குறிப் பட்ட திரு வேளாணத்தாழ்வு யும், சந்திர னர் வம். ஏ. முதலாம் கே. சண்டை அப்பாவி யும், பத்திரி வளம் வளம். 5. இத்தியம் மீழ்வாய் ஆடுமிடச் சந்திர விஜய வளமிடமிடத் தாழ்வு முதலாம் திரு சந்திரன் தொக்கி வைத்தார். இவ் விழாவின் தாழ்வி சண்டை முதல் பத்திரி வம் தற்புர வள மேற்குகிறது. 6. இவ்வளம் தற்புர வளம் ஆடு வ் சந்திர விஜய தாழ்வு முதலாம் கே. சண்டை முதல், இவ் சந்திர விழாவின் திரு வம். இவ் இத்தியாவி வளவேற்புரை தாழ்வுதலுகிறது.

கோபம்

ஐந்தாண்டு ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி சங்கராசனிய கல்வாகிகள்

'கோபம் குரோதம்' என்று சொல்பதில் சொல்வது வரலாகும். காமம் என்பது ஆசை. குரோதம் என்பது தாது கோபம். ஆத்திரம், துலோஷம் இவை சம்வாசனமும், மலிதகம் என்பதில் தள்ளுபாலை காப்பதும், குரோதம் லாமே என்று இருக்கைய பரமாத்மா கீதையில் சொல்லியிருக்கிறார்.

ஒரு வஸ்துவமும் ஆசை உண்டாகவிட்டால் அதைத் தவறான வழியிலாவது அடைவ முயல்கிறோம். இப்படியாகக் காமம் என்பது நம்மைப் பாஸ்ததில் தள்ளுகிறது. அது தாதுக்குப் பெரிய சக்தி, அதே போல்த இவ் கொரு சக்தியே கோபம். நாம் ஆளப்படுகிற வஸ்து கிடைக்காத போதிலும், அதற்குத் தடைபடாத இருத்தவர்களை மீது. அவ்வது தடை என்பது நாம் சேக்தவர்கள் மீது கோபம் வருகிறது. அப்பாவது சிறையேருத சேயமே கோபம் என்று சொல் கொள்கிறது.

சம்பாபி பதவாத் சகரீர எடுகிறோம். அது எதிர்ந்தும் கொண்டு நம்மிடமே திரும்பி வருகிறது. எழியப்படுபி எந்து காமம். அபே பதது திரும்பி வருபு போது கோபமாகிறது. திரும்பி வருகிற பதது தம்மைமே தாக்குகிறது. அப்படிவெதால் அங்குடைய கோபத் தாம் பிறரைத் தாக்குவதால் நினைத்தாலும், அது நம்மைமேதான் அதிசய தாக்குகிறது. கோபத்தின் மூல உடம்பெய்வதால் அப்ப போகிறது. அந்திதமம், மனம் இரண்டுக்கும் கோபத்தினால் பெரிய கிரோதம் உண்டாகக்கி கொள்கிறோம். நாம் சேக்திரசகரமாமக சக்திப் போடுப் போது நம்மை யாறேறும் போட்டோ மீதுதது, அப்பதும் நம்மிடப் கூரட்டினால் போதும், கோபமேசக்தித் தம்மை நாமே எத்தனை கோபமாகக்கி கொள் கிறோம் என்று புரிந்துகொண்டு வெட்டப்படு வேண்டும்.

சாதாரணமாக பவிதரீகளுக்குத் திராணி களுக்குள் வயிற்றுக்கு ஆசாரம் கொடுத்தால் அப்போஸதக்குப் பவி உடம்புகிறது. அடுத்த வேளைதான் மலுடியும் பவி ஏற்படுகிறது. நெருப்புக்கு மட்டுமே தான் ஒளி ஆசாரத்தைப் போட்டால் அது அடங்குவதில்லை. இன்னும் திகமாகக் கொடுத்த விட்டு வரிகிறது. போனும் பவி போடுக்களைத் தடுத்தும் சைல் சைல் செய்கிறது. நெருப்பு பிறளை எவ்வாக இருத்தாலும், அது தான் வரிகிறது விட்டுச் செய்கிற பண்டக்களை சாஸ்தாம் சுவனங்கிறேல்

என்று கருவமாகக்கி கொண்டு போகிறது. இதற்கும் நெருப்புக்கு 'கிருஷ்ண மர்தமா' என்று ஒரு பெயர் ஏற்பட்டிருக்கிறது. காம மும் இப்படிப்பட்ட 'கிருஷ்ணவா'யுத'தான். அது நிவாக வரிகிறது; அதற்குப் பின்புறான வஸ்துவவைக் கொடுப்பதால் மலி அடங்காமல் அதிகமாகக் கொண்டு போகிறது; அது நம் மனைகளே கருவமாகக்கிவிடுகிறது. இ. இச்சா முத்தியாகிறது போது தாதுகரலிகமாக ஒரு மலிதகம் உண்டாகிறது, பிற்பாடு அதையே 'சா' அலிந்து அமைதிவலால் சக்திசகாதத்தை மும் குடித்துக் கொண்டு அருவகவையுப் கொடுத்ததால் உண்டாகக்கி கொள்கிறோம்.

திறையேருத ஆசையின் இரண்டு மரு வஸ்துவதாம் அருவகசு. கோபமும், கோபத் தின் கொட சக்தி காமத்தின் மலிவையமீடப் பெய்கிறது. இதை நமரீகிதிரமாவ 'எதிர்த்தம்' வேறு வறகாகக் கொள்கிறது; அலி அரகன் வருகிறது. அவ்வது சேநர்நிதிகுளாகக் காம மும் குரோதமும் வருகிறார்கள். உட்டராக் காமம் இவரிகளுடைய கொள்கையின் பாகு கிராம். குரோதமும் பற்றி அவன் எவ்வ படுகிறோம்? 'காமம் புகாத இடமில்லை எவ் பாகிகள், ஆதல் காமமும் புகாத ஒர் கோப' மடக்கில் இந்தக் குரோதம் அடி கொள்வதற்குவிருந்தும். அது எதிர்க் கோடனா தெரியுமா? சாஸ்திரமடய இதவந்ததம்' என்று குரோதமின் புகத் தாட படுகிறது. காமமே அறிவாத துர்வாச மகரீவியும் கோபத்துக்கு ஆவாயவரீ என்று தாதுமியம்.

நாம் இந்த மகாபாஸேரன் துரோதனிடம் மிகவுப் தாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டும். கொஞ்சம் போகித்துப் பார்த்தாலும் நமக்கே தெரியும்; மாண்பும் கோபத்துக் கொண்டு சக்திம் போட நமக்கு மிகுதுப் போக்கிவதை இவ்வை என்று. அவர்கள் செய்கிற தவறுகளை, அதைவிடப் பெரிய தவறுகளைக்கூட, சேய்த வர் நாம் என்பது தம் அக்தராதாவுக்குத் தெரியும். அப்படியே நாம் தவறு செய்யாவிட் டாலும்கூட, அந்த மனிதன் மீதுதர் நுத்தியை வீல் சேய்த தவறற நாரும்கூடச் செய் திருக்கக் கூடும் என்று எவ்வப் பாரிக்க வேண்டும்.

கோபம் நம்முடைய பெரிய சக்தி. அலகை அண்ட விடாமல் எப்போதும் நம்மைக் கரப் பாற்றிக் கொள்ள வேண்டும்.

அங்குசை

மென்னுரை

புத்தகங்களைச் சம்பாதிப்பதற்குச் சாதாரணமாக மூன்று வழிகள் உண்டு என்பதாகச் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. காசு கம் வாங்குதல், கடன் வாங்குதல், திருடுதல் ஆகியவை அந்த மூன்று வழிகளாகும். விடக்கு வாங்குதல் என்னும் நாலாவது வழி ஒன்றும் இருக்கிறது. இவற்றில் நாலாவது வழியைக் கடைப்பிடிக்குறிப்படியான அனாதியம் ரயில் பிரயாணத்தில்தான் நம்மில் பலருக்கு ஏற்பட்டு விடுகிறது.

ரயில் பிரயாணத்தில் பலருக்கும் தூக்கம் சரியாக வருவதில்லை. ரயில் ஆடி அசைந்து குதூக்கிப் போடுகிற போட்டியில் வருகிற தூக்கமும் விரைந்து ஓடிப் போகிறது. ஆகையால் பொழுது போக்குகிறதற்கு ஏதேனும் புத்தகம் இருந்தால் நல்லது என்ற எண்ணம் உண்டாகிறது. இவ்வாறு புத்தகப் படிப்பில் வளர்ச்சிக்கு எயில்வேக்கள் மிகக் கூதவி செய்கின்றன. இதற்காகவே பெரிய ரயில்களில் நிலையங்களில் புத்தகக் கடைகளும் வைத்திருக்கிறார்கள். புத்தகம் சம்பாதிக்கும் முறைகளில் முதல் மூன்று முறைகளும் ரயில் பிரயாணத்தில்தான் அமர்வனவாகச் சொல்லியப்படுவதில்லை. நாலாவது முறை என்பதால் கடைப் பிடிக்க வேண்டியிருக்கிறது.

ஒரு சமயம் ரயில் பிரயாணம் செய்ய நேரிட்டபோது எனக்கும் அத்தகைய அவசியம் ஏற்பட்டது. "தூக்கத்தால் வருவதில்லை; ஏதேனும் ஒரு புத்தகமாவது படித்து வைக்கலாம்!" என்று எண்ணி, திருச்சி ரயில் சந்திப்பில் உள்ள புத்தகக் கடையில் ஒரு புத்தகம் வாங்கச் சென்றேன். கடையில் இருந்த புத்தகங்களைக் கண்ணோட்டம் இட்ட பிறகு பளபளவென்று மூவரண அட்டை போட்டதாக ஒரு புத்தகத்தைக் கண்டுபிடித்து வாங்கி வரேன். அது போட்டறவுஸ் என்னும் பிரபல ஆங்கிலநாவலாகிய கார்லியர் எழுதிய புத்தகம். ஆகிரியர் போட்டறவுஸ் நவகக் கதைக்குப் பெயர் போனவர். ஆங்கில மக்களின் நடை உடை பாவனைகளையும் பேச்சுக்களையும் வைத்துக்கொண்டு குறுங்கு குறுங்கு நிற்கும்படியான புத்தகங்களை எழுதினவார். தெனில் பார்த்திருக்கிற எவற்றுக் கொண்டே அடுத்தடுத்துக் கதைகள் எழுதுவார். "மிரிப்பு வந்தால் வரட்டும்; அங்கு ஒருவேளை தூக்கம் வந்தாலும் வரட்டும்" என்று எண்ணிக் கொண்டு, அத்தே முக்கால் ரூபாய் துணித்து எடுத்துக் கொடுத்து. மூன்றாவது பக்கமுள்ள ஒரு புத்தகத்தை வாங்கிக் கொண்டு போய் ரயிலில் என் இடத்தில் அமர்ந்தேன். அந்தப் புத்தகம் அதுவரையில்

இப்பத்தேழு வட்சத்து முப்பதினாயிரம் பிரதிகள் விற்றிருப்பதாக மேல் அட்டையிலேயே தெரிவித்திருந்தார்கள். விசைக்கு வாங்கிப் படித்தவர்கள் வர்கள் அத்தனை பேர் எவ்வில், மற்ற மூன்று வழிகளில் படித்தவர்கள் எத்தனை பேர் இருக்கவேண்டும்? ஆங்கிலத்தில் புத்தகம் எழுதும் ஆசிரியர்கள் கொடுத்த விலைத்தவர்கள்தான்! — அவர்களுடைய அதிர்ஷ்டத்தை விவந்துகொண்டே புத்தகத்தைப் பிரித்துப் படிக்கலானேன்.

படிக்க ஆரம்பித்ததுமே ஓர் ஐயம் தோன்றியது. ஒரு பாரா படித்ததும் சந்தேகம் அதிகமாயிற்று. ஒரு பக்கத்தை முடிந்து இரண்டாய் பக்கத்தைத் தொடங்கியதும் சந்தேகம் ஊர்ஜிதமாயிற்று. "அட சட்! இந்தக் கதையை முன்னொரு தடவை படித்துத் தொலைத்திருக்கிறேனோ? இனையா மறுபடியும் விசை கொடுத்து வாங்கினோம்? ஐந்தே முக்கால் ரூபாய் தன்டம்!" என்று சொல்லிக் கொண்டு புத்தகத்தைக் கீழே போட்டேன். பாஷா! புத்தகம் என்ன செய்யும்? புத்தகத்தைப் படித்து நான் சிரிப்பதற்குப் பதிலாக, அது என்னைப் பார்த்துச் சிரித்தது, சிரித்தது மட்டுமன்று; எல்லுடன் அது பேசவும் செய்தது. "அப்பனே! என்னை இப்படித் தொப்பென்று கீழே போட்டாயே? நீயும் புத்தகம் எழுதுகிறவனாயிற்றே! உன் புத்தகத்தை ஏமாந்து வாங்குகிறவர்களும் இப்படித்தானே விசி எறிவார்கள்?" என்று சொல்லியது.

இந்த எண்ணமானது கொஞ்ச நஞ்சம் வரக்கூடிய தூக்கத்தை யும் கொடுத்துவிட்டது. பொழுதை எப்படிப் போக்குவது என்று யோசித்தேன். பெட்டியைத் திறந்து அதிலிருந்து துணிமணிகளை அப்புறப்படுத்திச் சோதித்தேன். ரஸிகமணி டி.கே.சி. அவர்களின் கம்ப ராமாயணப் பதிப்பு பெட்டியின் அடியில் இருந்தது. அதை எடுத்துக் கம்பர் பாடல் களைப் படிக்கத் தொடங்கினேன். பொழுது போகாதே தெரியாமல் போய்க் கொண்டிருந்தது.

ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் கம்பர் எழுதிய புத்தகம். நானும் நூறு தடவைக்குமேல் கேட்டும் படித்துமிருப்பேன். ஆயிரமும் கம்பர் பாடல் பழக்காத தோன்றலில்லை. புத்தகத்தைக் கீழே விட்டேறியவும் தோன்றவில்லை. படிக்கப் படிக்கப் புதுமையாக இருந்தது.

பழைய காலத்து மகா மேதைகள் எழுதிய சிரஞ்சீவிக் காவியங்களுக்கும் இந்த நானாய ஆசிரியர்கள் எழுதும் அன்றலரித்து வாடிப் போகும் நூல்களுக்கும் உள்ள வித்தியாசம் நன்றாகத் தெரிய வந்தது.

கம்பரைப் போற்றுவதற்காகக் கூடிய மகாநாடு ஒன்றில் மேற்கூறிய சம்பவத்தைப் பற்றிச் சொன்னேன். கேட்டுக்கொண்டிருந்த நண்பர் கூசில் ஒருவர் விழா முடிந்த பிறகு என்னிடம் தயிவாக வந்து, "என்ன ஐயா! எங்களுக்குக்கெல்லாம் அசட்டுப் பட்டம் கட்டிவிட்டீரே?" என்றார். "அடாடா! நான் ஒன்றும் அப்படிச் செய்ததாக நினைவில்லையோ! பட்டம் கட்டும் வேலையெல்லாம் சர்வகலாசாலிகளைச் சேர்ந்தது அல்லவா?" என்றேன். "அதற்குச் சொல்லவில்லை. நீர் எழுதிய புத்தகங்களை நாங்கள் எவ்வளவோ ஆசையோடு வாங்கி வாசிக்கிறோம். பத்திரமாய் வைத்துப் பாதுகாக்கிறோம். சில புத்தகங்களை மூன்று நான்கு தடவை கூடப் படித்திருக்கிறோம். அப்படி இருக்க ஒரு தடவை படித்து விட்டு எறியவேண்டிய புத்தகங்களுடன் சேர்த்து விட்டீரே?" என்றார்.

"ஏதோ அவையடக்கமாகச் சொன்னேன். அதை நீங்கள் பொருட்படுத்த வேண்டாம். யார் கண்டது? வள்ளுவரும்

கம்பும் தங்கள் நூல்கள் ஆவிர மாயிரம் ஆண்டுகள் படிக்கப்படும் என்று எண்ணிக் கொண்டா எழுதினார்கள்? இல்லையோ! ஷேக்ஸ்பியர் அவரது அவசரமாகப் புது நாடகம் ஏதேனும் நடிப்பதற்கு வேண்டுமென்று என்று எண்ணிக் கொண்டு எழுதித் தள்ளினார். அவை உலகம் உள்ளவையும் போற்றத் கூடிய ரிஞ்சுவி நூல்களாக விளங்குவின்றன. அடுத்தாற்போல் பெர்னாண்டோ ஸாவப் பாருங்கன், "ஷேக்ஸ்பியரைக் காட்டிலும் நான் கொஞ்சம் அதிகம்!" என்று பெர்னாண்டோ சொல்லிக் கொண்டார். அவர் இதற்குப்போல் பிறகு அவருடைய விட்டை வாங்கி ஒரு நூலாகச் சிவனம் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற முயற்சிக்குப் பொதுவுள்ள ஆதரவு விட்டால் எவ்வளவு பிடிபட்டது. ஆனகயால், ஆசிரியர்கள் சந்தேகம் பொறித்திருக்கும் காலத்தில் அவர்களுடைய நூல்களைப் பற்றி எதுவும் நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியாது!" என்றேன்.

"இத்தாலும் உம்முடைய புத்தகங்களில் ஏதேனும் பிற்காலத்தில் நீதித்திருக்கலாம் என்று கருதுகிறீர்? ஐம் புது வருஷம் நூறு வருஷமாகவு உயிரோடிருக்கக் கூடிய நூல் என்று நீர் எழுதிய நூல்களில் எவதாவது கூற முடியுமா?" என்று கேட்டார். "இப்போது எப்படி உங்கள் கேள்விக்குப் பதில் சொல்ல முடியும்? நூறு வருஷங்கள் கழித்துக் கேளுங்கள்; சொல்விறேன்!" என்றேன்.

நின்பர்களுடைய கேள்விகளுக்குச் சரியான பதில் சொல்லாமல் மழுப்பி விட்டேன். ஆனால் அவருடைய கேள்வி என் மனசில் ிடந்து உழன்றுகொண்டே யிருந்தது. பெருந்தொத்தரவு அளித்தக்கொண்டு இருந்தது. ஏதாவது புதிய கதை எழுதி வரும்போது, "இது எத்தனை நாளைக்கு உயிரோடிருக்கும்? எத்தனை மடவை படிப்பதற்குத் தகுதியுள்ளதா யிருக்கும்?" என்று எண்ணப் தொடங்குகிறேன். பிறகு எழுதுவதற்கே டாது. இம்மாதிரி உள்ளக் குழப்பம் நின்பர் கேள்வி கேட்ட நாளிலிருந்து சில நாட்களுக்கு முன்பு வரையில் எனக்கு இருந்து வந்தது.

"கா க்குக்குத் தன் குஞ்சு பொன் குஞ்சு" என்பது பழமொழி. காக்கை அவ்வளவு அசட்டுத்தனம் உள்ள பறவை என்று எனக்குத் தோன்றவில்லை. தன்னுடைய அழகிய கரிய குஞ்சைக் காட்டிலும் காக்கை பொன்னுக்கு அதிக மதிப்புத் தரக்கூடிய பட்சி

என்று நான் எண்ணவில்லை. மனிதன் தான் அப்படியேயல்லாம் தவறான மதிப்பு அளிக்கக் கூடியவன்! தான் பெற்ற குழந்தையைக் காட்டிலும் தன்கத்தைப் பொரிதாக மதிப்பவன் மனிதன் தான்! 'தங்கக் கட்டியே!' என்று குழந்தைகளைக் கொஞ்சி மகிழும் பெற்றோர்களை மனித வாக்கத்தில்தான் பார்க்கலாம். அப்படிப்பட்ட மனிதனும் தங்கத்துக்கு அதிகப்படியாக வேறும் தன் குழந்தையை அருமை யாகக் கருதுகிறான். இதிலிருந்து, அவரவர்களுடைய சிறுஷ்ட அவரவர்களுக்கு உயர்ந்ததாகத் தோன்றுவது இயல்பு என்று ஏற்படுகிறது.

புத்தகங்களில் சிறுஷ்ட சொல்பவர்கள் விஷயத்தில் இது எவ்வளவு தூரம் உண்மை என்று சொல்ல முடியாது. அவரவர்கள் எழுதுவது அவ்வப்போது அவரவர்களுக்கு உயர்வாகத் தான் தோன்றுக் கூடும். ஆனால் சில காலத்துக்குப் பிறகு தாங்கள் எழுதிய நூல்களைப் படித்துப் பார்த்தால் அதே மாதிரி தோன்றுமா?

உள்ளாரையும் பொல் நூலாசிரியர்களுக்கும் வளர்ச்சி பெற்று வருகிறவர்கள். உடல் வளர்ச்சி நின்றுபோன பிறகும் உள்ளமும் அறிவும் வளர்ந்து விசாலித்து வருவதுண்டு. ஆனகயால் ஆசிரியன் ஒருவன் தான் எழுதிட்டு அண்டுக்குண்டு முன்னால் எழுதிய நூலை எடுத்துப் படித்துப்பார்த்தால், அதில் உள்ள குறைகள் பல அவனுக்குத் தோன் றுமல் போகாது. "அட்டா! இவ்வுரை உயர்வாம் நாமா எழுதினோம்? இப்படி யெல்லாம் நாமா எழுதினோம்?" என்று ஆசிரியன் உள்ளம் வேதனை அடைவது இயல்பேயாகும். எனக்கும் இத்தகைய அனுபவங்கள் ஏற்பட்டதுண்டு. பின்னர், "அந்தக் காலத்து நிலைமை அப்படி; அதனால் இவ்விதம் கதைப் போக்கு அமைத்திருக்கிறது. இவ்வகைக்கு எழுதினும் வேறு விதமாக எழுதியிருக்கலாம்!" என்று எனக்கு நானே சமாதானம் சொல்லித் ததரியப்படுத்திக் கொண்டேன். "இந்தப் புத்தகம் இன்னொரு பதிப்பு வெளிவராமல் இத்துடன் நின்றுவிட்டால் நன்மையிருக்கும்" என்று சில சமயம் எண்ணுவதும் உண்டு. ஏற்கூலே இத்தகைய போரப்பட்டம் குடி கொண்டிருந்த உளவத்தில் நன்மையே கேள்வி அடிக்கடி தோன்றிச் சங்கடப்படுத்திக் கொண்டு வந்தது.

"அவ னுரை" என்று இந்தப் புத்தகத்தின் மூலமாக மேற்கூறிய சங்கடம் நிவர்த்தியாயிற்று.

முதலில் இந்தக் கதை "கங்கி" பத்திரிகையில் தொடர்ந்து வெளியாகி

கோவேந்திரபாரம் ஸ்ரீ ஆர். சனி
வாசுதேவன் அவர்களின் கஷ்டமயத்தழித்தி
ஸையலம் சரிபத்தித் கோவேந்திரப
ாரம் கிராமத்தில் வெகு விமலிஸையலம்
கொண்டாடப்பட்டது. காலூரி காம
கோடி பீடம் ஸ்ரீ கங்காதாரி
கலாநிகன், காமாஷி தங்க நாயகரும்,
தவரத்தினமாயலும். 1119 ஆண்டலம்.
பேசாதபும் தங்காரலோடு கலாப
லயத்து ஆசிரிஸத்தாரன்.

கத்திரக் கட்டிலயக் கார்த்த M. K.
ரங்கராமியன் குமாரன் கிரஞ்சி
K. R. சேனாதாரஜன். 8 30.4தும்.
(கெய்கிட், ஆல்தாரமெளன் & பீக்
மெளட்ஸ் நிமிடெட், அப்பத்தார)
சேன. கிமலயவுக்கும் திருமணம்
சரிபத்தித் கெய்கற்பட்ட அடுத்த
புரிப்பாக்கத்தில் நடைபெற்றது.
தருமணத்துக்கும் சேன் கியில்
தகடபிபற்ற வாவெற்புக்கும்
பிரமுகன் பலர் வத்து தம்பதி
கிய ஆசிரிஸத்தாரன்.

டாக்டர் வே. ராகவன்
அவர்களின் இரண்டாவது
பெண்ணை, கத்தினிக்கும்
மாப்பலம் என். ராமச்சத்
திரன் அவர்கள் குமாரன்
கிரஞ்சி வேங்கடரமணிக்
கும் சென்செயித் ராஜ
ராஜேஸ்வரி மண்டபத்தி
சரிபத்தித் திருமணம்
தடத்தது. ஒருபுறம் இசை
விழாவாலும் மற்றொரு
புறம் ஸலிச மணப
மாகத் திகழ்த்தது இக்
திருமணம். 'காமாஷி
மாக்குகாஸ்தலம்' என்ற
நாடிகுற்றிய ஸயங்குத
ஸ்தோத்திரத்தலும் சப்
கரரிய 'ஸுப்ரமலஸ்ய
புஜங்கத்திற்றூத் தாய்
கெய்த ஆங்கிஸ மொழி
பெயர்ப்பலயம் திரனாக
லத்து தம்பதிகிய ஆசிரிஸத்தித் பிரமுகர்க்குக்கும் அன்பர்க்குக்கும் டாக்டர் ராகவன்
அன்பளிப்பாக வழங்கினார்.

தத்தினி - வேங்கடரமணி

காங்க மணமக்கள்

வந்தது. பத்திரிகையில் கதை முடிந்த பிறகு இதைப் புத்தக வடிவில் கொண்டு வருவது உசிதமாயிருக்குமா என்று பொராட்டம் மனைத்துக்குள் நிகழ்ந்தது. அதைத் தீர்த்துக் கொண்டவதற்காக ஒரு தடவை அடியிலிருந்து படித்துப் பார்த்தேன். நண்பரின் கேள்விக்கு விடை விடைத்தது. நான் எழுதிய நூல்களுக்குள்ளே தொவது ஒன்று இப்படி அல்லது நூறு வருஷங்கள் நினைத்து நிற்கும் கருதியுடையதென்றால் அது. "அஸ் ஓசை" நான் என்ற எண்ணம் படிக்கும்போதே உள்ளத்தில் தானாக உதயமாயிற்று.

புத்தகம் பதிப்பிக்கப்பட்ட போது மீண்டும் அச்சப் பிழை பார்ப்பதற்காகப் படிக்கும்படி நேர்ந்தது. மூன்றாம் தொந்திய எண்ணம் உறுதிப்பட்டது.

அஸ் ஓசையை நான் எழுதியதாகவே எண்ணக்கூடவில்லை. வலிதாயும் தோவும் தாரினியும் சூரியாவும் சௌந்தரராகவளும் பட்டாபிராமனும் சேர்ந்து பெலிக் கொண்டு அவரவர்களுடைய அத்தரங்க ஆசாபாசங்களையும் உள்ளக் கொள்செய்தோரும் வெளியிட்டு "அஸ் ஓசை"யை எழுதி யிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கற்பனை செய்யப்பட்ட பாத்திரங்கள் என்றே என்னால் எண்ண முடியவில்லை. நம்மைப் போலவே பிறந்து வளர்ந்து வாழ்க்கையில் இப்பலன்பலகளை அனுபவித்தவர்களாகவே தோன்றினார்கள். பாலம்! தோ மட்டும் அங்கீகரணத்தூரி புரவைத் தேடிக் கொண்டு போய்விட்டான். மற்றவர்கள் இன்னமும் ஜீவியவந்தர்களாகவே இருக்கிறார்கள். அவர்களை மறுபடியும் எப்போது எங்கே காணப் போகிறேனோ, தெரியவில்லை.

ஆம்; இந்தக் கதையைக் கதாபாத்திரங்களேதான் எழுதியிருக்கிறார்கள். சூரியன் செய்திருப்பதெல்லாம் பதினெட்டு வருஷத்து இந்திய தேசிய இயக்கத்தின் வரலாற்றை இந்தக் கதைக்குப் பின்னணிபாக அமைத்துக் கொடுத்திருப்பது தான். 1936ம் ஆண்டிலிருந்து 1947ம் ஆண்டு வரையில் நமது தாய்நிருநாட்டின் சரித்திரத்தில் பல அற்புதச் சம்பவங்கள் நிகழ்ந்தன.

காந்தி மகாத்மாவிற்குமுடைய ஆத்ம சக்தி கோடாரி கோடி மக்களின் உள்ளங்களில் ஆட்சி புரிந்தது. மக்களின் வேளி வாழ்க்கையிலும் உள்ளப் போல்கிலும் எத்தனை எத்தனையோ புரட்சிகள் நடந்தன. அனலயெல்லாம் "அஸ் ஓசை"க்குப் பின்னணி சக்திமாகத் தொடர்ந்து வந்து கொண்டிருப்பதை

பலத் தேவர்கள் இத்தாலிய வான் பாரர்கள்.

கோடாரி கோடி மக்களின் உணவு திறைமையிற் பாரத நாடு சுதந்திரம் அடைபயம் காலம் தெருங்கியபோது, காந்தி மகானின் ஆத்ம சக்திக்கு எதிராக நாககார சக்திகள் கிளம்பிக் காண கொடுமாளான கச்சுடன்கொடுமையாக் கரத் தாண்டலமாயின. ஆயினும் இந்த நாககார சக்திகளையெல்லாம் மகாத்மாவின் ஆத்ம சக்தி முறியடித்து வெற்றிச் சங்கம் முழங்கியது. அந்த அற்புத வரலாற்றையும் இந்தக் கதைக்குப் பின்னணிபாக அமைக்க முயன்றிருக்கிறேன். இதற்காகவே அக்காலத்தில் புதுதில்லி, பாணிபத், கர்னூல், குருகேசுந்திரம் முதலிய இடங்களுக்குச் சென்று, அவ்விடங்களுக்கு வந்திருந்த பஞ்சாப் அகதி களின் நிலையை நேரில் பார்த்தேன். அதன் பின்னாக எத்தனையோ இரவுகள் தூக்கமில்லிக் கழிக்க வேண்டிய தாயிற்று.

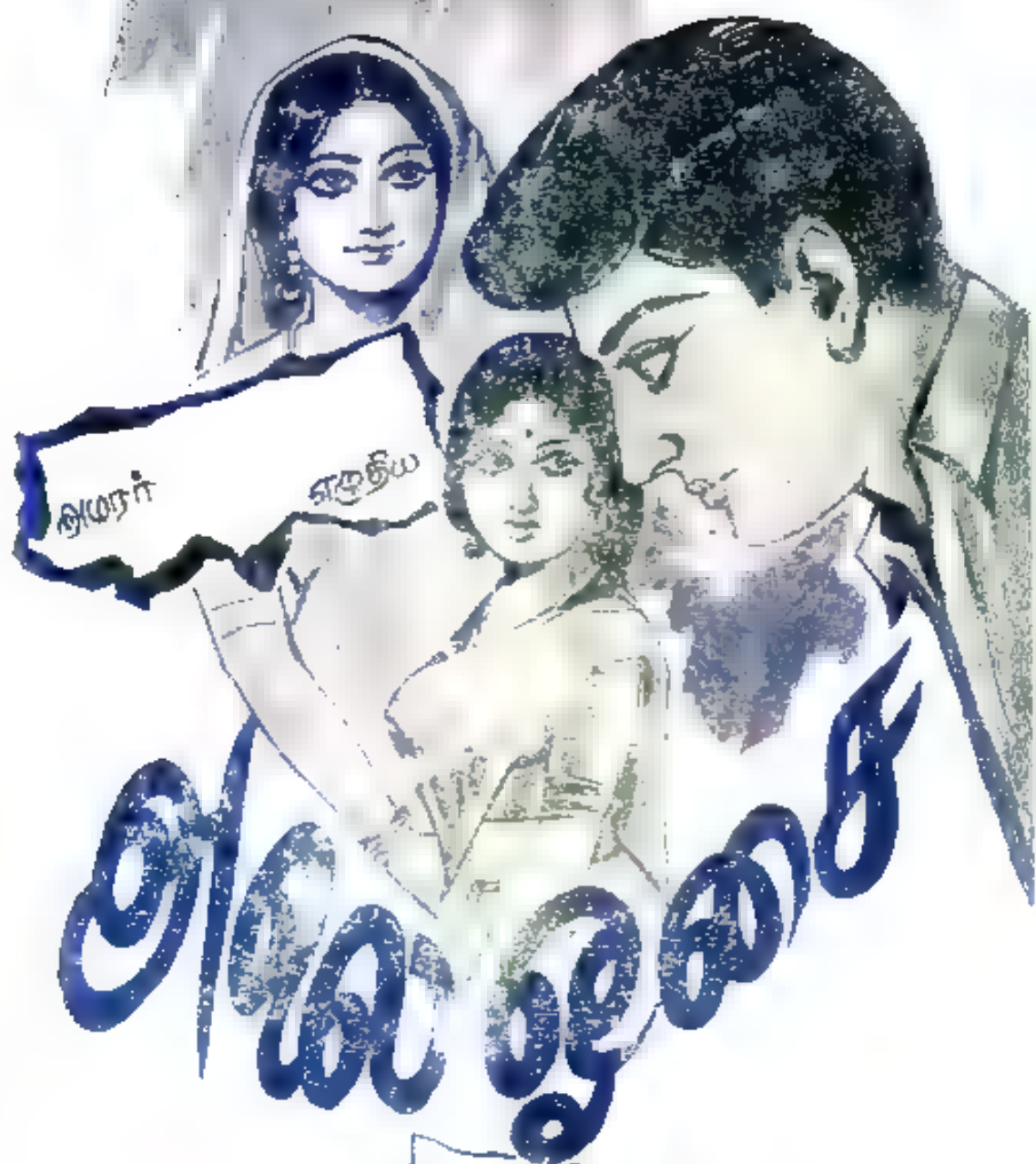
"உலகத்தில் ஏன் இமைகளும் துன்பங்களும் நிகழ்கின்றன? உலகிலே பிறந்த கிலா எப்போதும் கமமாக இருந்து காலம் கழித்துவிட்டுப் போவதென்? மற்றும் பலர் துன்பத்திலேயே உழன்று கிடந்துவிட்டு இப்பம் என் பதைபய அநியாமம் உயிரை விடுவதென்? கடவுள் இத்தகைய பட்சபாதம் ஏன் காட்டுகிறார்? இவ்வளவு கொடுமான் துன்பங்களை ஏன் அளிக்கிறார்?" என்றும் கேள்விகள் பகுத்தறிவு மிதிதெனும் உடைய ஒவ்வொரு வகுடைய உள்ளத்திலும் கில சமயம் தோன்றாமலிருக்க முடியாது. இந்தக் கேள்விகள் நெருவாக என் உள்ளத்தை யும் பல சமயங்களில் அடிபத்தயண்டு, வலிதாயும் தோவும் தாரினியும் சூரியாவும் மேற்கூறிய கேள்விகளுக்கு இத்தாலிய பின்வருமாறு விடை அளித்திருக்கிறார்கள்: -

"அங்கீகர ஒருத்திக்கு தாலு குந்தைகள் இருக்கின்றன. மூன்று குந்தைகள் கமமாக இருக்கின்றன. ஒரு குந்தை மட்டும் நோய்ப்பட்டு மேலிந்துபோயிருக்கிறது. அதன் ஜீரண சக்தி குன்றியிருக்கிறது. எழுந்து நடப்பதற்கும் முடியாமல் அந்தக் குந்தை, படுத்த படுக்கையா யிருக்கிறது.

தாயார் மற்ற மூன்று குந்தைகளுக்கும் நல்ல வளமான உணவு கொடுக்கினாள். சோறும் கறிவகைகளும் பட்சணங்களும் பாறும் பழமும் அக் குந்தைகளுக்கு ஊட்டுகினாள்.

மேலிந்த தோயாளிக் குந்தைகளுக்கத்தகைய நல்ல உணவு கொடுக்காமல் வெறும் சஞ்சி கொடுக்கினாள்.

ஜனவரி 16, 1962 பொங்கல் மலரில் ஆரம்பம்

நோயாளிக் குழந்தை என்ன
திணைக்கிறது? பார்! நம்முடைய தாயா
ருக்குத் தான் எத்தனை பட்சபாதம்.
நான் மெய்நீதவன்; எனக்கு நல்ல
போவார்க்கு வேண்டும்; ஆயினும் எனக்கு
கெடும் கஞ்சியைக் கொடுக்கிறான்.
என்னுடைய அண்ணன்மார் நல்ல
தடியர்களாயிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு
என் அன்னை நல்ல புஷ்டியான உண
வைக் கொடுக்கிறாள்! இது என்ன அநி
யாயம்! இது என்ன பட்சபாதம் என்று
எண்ணும்படுகிறது.

குறித்த சிற்றறிவு படைத்தது. அதனால் அத்தகுத் தன் தாயின் செயல் அறித்தமர்களிடே. தன் பேரில் உள்ள அன்பினாலேதான் அவ்வ அன்பிதம் தனக்குப் பந்தியமாகக் கருதி கொடுக்கிறான் என்பதை அக்குழந்தை அறித்து கொள்ள முடியவில்லை. உண்மையில் தன் தாயார் மற்ற மூன்று குழந்தைகளையும்விடத் தனக்குப் பற்றியே ஓயாகவடை கொண்டிருக்கிறான் என்பதை அக்குழந்தை அறியவில்லை.

கடவுளைப் பற்றிப் புகார் கூறும் மரத் தாக்கர் அந்தக் குழந்தையின் தலைவன் உள்ளவர்களை / கடவுளின் கருணை வையோர், அக்கருணையை அடிப்படையாகக் கொண்ட அவருடைய செயல்களையோ அறிந்து கொள்ளும் சந்தி நம்புடைய சிற்றறிவுக்குக் கிடை யாது. ஆகையினாலேயே குறைப்படு கிறோம்; குற்றம் கூறுகிறோம். அது காரணமாகவே நம் துன்பத்தையும் அதிகப்படுத்திக் கொள்ளுகிறோம்.

நோய்ப்பட்ட குழந்தைக்குத் தன் அண்ணியிடம் பூரண நம்பிக்கையுடையதாய், அது மேற்கொள்ளப்படுகின்றதாய் எண்ணி மனம் லெம்ப லேவெட்டிவிடும். குழந்தையின் உடல் நோய்ப்பட்டிருந்தாலும் அதன் மனமாவது நிம்மதி யாக இருக்கும்.

அதுபோலவே கடவுளுடைய செயல்களின் காரண காரியங்களை அறிந்து கொள்வதற்கு வேண்டிய அறிவு நமக்கில்லா விட்டாலும் பாதகமில்லை. கடவுளிடம் நம்பிக்கையிருந்தால் போதும். அந்த நம்பிக்கையானது வாழ்க்கையில் நமக்கு ஏற்படும் எல்லா விதமான துன்பங்களையும் சகித்துக் கொள்ளும் ஆற்றலைக் கொடுக்கிறது. எவ்வளவு கஷ்டங்கள் குழந்திறுந்த போதிலும் மன நிம்மதியுடன் வாழ்வதற்கு வேண்டிய எதிரியத்தை அளிக்கிறது. மன நிம்மதியைக் காட்டிலும் ஒரு மலிதன் இந்த உலகத்தில் வேண்டிய பெறக் கூடிய பேறு வேறு என்ன இருக்கிறது ?....."

தேமவே எடுத்துக்காட்டியிருக்கும் பகுதியை நான் எழுதியதாகவே கருதக்கூடவில்லை. இந்தக் களையில் வரும் சுதாபாத்திரங்கள் தங்கள் வாழ்க்கை அனுபவங்களைக் கொண்டு முடிவு சட்டிக்கிறும் தந்துவதாகவே என்னை வேண்டியிருக்கிறது.

இந்த "அவ் ஒசை" என்னும் நூலை மிகப் பணிவுடனும் பெருமிதத்துடனும் தமிழர் மக்களுக்குச் சமர்ப்பணம் செய்கிறான். ஏறக்குறைய மூப்பது ஆண்டுகளாகத் தமிழ்த் தாயிக்குப் பயபத்தி எடன் இயற்றி வந்திருக்கும் பணிகளுக்குள்ளே இதிலே தலைநிற்த்தது என்று தம்மித் தமிழர் நாட்டு ரஸிகப் பெருமக்களுக்கு இந்த நூல் அர்ப்பணம் செய்கிறான், சமர்ப்பித்த பொருளைக் காட்டிலும் அதைச் சமர்ப்பிக்கத் தூண்டிவிட்ட ஆர்வத்தையே பெரிதாகக் கொண்டு, தமிழ்ப் பெருமக்கள் "அவ் ஒசை" என்பதுவந்து ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கிறேன்.

சு.ந.திருமலை
12-2-53

மா. கிருஷ்ணமூர்த்தி
(ஆசிரியர், கலிங்)

இக்கட்டான நிலை:

விடுபட்ட கலை !

1952-ம் ஆண்டில், நீதியை வெல்ல
என்ற 'புரோபாபாண்டம்' என்ற
காவலை வெளியிட்டே, நேரங்கள்
வந்தனவே நேரங்கள் உரு
தான் உருவாகி விட்டன. செந்திரி
திரை. உருவாகி இருந்திருந்த
திரை மதினத்தையே அமைத்து
கொண்டிருந்திருந்த செந்திரி
காவலை வெளியிட்டிருந்த
திரைகள் நீதியை வெல்ல

இரு பெ. எஸ். நாகேசுவரன்
பெயர்: திரு. எஸ். நாகேசுவரன்
பி. எஸ். எ. எஸ். "மாநில சபை"
பெயர்: திரு. எஸ். நாகேசுவரன்
பெயர்: திரு. எஸ். நாகேசுவரன்
பெயர்: திரு. எஸ். நாகேசுவரன்

ജി.എസ്.എസ്.   ജനകീയ   നവം 1982

[illegible]

திருப்பதியூர் என்ற அரங்க
மேல் என் மனததை விட்டு இர
தும் அடங்கியது." எனக்கு
'கமலாட்சம் இத்தியா' பத்தி
கமலாட்சம் ஆகிய திரு. கே. என்.
நாராயணன். - திருப்பதியூர்

பெண்ணை.
மதிமயக்கும்.
மலைப்பூட்டும்.
மனம் வளட்டும்.
மகிழ்வுட்டும்.
பெண்ணையின்
புதுவித
சித்தங்களைப்
புத்தூண்டுத
பண்பு
பெண்ணை

பெண்ணை

பெண்ணை...
100%...
பெண்ணை...
பெண்ணை...
பெண்ணை...
பெண்ணை...
பெண்ணை...
பெண்ணை...
பெண்ணை...
பெண்ணை...

பெண்ணை...
பெண்ணை...
பெண்ணை...
பெண்ணை...
பெண்ணை...
பெண்ணை...
பெண்ணை...
பெண்ணை...
பெண்ணை...

மபித்வரலி
கருபு

பெண்ணை

என் 'அம்மா - ஆசை'யை இப்படிச்
கிள்ளுகிறார்?

இத்காட்டிச் சத்தம் கேட்டது.

எழுந்து நின்று, முக்காட்டை இழுத்து
விட்டுக் கொண்டாள்.

ராமகிருஷ்ணர் பேசினார், கவிய :
"அம்மா, உனக்கு எத்தனையோ
பாடல் சொல்லிக் கொடுத்தேன். இப்
பேரவதக்கு இரண்டை மட்டும் கெட்டி
யாகப் புடிச்சுக்கொள் - வைராக்ஷியம்,
பக்ஷி இந்த இரண்டைத்தான்."

தங்கியும் அழியாமல், "அப்படியே
ஸ்வாமி!" என்றாள் சார்பை. அவள்
குரல் கம்பியது.

காலடிச் சத்தம் விலகிச் சென்றது.

'என்னைவிட எல்லாவிதத்திலும்
அவ் மகா பெரியவர், அவர் சொல்லு
வதில் கேட்பது தவிர தான் என்ன
செய்யக் கிடக்கிறது? இப்போது அவர்
சொன்னதற்கு என்ன அர்த்தம்? பக்ஷி
என்பது பகவாலிடம் அன்பு; அனைச்
செய்யச் சொன்னார். வைராக்ஷியம்
என்பது மனிதர்களிடம் பாசமே இல்
லாமென்குப்பது. குழந்தை, குழந்தை
என்று ஏங்குகிற எனக்கு அதை அப்பிய
கொடுப்பது அஷ்டம்தான். ஆனாலும், 'பகவா
லிடம் பக்ஷி, மனிதர்களிடம் பிரேமை

இவற்றையே வளர்க்க வேண்டும்' என்று
வழக்கமாகச் சொல்பது அவரே இன்று
'பகவாலிடம் பக்ஷி, மனிதர்களிடத்தில்
வைராக்ஷியம்' என்று சொல்பார்
என்றால் அதற்குக் காரணம் இவ்வாதிருக்
குமா? காரணம் உண்டோ இல்லையோ,
அவர் வழித்த கோட்டை நான் ஏன்
மீற வேண்டும்?

தான் பெருத குழந்தைகளை அப்
போதே தள்ளிவிடுத்து விட்டி
விடத் தீர்மானம் கொண்டான் அந்தப்
பெருத, கண்ணீரும் கம்பலையும்க.

காரமம் என்றுத் திய-ஆசையைத் தீயத்
தான் எளிதிலே, அப்படிச் சொல்வதும்
தவறு. அந்த ஆசை அவனுக்குத் தோள்
றுவே இல்லை. ஆனும் தாயாடிற தாய்
ஆசையைத் தள்ளுவது தாங்கொழுத்
துயரமாக இருந்தது. முன்பு தன்
விட்டுக் குழந்தைகளைக் குழியில் வைத்த
போது துடித்தவர். இப்போது
குழந்தை ஆவசையே குழிவிட்டான்.

ராமகிருஷ்ணர் தாமும் உற்சாகமாக
இருப்பார். மற்றவர்களையும் உற்சாக
மாக வைத்திருப்பார்.
'உற்சாகம்' என்பதால்
கௌரவக் குறைவான
அரட்டையோ, மதிப்

புக் குறைவான செயலோ அந்தச் சூழலில் இராது.

சாரதையின் உற்சாகம் குவிந்தது அவளுக்குப் பொறுக்குமா? "இன்னிக்கு உனக்கு என்ன பாடம் தெரியுமா? தாம்பூலச் சுருள் படிக்கச் சொல்லித் தரப் போறேன்" என்றார்.

ஓர் ஆழகான பீடா ராமகிருஷ்ணரின் அழகுக் கையிலிருந்து சாரதையின் உழைப்புக் கரத்துக்குப் போயிற்று.

"பார்க்கத்தான் அழகு என்று தீண்டுகாதே! குழியும் பொரு அழகு" என்றார். தாம்பூல முடியாக, தாம்பூலத்தின் மணத்தைப் பரப்பிக் கொண்டு விளங்கினாள் சாரதை. காலைக் குதிரை அமங்கல வானம் அழகாகவும் அடங்கியது. சோமங்கலியைக் கொழித்தது.

"நன்றாகக் கவனிச்சுக்கொ! தள்ளு கவனிக்கிறது என்ன. நீதான் ஒரு சின்ன நோட்டம் விட்டாலே பூமிக்குள்ளே விடுவாய்! மூதல்வெ வெத்தினை யை இப்படித் துண்டிச்சுறும், அப்பறம் இப்படிச் சுருள்படச் சின்னனும்....."

தாம்பூலக் கலசை எல்லா சிவந்தோதல் களையும்க் கொடுத்தபடி.

சாரதையின் கரங்கல் அத்தனைய கலிப் பண்டம் ஒன்றைச் சிறுசிறுத்தது. கிராமப் ஒன்றைக் குத்தி அதற்குக் கலசம் வைத்துக் களவரிடம் நீட்டினாள்.

"விடமு செயலே" என்று மைதிவிட்ட மிருந்து ராசுவல் தாம்பூலம் ஏற்றத்தைத் தியானகவர் பாடியது இந்தக் கட்டமே!

"இப்போ வெத்தினை போட்டுண்டாகு? சாப்பாடு?" என்றார்.

"ஆமாம், ஆமாம்" என்று சமையற் கட்டுக்கு விளையத்தான் அவன். ஏதோ அசட்டுச் சண்டையில் மனம் மட்டு, மனவியை ஒன்றுடையாகச் சமையலில் விட்டுவிட்டோமே என்ற வெட்கத் துடன் அடுக்கிவைக்கு ஒடினாள்.

கூழக்கமாக என்ன சமையல் செய்ய வேண்டும் என்று கூறும் ராமகிருஷ்ணர்.

"நீ எது போட்டாலும் ஆனந்தமாகச் சாப்பிட்டுப் போறேன். எனக்கு எதுக்கு இந்தச் சொற்று ஆனந்தம்?" என்றார்.

அவ்விருந்து அவர் சமையலைப் பற்றிப் பேசுவேயில்லை. கூன காலச் சங்கற்பத்துக்கு அத்துமீற உறுதி!

அவ்விருந்து அவனும் பின்புப் பேச்சை எடுக்கவில்லை. அவனது உடல் சங்கற்ப பலம் மட்டும் சாதாரணமா?

உண்டபின் அவன் தந்த தாம்பூலத்தை அன்புடன் அங்கீகரித்தார் பகவான்.

"மன்னிட்டுச் சமையல் தண்ணீர் கத்துண்டுட்டே. மன்னி எம்பிராய்டரி கூட நன்னுப் போடுவா. அதுவும் கத்துக்கோ. போய்மனுட்டிகளுக்குத் தையல் தெரிஞ்சிருக்கிறது தவ்வது"

என்றார். அவர் விழித்த கோட்டைத் தாண்டாத தையலான் அந்தக் கலைகளைக் கடைதிக் கற்றான்.

சாரதையை நன்றாக உருவாக்கி விட்டோம் என்ற திருப்பி ராமகிருஷ்ணருக்கு உண்டாகிவிட்டது. தெய்வ வழி பாடு, அத்தனையும் உபசரிப்பு, அகில வரிடமும் அன்பு, அதிதி சக்காரம், பேரியோர்க்கிடம் மரியாதை, சிறி வேலிடம் பரிவு, - என்றிப்படி அனைத்திலும் தேர்ச்சிபெற்று, அடக்கத்துடனும், தீர்மானத்துடனும் அவன் கிருஷ்ணசுமய வாகப் பரிணமிப்பதைக் கண்டு நிறைவு கொண்டார். தகவியைகவரத்துக்குத் திருப்ப முடியு சேம்தார்.

ஆனால் எப்போத்போதும் அற்புத தம்பதி! எட்டு மாதங்கள் : ஒரே உரையின் கீழ் இருந்திருக்கிறார்கள் - மூலக்க மூலக்க குரு சிஷ்யர்களாகவே! அதனாலே எந்தத் தம்பதியும் பேசு திரைத் பேராணந்தப் பேரவையின் திரைத் திருக்கிரிகள்! "அன்பும், அறனுமே இவ்வாழ்க்கையின் பண்பும் பயனு மாகும்" என்று கூறி, அதற்குப் பின் வரே பண்பாட்சியின் நல்கலமாக மக்கட் பேற்றினை வைத்தார் வன்னுவர் பெருமான். ராமகிருஷ்ணரும் சாரதையும் அன்பும் அறமும் பூரித்த இவ்வாழ்க்கையைக் கண்டவர். மக்கட் பேறு மட்டும் இவ்வுபதயித்ததில் உருவாகப் போகிறது!

இரவெல்லாம் மக்களுடன் பேசிக் களித்தார் ராமகிருஷ்ணர். அவர் தகவியைகவரத்துக்குத் திருப்பப் போகிறார் என்பதால் ஊரார் தேன் குடத்தை மொய்க்கும் எனும்புகளாக அவரைச் சூழ்ந்து கொண்டனர்.

அன்று பிரஸன்ன அவரைக் கேட்டான் : "சமாதிக்குப் பேராணந்தம் அடைகிறாயே, தாயி! அது எப்படித் தான் இருக்கும்?"

"எனக்கும் அந்தப் பூரணமாக் கொல்லணும்னுதான் ஆன மாயி! ஆனால் கொல்ல முடியவில்லையே. என்ன பண்ணுவேன்? சாதாரணமா, சாதகர் ஈர்க்கு முடியாதாரத்திலேருந்து மேலே மேலே ஒவ்வோர் ஆதாரமா குண்டாகிச் சக்தி ஏறும்போது படைத்த அது பலம் உண்டாறது. இருதயத்துக்கு நுண்டினி வரச்சே ஒரே தீவ்விய ஜோதியா இருக்கும். அப்பறம், கழித்துக்கிட்டே வரச்சே பகவத் ஸ்மரண தவிர வேறெதுவும் இராது. எனக்கு அத்தமரதிரி சமயங்களிலே லௌகிகப் பேச்சைக் கேட்டா மன்னடையில் தடியாலே ஒவ்வி அடிக்கற மாதிரி இருக்கும்.

செல்வன் : 21 ஜூலை
(செல்வி : சந்திராம்பா)

சேலம் ஸ்கூல்டம் சங்கதி துர்க்
திரு S. K. பங்காரு ராப்டு அவர்கள்
குமாரர்

செல்வன் : B. ராஜேந்திரனாக்ரம்,
செல்வி : கந்தராம்பா ருக்கும்,
திரு S. K. பங்காரு ராப்டு அவர்கள்
குமாரர் செல்வன் B. கோமால்
கிருஷ்ணா ருக்கும், செல்வி ஜானல்
என்ஹி உஷாரகணிக்கும் சங்கத்
துர்க்விஸ், திருமணம் வெகு கிதம்பாக
நடைபெற்றது. கார்டுமணமக்கள்

செல்வன் செல்வகிருக்குன்
செல்வி : உஷாவி

அமிர்தாஞ்சனம் விநைவிஸ் குணமளிக்கிறது

அமிர்தாஞ்சனம் தலைவலி, ஜலநோய், கருக்கு, தளரலி, தீமடு, 7-வல்
தூத்து விநைவிஸ் குணமளிக்கிறது. உபாசனம் ஏற்பட்டுள்ள துடதலிஸ் சித்
தளவு அமிர்தாஞ்சனம் தடவி தூத்திவிடாணம் பெறுகலாம். 75 வருடக்
காலம் குடுப்புகளில் பயன்பட்டு வருக கலபகலா நிவாரணி அமி
தாஞ்சனம், எப்போதும் ஒரு பைட்டும் கலவலம் திருக்கெடும. சிக்கல
மான ஜலகளிலும், கலக்கு அடக்கலா டப்பக்கலிலும் கிடைக்கிறது.

70 வருடது பொருள்கள் ஒருங்கே சேர்ந்த அமிர்தாஞ்சனம்
வலிகளுக்கு விநைவிஸ் குணமளிக்கிறது ஏற்ற கிவாரணி

அமிர்தாஞ்சனம் கிடைக்க.

Am-1999

(POLIOMYELITIS) இலம் பிள்ளை காத (INFANTILE
PARALYSIS) லேய் கண்ட தன் குழந்தை சாத்திக்கு
(கலது 2½) குன்றே காலில் குணப்படுத்தி,
கோயகுத்தார் தெலுங்குபா லேயம் டாக்டர்
V. ஆர்ஜுனாஸ் அவர்கள் திறமையை, தன்போல்
கஷ்டப்படுபவர்கள் அலுமி பயனடைவதும்படி மேற்படி
குழந்தையின் தந்தை தர்மயுசி ஜிஸ்னா ஆர் P. கந்தலாமி
என்பவர் கேட்டுக் கொண்டிருர்.

இந்த திவ்ய ஜோதியையும், திவ்ய
ஸ்மரணையையும் பற்றி முருக்கச்
சொல்லு..."

ராமகிருஷ்ணர் எச்சினைக் கூப்பிட்டு
பிரமத்துடன் விழுவதிக் கொண்டு,
தமது இதயப் பிரதேசத்தையும் கழுத்
தையும் தடவிச் சொன்னார். அவ
ருக்கு அங்கு வளவு எவ்வளவுக் குண்டவின்
அங்கு விபாபித்து விட்டான்!

"எனக்கு ஆசைதான்... ஆனாலும்...
ஆனாலும் சொல்ல முடியவில்லை...
அதுக்கப்பற்றம் இப்போது பருவ மத்தியிலே
பரமாத்மாவுக்கும்... ஜி-வா-த்-மா..."

ராமகிருஷ்ணரால் போயே முடிய
வில்லை, அவரது மென்வினைய அம்பாள்
அமுக்கிப் பிடிப்பது போல இருக்கிறது.
இருப்பினும் பிரசன்னாவுக்குச் சொல்ல
வேண்டும் என்பதற்காகப் பிரசன்ன
முக்குத்துடன் தொடர முயலுகிறார்.

"ஜிவாத்மாவுக்கும் பரமாத்மாவுக்
கும் தருவிலை... மெல்லிசா... ஒ...ரு
தி...ரை..."

ராமகிருஷ்ணர் சமாதானம் எய்தி
விட்டார்.

அவரது உந்தத நிலையில் அலைகள்
அங்கிருந்தோரின் உட்புறத்தது. அவர்
கனம் கனம் காலம் விதிர் விதிர்ந்துப்
போனார்கள்.

அவருக்குச் சமாதி கிடைத்தது. சாத்த
மயமாபடி.

கூடியிருந்தவர்களுக்கோ இன்னமும்
உள்ளிருந்தோரின் உட்புறத்தது. அவர்
கனம் கனம் காலம் விதிர் விதிர்ந்துப்
போனார்கள்.

ராமகிருஷ்ணர் கண்ணில் நீர்
தழைப்பு. "பிரசன்ன மாமி! எனக்கு
வருச்சியில்லை, உங்களுக்கு ஒளிக்காம
எல்லாத்தையும் சொல்லுவது என்றுதான்
ஆசை. ஆனாலும் என்னை விடாமாட்
பெய்கிறேன்!" என்று குறுந்ததையாட.

பிரசன்ன அவர் பாதத்தில்
பணிந்து விக்கிறார்.

"இந்த உருக்கை மங்கள நீயமா
இருந்துண்டிருக்கே! நஷிணைவாத்
துக்குப் போறேயென்ன இருக்கு.
இந்த ஆனந்தம்... அதுவும் இன்னிக்கு
நீ தந்த பாவம் இனி மேலே என்
விக்கு, யாராலே கிடைக்கப் போகுது?"

"உங்களுக்கெல்லவாத்தான் கிணைம்.
என்ன மாமி தேவகி. ஒரு பரவசமும்
இல்லாமல் அவ மாட்டுத் தூங்கின
புருக்கா..." என்று கேவியாகச்
சொன்னார் ஹ்ருதயர்.

ஆம், கவரோடு ஒட்டியபடி தூங்கிப்
போயிருந்தான் சாரங்க.

"அடாடா, எத்தனை பெயிர் விஷ
யங்களைவும் அநுபவங்களைவும்கொட்டை

விட்டுட்டு இந்த அசட்டுப் பெண்
உழைப்பா உழைச்ச அதுத்துப் போய்த்
தூங்கிடுத்து!" என்று அங்கவாய்த்தான்
சைன் விட்டுப் பெண் ஐந்தி.

"அவ தூங்கி விடது எங்கும்மா
வேலைன்னு!" என்று எண்ணி ராமகிருஷ்
ணர் கிரித்தார். "அவ மாட்டும் தூங்கல்
கிணை இருக்கிட்டு இங்கே நடந்த பா
வசத்திலே ஒரேயடியா உயர்ச்சி கிளம்பிப்
போயே போயிருப்பா. நீங்கள்ளாம்
ஆவச திணைக்குப் போனதைப் பெரிசா
திணைக்கேறேன். நான் சொல்றதைத்
தப்பா எடுத்துக்காதேன், உள்ளதைச்
சொல்றேன்! அரை ஆழாக்குப் பாலை
ஒரு பத்துப் படி அண்டாவினே விட்டுக்
கொட்டை அடுப்பு மேலே வெச்சா,
உடனே அந்தப் பால் போய்க் கிணை
விளிம்பு மாட்டும் வந்துடும். அப்போப்
பார்த்தா அண்டா முழக்கப் பால்
இருக்காப்போல இருக்கும். ஆனா,
அடுப்பிலேருந்து பாதிரத்தை எடுத்த
வுடனே அது இருந்த இடம் தெரியாமல்
அழகிப் போகும். உங்களுடைய
ஆவச அநுபவம் அப்படித்தான் பொங்
கித்து. அடங்கியும் போச்சு! இந்தக்
குட்டி இருக்காளே, அவ பத்துப் படி
வும் பால் ரொப்பினே அண்டா. பொங்
கறத்துக்கு நாழி ஆறாம்! ஆனா
பொங்கித்துன்னு அப்படியே முக்காய்
வாசி வெளியே போயிடும். ஆனாடி
ளாம் அவ பரவசத்திலே விழாமே அசட்
டுப் பெண்ணு உழைச்சுக் கொட்டிட்டுத்
தூங்கிடுத்து நல்லது!" என்றார்.

"என்ன சா. இப்படி அடி
யோட மாறிப் போயிட்டியே!" என்று
ஐயராய்மடி தோழிகள் சாரத்தைவைச்
சூழ்ந்து கொண்டு ரகிச செய்தனர்.

காமாதிபுருகிக்குந்து ராமகிருஷ்ணர்
தனிவேகவரப் சென்றபின், ஐயராய்
பாடிக்குத் திரும்பிய சாரத்தையிடம்
போயித்த மேனா காமாதிபுருகிதைக்
கிராமாத்தரத் தோழிகள் புரிந்து
கொள்ளவில்லை. தங்கள் சாது மாதி
விட்டது தெரித்தது. மாற்றம் எப்படியுப்
பட்டது என்று தெரியவில்லை. "ஆத்துக்
காரரோடு ஏற மாசம் குளியா இருந்
துட்டு, இப்போ தனிச்சுத் தவிக்கிறா
தம்ம பேச்சுப் பிடிக்குமா?" என்றனர்.
இன்னும் எதைவா கொச்சையாக,
பச்சையாகச் சொன்னார்கள்.

சாரத்தைக்கு அந்தப் பேச்சு நுமிட்டி
யது. "பேத்தாதேன்ம" என்றான்.
போறுக்க முடியாமல்.

"உள்ளூர்ப் பிடிச்சாளுக்கு, பேத்தல்லு வேளக்குச் சொல்றயாக்கும்!"

"உள்ளூர்த்தான் சொன்னேன் - பேத்தல்லு!" என்று சாரு அழுத்த மாக.

அவர்களுக்கு மட்டுமல்ல, அப்பே ரியாமகந்தரிக்கும் அது விவரப்படுத்தது. பிறகுதான் அவர்களுக்குச் சிறிது சிறிதாகப் புரிந்தது - ஊராணைப் போல் சாரதையும், சாதார பட்டரிஜியும் தாம்பத்தியம் நடத்தவே இல்லை என்று. அந்தப் புதுமைத் தாம்பத்தியம் அவர் களுக்குப் புரியவில்லை. பிடிச்சவரில்கூட. "இப்படி விசித்திர மாய்பிவிடா வாய்க்க னுமா?" என்று குறைப்பட்டனர்.

விசித்திர மாய்பிவிடாதான்! சாரதாமணியே அந்த விசித்திரமாக தீவரத்துக் குறைப்படுக்ப்படி காலியம் நடத்தது. அதாவது எத்தக் காலியமும் நடக்கவில்லை. சாரதாமணி பிறத்தகம் கூற்று வாரங்கல் பல ஓடி நடக்கவேண்டி. மாதங்கள் பருவங்களாகி, மாதங்கள் பல ஓடி வந்தன. நாளுக்கு முழு வருஷங்களாகி விட்டன! 'மாய்பிவிடா' விட்டிருந்து இருக்கிறவா, சேத்தாயா என்று ஒரு தகவல் இல்லை!

"அத்தனை அவசிய அக்கறைவும், பாசமும் புரிவும், வாங்கலையும் வாட் தால்புறம் காட்டிய ஸ்வாமி என்னை எப்படி அடியோடு மறந்துவிட்டார்?" என்று சாரதாத எங்கி திவ்வுள்.

அணைரப் பற்றி விசாரித்து அறிந்ததி டிருந்து, ஒரேயடியாகப் பந்தி பரவாத் தில் ஆழிந்துவிட்டார் என்று தெரிந்தது. அதைப் பைத்தியம் என்று ஊராப் தூரப் பிடலாயினார், வயசு வந்த மனவிலை மூன்று அவர் புரிவற வித்தி விராமகத் தரிக்கும் கூடப் 'பைத்தியம்தானோ?' என்ற ஸயத்தகக் கெப்பியது.

"விராமா மாயிக்கு இப்படி ஒரு கஷ்டம் வரப்படுமா? முழுப் பைத் தியத்துக்குப் பெண்டைக் கொடுத்தானே! வெவாட்டம் பொண்ணு வாழாவெட்டியா திக்கறதே!" என்று ரோமம் பேசியபோது அத்தத் தாய் களும் துடிதுடித்தது. அவசது அழர்வ மான வேளிப் புலம்பல்களும், அவ்வரத் உட்புலம்பலும் சாரதையை உறுக்கின.

சாரதையின் புனித விபகத அலப் போதாதென்று அவர்களது பைக் க்கள் வேறு அவரைச் சித்திரவதை செய்வது. ஆறுதல் என்று தினைத்து அவர்கள் பேசியது வேந்த புண்ணில் கோலை நுழைத்தாத போலிருந்தது. வாயே திறக்காமல் ஓயாத உழைப்பில்

காலத்தின் கழுத்தைப் பிடித்துத் தன் னீக் கொண்டிருந்தான்.

"இன்னும் எத்தனை நாட்கள் இப்படி இருக்கப் போகிறேன்? ஸ்வாமி முடிவிலே இப்படித்தான் கரீய பிண்ணுமா? அவர் என்னை அழைத்துக் கொண்டேவிராட் டாரா? அவசது இவர்களாவது அவ குடகு ஒருகாலும் பைத்தியம் பிடிக்காது என்று தீர்மானமாக உணர்ந்து அவ ரிடம் அனுப்பி வைக்கமாட்டார்களா?" என்று பரிதாபமுடைய சாரதை.

இத்தப் பாடுகள் போதாவென்று, துரளாம்பாடிக்க உரிய பவேரியாக் காய்ச்சல் வேறு அஸ்வப்போது அவரை வகுத்தெடுக்கவாயிற்று. சகல விதத்தி லும் சோதனை! உடம்பு நோயை அவன் போருள் செய்வன்கூட. பதிதேவரை தினைத்தே உருகினான்.

குக்மினீக்கு ஓர் அத்தனை தூதாகக் கிடைத்தார். சிதாபேதனக்கு ஆஞ்ச தேவன் துது கிடைத்தான். அவ தாரங்கள் வெல்லாம் தாய்களும் நாய்கி லும் பிரித்து துயரப்படுவது ஒரு தவிர்க்க முடியாத கட்டம். ஆனால் அந்த அவ தாரங்களில் துதுவிட்டதுபோல் சாரு துது அனுப்பவும் முடியவில்லை!

அவனைப் போல் தானத்தின் உருவ மாக இன்னொருவர் இருந்ததில்லை; இருக்கப் போவதும் இல்லை. தன் விட்டாரிடம் பதினாய் பற்றிச் சொல் னீத் தன்னை அனுப்பி வைக்கச் சொல் லவே அவளுக்குத் திராணி இல்லை. இப் படிப்பட்டவன் ராமகிருஷ்ணருக்குத் துது அனுப்பி அழைத்தக் கொள்ளக் கொள்வது சாத்தியமா?

கையாடுக்கு நீச்சலமாகத் துதிஸ்ப்ப துயனது என்பதாக, கைடிரிய் தன் விட்டிரேயே விருத்தி தந்ததக்குத் துது விட்டான்! இக்கலை மய வேதனைக் கிடைத்தும் வாயே திறக்காதிருந்தவர் ராமசத்திர முகர்ஜி. வாயே திறவாத மகள் இப்போது பாஷ 'மாயி'யை விட்டு அவரிடம் துது பேசினாள்.

பாஷு மாயிவிடம் அவள் தயது வதுளது மயமான இதயத்தைத் திறந்து காட்டியதற்குக் காரணம் உண்டு. உத்தமப் பிறவியான அந்த ஆம்மா ளுக்கு எப்படியோ அவதார ரகசியமே ஓயை தெரிந்திருந்தது. எனவே, தனது ரகசியத்தை அங்கு திறத்து காட்டச் சாரு அவ்வளவாகத் தயங்க விக்க.

பத்து வருடங்களுக்கு முன்பே சாரதையையும் ராமகிருஷ்ணரையும் சேர்த்துப் பார்த்து அவர்களைப் பார்வதி

பரமேசுவரர்களாகப் பாடியவன் அல்லவா பாணு மாமி? அவன் ஒருநாள் சிபாமகத்தரிவிடம், "மன்னி, நீங்க சாருவைப் பற்றித் துளிக்கட விசைப் படாதேன். உங்க மாப்பிள்ளை எபத்தியமேமா என்று வலவேசைக்கடச் சத்தெகப் படாதேன். அவர் ஒரு நாளும் எபத்திய மில்லை மன்னி. உங்க மாப்பிள்ளை சாகுத மகாதேவன்! உங்க மாப்பிள்ளை சாகுத மிருஷ்ண பரமாத்மா. அப்பறம் ஒரு தாளில்லாட்டா ஒரு தான் நீங்களை இதை நிச்சயமா மணரப் போதேன்" என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தான்.

விளத்துக்கூடத் தவயியற்றிக் கொண்டு இருந்த பரிவதா நகுதமாமிவிடம் அந்தச் சிவபிராணர் அத்தனையாக வந்து, "எபத்தியக்கார நிவனுக்காகவா உன் கோமன உடம்பனையும் உள்ளதெனவும் வந்ததிக் கொள்கிறாய்?" என்று கேட்டது. தன் பிராண சாத்தனைப் பற்றிப் பைத்தியம் என்று கேட்டவுடன் துண்டமாகி எரிமலையாகக் கவன் புகள். களி ஜனங்கள் ஐயாமல் பைத்தியம், பைத்தியம் என்று தன் மெய்பரிவைச் சொல்லக் கேட்டு இப்படித்தான் புகர்ப்ப மாக்க் கொடுத்தது சாரதையின் உள்ளம். இப்பொழுது பாணு மாமிச் சுவர்த்தனங்கள் அந்த அம்மிக் கோளத்தில் அமுத வெள்ளத்தைப் பெய்கது. அதன்பிறதான் அவளைத் தத்தைவிடம் தூதுனுப்பினான். அப்போதும் கூட "புருஷ விடம் போகிறேன்" என்று நேடி யாகக் கொன்னுவிட்டான்!

"அண்ணா, எகத்த சம்பிரமணத்துக் காக நெய்ப்பெயர் இங்கிலேந்து ஆடு கங்கை ஸ்தாபத்துக்குப் போனா. சாதுவும் போகிறது என்று சொல்லப்பட்டது....."

வாழ்கவென்பதனால் பாத்த தானே அமங்கலம் வந்ததால், அந்த நேடி மலையி லுள்ள நாடகங்கள் இதுவிடம் தம்மை அடைத்துக் கொடுத்தன. அப்பொழுது தான் இப்பொழுது மந்திரிகளோடு பிரயாணம் செய்து நிறுத்த எல்லா லுள், நாளைக்கே நாட்டிலே தடைக்கலை காரணம் அறிந்துவிட்டது! எல்லா மனம்

பற்றியும், கங்கா ஸ்தாபம் பற்றியும் தன் மகனுக்குக் கவலை இல்லை. கவலத்தா ஸரை துக்க விடைக்கும் இச்சமயத்தில் அவன் தஷிணைகவரத்துக்குச் சென்று விட விரும்புகிறான்.

தத்தை உன்னம் தெரிந்து களரத் தது. "தானே கூட வரேன். நானே அவனை தஷிணைகவரத்துக்கு அழைக்கண்டு போதேன்" என்று.

அன்று சாரதைக்கு ஒரே அமிருத மழை!

சிபாமகத்தரி கண் கவங்கி மகளை அனுப்பி வைத்தான். எந்தத் தாயும் மகளைப் பிரிவினோமே என்று கண் கவங்கு வான். இந்தத் தாயோ 'நிமிஷ நீடிக்க வேண்டுமே!' தஷிணைகவரத்துக்குப் போய், அத்தப் பிண்டியாண்டாணாக்குப் பைத்தியம்தான் என்று தெரிந்து கொண்டு பெண் திரும்பவும் பிறந்த வீடு வந்துவிடாமலிருக்க வேண்டுமே' என்று எண்ணிக் கொண்டே அவன் தெற்றியின் நிறுந்து இட்டான்.

சாரதைக்கு அந்தச் சந்தேகம் இப்படி கூட இல்லை. தெவிவுடன் பிறந்த உருக் குப் பிரிவுபாரம் செய்தான். ஆகா, எப்போய்ப்பட உபசாரம்! எந்த தேவி தன் மீது தடப்பதற்காக ஜயராமப்பாடி தன்மிருத்திடுக்க வேண்டுமோ, அந்தத் தேவி அந்த ஜயராமப்பாடி மனைகை எடுத்து, விழுதிக்கு மேலாக இட்டுக் கொண்டு, தன்வீணம் தானிக் கொண்டு, "ரூஷ் ரூஷ் ரூயிங் கவ்வாத் கவ்வீ" என்று வாடிவிட்டு, கண்ணீர் ததும்பச் சொன்னாள். "பெற்ற தாயும், பிறந்த மண்ணும் வானுமெனும் மேவானை" என்பது அதன் பொருள்.

பெற்ற தாயை வணங்கினாள். பிறந்த மனைகை வணங்கினாள். நாலரை வருடத் துன்பத்தைத் தூக்கி எறிந்து விட்டு — தெவிவுடன், நிரும்பியுடன், கவிவுடன், கம்பிரத்துடன் — ஊரெல் லாம் பைத்தியம் எந்த கணவனுது இருப்பிடத்துக்குப் புறப்பட்டாள் சுதபரிக். (தொடரும்)

கோடம்பாக்கம் வடபழனி ஆண்டவர் கோயிலில்

30-12-71 இரவு அபிஷேகம்

31-12-71 வெள்ளிக்கிழமை

ஆர்த்ரா தரிசனம்

...இட்டால் இதமளிப்பு

டெட்டால் அரவணைப்பு

காயங்களைத் தூய்மைப் படுத்துவதோடன்றி ஆற்றவும் துணை டெட்டால்.

பட்ட காயம் எதுவாயினும் தீட்டுப் பன்காணத் தட்டாமல் உதவுவது டெட்டால். உங்க டாக்டரே கூறுவார்: ஒழுங்குதவறாமல் கவத்தலிட்டு அடிக்கடி இட்டால், கிருமிகள அணுகாமல் காக்க உதவுவது டெட்டால் ... பரிபூரணமான ஆன்டிஸெப்டிக் பாதுகாப்பு அது.

குளி நீரிலே இட்டால்: புத்துணர்ச்சிக்குவிறது டெட்டால்.
சுயவாத்திற்கான நீரிலே: பாதுகாக்கிறது டெட்டால்.

புதுமைக் ஸோடெட்டால்- பரிசுண ஆண்டுவிருந்த பழக்கம்

விந்ட்டால்-DTL 2-140 771 (A)

பெரன்னியின் செல்வன் ^{அமரர்} கஸ்கி

அத்பியாயம் என்பது
நிலமகள் காதலன்

இளவரசன் விறறிக்குத்
பல்வகைப் பொய்விளின் செல்
வரின் குதிரை நெருங்கியது.

சற்றுப் பின்னால் குதிரையை
நிறுத்திய வந்தியத் தேவன்,
“ஐயக்கிரதை! இளவரசிகளின்
அந்தப் பொல்லாத பல்வக்கு நம்
சாதுக் குதிரையை மோதியிடப்
போகிறது!” என்றான்.

இட்டத்திட்ட அதே இடத்தில்
மூன்றோரு தடவை தந்தியின்
மூடு பல்வக்கின் மீது அவன்
குதிரையைக் கொண்டு போய்
மோதியிட்டு, “குதிரையைப் பல்
வக்கு மோதுகிறது!” என்று
கக்குரலிட்டது அவனுக்கு நிரைவு
வந்தது. அச்சம்பலம் நடந்து
ஆறு மாதம்கூட முழுமையாக
அகலவில்லை. ஆனால் இந்தச் சிறிய
காலத்துக்கும் எத்தனை எத்தனை
முகங்கியமான நிகழ்ச்சிகள் நடத்
தேறியிட்டன!

குத்தலை வந்தியத்தேவ
னுடைய வார்த்தைகளினால் ஏற்
பட்ட பூரிப்பை அடக்கிக்
கொண்டு, “தம்பி! உங்களைப்
பார்த்தால் ஏதோ குதுகலமான
விஷயத்தைப் பற்றிப் பேசிக்
கொண்டு வருவதாகத் தோன்று
கிறதே! உங்களுடைய இந்
தகங்கள் அவ்வளவு மலர்க்கி
ஷ்டன் விளங்குகின்றன!”
என்றான்.

“ஆம், அக்கா! குதுகலமான
விஷயம் பற்றித்தான் பேசிக்
கொண்டு வந்தோம். ஆனால் அது
உன் தோழி வானதிக்கு அவ்
வளவு குதுகலம் தராது. என்
னுடைய திருமண நாள் நெருங்கி
வந்து கொண்டிருக்கிறதல்லவா?
தான் காதல் கொண்டு மயங்கி
கொள்ளப் போகும் மல்வையைப்
பார்த்து மகிழ்ந்தோம், அவ

னுடைய ரூப வாலன்யங்களைப் பற்றிப் பேசிக்
கொண்டு வருகிறோம்!” என்றார் பொன்னி
வின் செல்வன்.

சற்று முன் பிரகாசமாக விளங்கிய அந்த
இரு பெண்களின் முகங்களும் உடனே வாட்ட
முற்றன. வானதி தலையைக் குனிந்து கொண்

டாள். குந்தவையின் முகத்தில் கோபம், வியப்பு, ஐயம், ஆத்திரம் முதலிய வெவ்வேறு பாவங்கள் தோன்றி மறைந்தன.

“இது என்ன வெட்கமற்ற பேச்சு? இந்தப் பெண்ணின் மனத்தை வஞ்சகப் படுத்துவதில் உனக்கு என்ன சந்தோஷம்?” என்றுள்.

வானதி சூலிந்த தலையை நிமிர்த்திக் குந்தவையைப் பார்த்து, “அக்கா! இது என்ன வார்த்தை? எனக்கு எதற்காக வஞ்சகம்?” என்றுள்.

ஒன்றுக்கும் மறுமொழி சொல்லாமல் போய்வியின் செவ்வாய்வுகளை பூத்த முகத்துடன் நிற்பனாகக் கண்ட இளைய

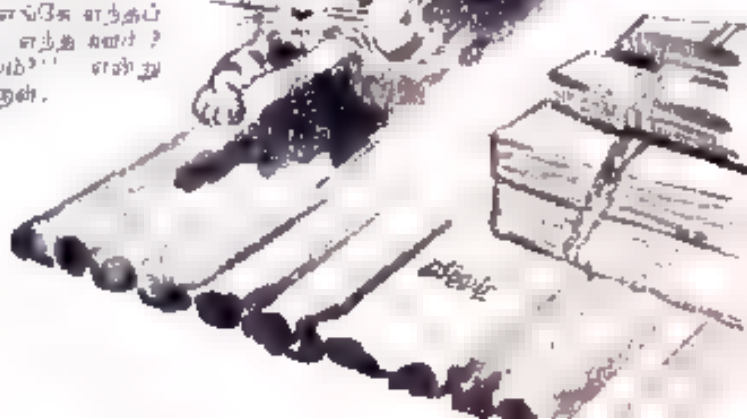
நதி திரத்தில் பொலிந்து விளங்கும் நில மாமகளைத்தான் நெடுமிலும் பார்த்து விழுந்துகொண்டு வந்தோம். சோழ வள நாட்டின் இயற்கை அழகுக்களைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டு வந்தோம். இளவரசர் இந்த அருவியை நாட்டின் சக்கரவர்த்தியாக முடிசூட்டிக் கொள்ளும் நாள் நெருங்கி வருகிறதல்லவா? இவர் இந்த இடு நில மடந்தையின் பெரிதும் கொண்ட காதலைப் பற்றித்தான் குறிப்பிட்டார்!” என்றுள்.

“அக்கா! என் சகோதரனுக்கு இப்படியெல்லாம் விகிதமாகப் பேச நான் எல்லாம் தெரிந்திருக்கிறேன். அவ

பிராட்டி, “கொள்ளிடக்கரைக்கல்லவா போய்த் திரும்புகிறீர்கள்? எங்கே வந்தப் பெண்ணைப் பார்த்தீர்கள்? எந்த கணம்? என்ன லேர்? என்ன சூலம்?” என்று கேட்டுக் கொண்டே போனாள்.

இப்போது வந்தியத் தேவன் குறுக்கிட்டு, “தேவி! இளவரசர் மணக்கப் போகும் சூல மகள் யாரையும் நாங்கள் பார்த்துவிட்டு வர வில்லை. இந்தப் பஞ்ச

ஐங்குத் தாங்கள் சுற்றும் கொடுத்திருக்
கிறீர்கள் போலிருக்கிறது!" என்றான்.

அருள்மொழி வர்மர் சிரித்து விட்டு,
"நன்கப்பரே! தங்களுக்கு நன்றாக வேண்
டும்! தங்களுடைய கிறெகத்துக்குப்
பிறகு எனக்குத் தந்திர மந்திரமெல்
லாம் வந்திருக்கிறது என்று முன்னமே
நான் சொல்ல வில்லையா? என்
தமக்கையாருக்கும் அங்ளிதமே தோன்றி
யிருக்கிறது, பாருங்கள்!" என்றான்.

"இது என்ன விண் பழி! தமக்கையும்
தம்பிரம் ஒத்துப் பேசிக் கொண்டது
போல் ஓர் மாதிரி என் பேரில் குற்றம்
சுமத்துகிறீர்களே?" என்றான் வத்
தியத் தேவன்.

"இன்னும் தங்கள் பேரில் பல
குற்றங்கள் இருக்கின்றன. என் தம்பி
சொல்லியிருக்க முடியாத குற்றங்களும்
இருக்கின்றன. அவற்றை யெல்லாம்
நடுச்சாடையில் நின்று சொல்ல முடி
வாது!" என்றான் குந்தவை.

வத்தியத் தேவன், "நான் சந்தேகித்
தது சரியாய்ப் போய் விட்டது!"
என்றான்.

"என்ன சந்தேகித்தீர்கள்?"

"என்னை சுழ நாட்டுப் படைக்குச்
சோதாதிபதியாகக் கூட அரூப்புவது என்
குற்றங்களுக்காக எனக்குத் தீவாந்தர
பித்தை விதிப்பதெவாகும் என்று
சந்தேகித்தேன்."

"பார்த்தீர்களா, அக்கா! சோழகுலத்
தாரின் நன்றியறிதலில் இவருக்கு எவ்
வளவு தம்பிக்கை இருக்கிறது என்று
தெரிகிறது அல்லவா?"

"தமக்கு இவரிடம் நன்றி சிறிதும்
இல்லை என்பது உண்மைதான்!"

"இது என்ன, நீங்களும் இப்படிச்
சொல்லுகிறீர்களே?"

"அத்தியர்கள் செய்யும் உதவிக்கு
நன்றி செலுத்தலாம். நண்பர்களுக்குள்
நன்றி எப்படி ஏற்படும்? திருவள்ளுவர்
சொல்லி விருப்பது ஞாபகரில்லையா?
'உடுக்கை இழத்தவன் கைபோல் இடுக்
கை கலைதாம் நடப்பு!' நழுவின
உடைபை எடுத்துக் கட்டிவிட்டதற்காக
இடை கைக்கு நன்றி செலுத்த
வேண்டமா?" என்றான் குந்தவை.

"தேவி! நன்றி செலுத்த வேண்டி
யதெயில்லை. தண்டனை விதிக்காம
லிருந்தால், அதுவே பெரிய நன்றி
யாகும்!"

"தம்பி! நீயும் சரி, இவரும் சரி,
ஒன்று நினைவு வைத்துக் கொள்ளுங்கள்.
இவரை எனக்கு உதவியாயிருக்கும்படி
யாக நம் தலைமன், வீர சொர்க்கம்
எய்திய கரிகாலன் அனுப்பி வைத்
தான். அந்தக் கடமைவீறிருந்து

இவரை நான் இன்னும் விடுதலை
செய்துவிடவில்லை!" என்றான் குந்தவை.

"இவருக்கு விடுதலை தரவே வேண்
டாம். அக்கா! ஆயுள் தண்டனையாகவே
அளித்தாலும் எனக்குச் சம்மதந்தான்!"
என்றான் இளவரசர்.

"இவர்கையில் இவரால் எனக்கு ஆச
வேண்டிய காரியங்கள் சில இருக்
கின்றன." என்றான் குந்தவை.

"போவதற்கு முன்னால் தங்கலிடம்
விடைபெற்றுச் செல்வன். தேவி!"
என்றான் வத்தியத்தேவன்.

"அப்படியானால், பழையாணைக்குத்
தாங்கள் வந்து என்னிடம் விடை
பெறும்படி இருக்கும்!" என்றான் குந்த
வைப் பிராட்டி.

"அக்கா! இப்போது எங்கே புறப்பட்
யீர்கள்?" என்று அருள்மொழி வர்மர்
சிறிது ஸிப்பபுடன் கேட்டார்.

"திருவையாற்றுக்குப் போகிறேன்.
இன்று மார்கழித் திருவாதினரைத் திரு
தான் அல்லவா? செம்பியன் மாதேவியும்
மதுராத்தக்கும் பூங்குழலியும் காவையி
லேயே சென்றார்கள். நீங்களும் வரு
கிறீர்களா?" என்றான் குந்தவை.

"இல்லை; நாங்கள் இப்போது வர
வில்லை. திருவையாறு நகருக்குள் போகக்
கூடாதென்றுதான் ஆற்றங்கரையோடு
மேற்கே சென்று திரும்பி வந்தோம்."

"அப்பர்பெருமான் திருவையாற்றில்
கைலாசத்தையே கண்டு பரலகமடைந்
தார். உங்களுக்கு அங்கே போகவே
பிடிக்கவில்லை போலிருக்கிறது. ஒரு
வேளை நீங்களும் வீர வைஷ்ணவர்கள்
ஆகிவிட்டீர்களா, என்ன?"

"அப்படியெல்லாம் ஒன்றுமில்லை.
திருவையாறு சென்றால், அப்பர் பெரு
மாண்பு போல் அங்கே போக வேண்டு
மென்பது என் எண்ணம்."

"அப்பர் எப்படிச் சென்றார்?"

"அவருடைய பாடலிலேயேயே சொல்லி
யிருக்கிறார்! 'வாழும் கவடுபடாமல்'
சென்றார். ஆடம்பரம் எதுவுமில்லாமல்,
தாம் திருநாவுக்கரசர் என்பதைக் காட்
டிக் கொள்ளாமல், பூனைக்காகப் புஷ்ப
மும் நீரும் கொண்டு சென்ற அடியார்
கூட்டத்தின் பின்னாலு சென்றார். அத
னால் திருவையாற்றில் கைலாசத்தையே
அவர் காண முடிந்தது. நாம் அங்கே
இத்த ராஜரீக ஆடம்பரங்களுடன் சென்
றால், நாமும் இறைவனைத் தரிசிக்க
முடியாது; ஐயங்களுக் கவரமி தரிச
னத்தை மறந்துவிட்டு நம்மைச் சுற்றிச்
சூழ்ந்து கொண்டு நிற்பார்கள்!...."

"ஆமாம், ஆமாம்! உன்னுடைய
ஜாதக் கிரகமும் அப்படி! உன்னைக்
கண்டதும் மக்கள் சூழ்ந்து கொண்டு
'மன்னர் மன்னருக்கு ஜே! பொன்னி

யின் செல்வருக்கு ஜே!'' என்று கோஷமிடத் தொடங்குவார்கள். ஆனால் எங்களுக்கு அவ்வளவு அபாயம் இல்லை. மேலும் நாங்கள் துணைக் கூட்டத்துக்கு மத்தியில் போகவும் மாட்டோம். திருவாதிரைத் திருநாளுக்காகச் சுவாமி எழுந்தருளல் நடக்கும்போது, திருவைவாற்றியில்லாம் நம் அரண்மனை மேல் மரித்ததிலிருந்தே ஐயாறுடை இறைவனைத் தரிசித்துக் கொள்வோம்."

"அக்கா! மூது பழம் பாடல் நினைவு இருக்கிறதா? அண்ட சராசரங்களையும், அகில புவனங்களையும், ஆகாச வெளியிலுள்ள எல்லா நட்சத்திரங்களையும் பாடத்தக்கவன் இறைமான். அவரை 'ஆதினாயகன்' என்றும், 'திருவாதிரை நட்சத்திரத்துக்கு மாட்டும் உரியவன்' என்றும் மக்கள் கருதுவது என்ன பொருளை? - இப்படிப்பட்ட கருத்துள்ள அகத்தப் பாடல் தங்களுக்கு நினைவு இருக்கிறதா?"

"நினைவிருக்கிறது. தம்பி! ஆனால் எல்லா நட்சத்திரங்களுக்கும் உரியவன் திருவாதிரைக்கும் உரியவன்தானே?"

"சரி, நீங்கள் போய் வாருங்கள்! எப்போது தஞ்சைக்குத் திரும்பி வருவீர்கள்?"

"தஞ்சைக்கு இப்போது நாங்கள் திரும்பப் போவதில்லை. திருவைவாற்றியிலிருந்து பழையாறை போகிறோம்."

"என்ன, என்ன? என்னுடைய மகுடாபிஷேகத்துக்கு இவ்வாமலா போகிறீர்கள்?" என்றார் இளவரசர்.

"ஆம்! ஆம்! உன்னுடைய மகுடாபிஷேக வைபவத்தில் எனக்கும் வானதிகும் என்ன வேலை?"

"அக்கா! தாங்கள் இவ்வாமல் என்னுடைய பட்டாபிஷேகம் நடைபெறுது."

"எல்லாம் நடைபெறும். ஏன் நடைபெறுது? பட்டாபிஷேகத்துக்கு நாள் வைத்துக் கொடுத்தவர் யார்? இராம குண்டய பட்டாபிஷேகத்துக்கு நாள் பார்த்துக் கொண்டவரின் சந்ததியில் வந்தவர் அல்லவோ?"

"எனக்கு நாள் நட்சத்திரம், சோதிடம் - ஆகுடம் எதிலும் நம்பிக்கை இல்லை. அக்கா! நம் கடமைமையச் செய்யும் எல்லா நாளும் நல்ல நாள் தான்; சோம்பியிருக்கும் நாட்களே கெட்ட நாட்கள்!" என்றார் பொன்னியின் செல்வர்.

"உன்னுடைய வாழ்நாட்கள் எல்லாம் அத்தனையும் நல்ல நாட்களாகவே இருக்கட்டும், தம்பி! நாங்கள் சென்று ஐயாறப்பரிடமும் அறம் வளர்த்த

நாயகியிடமும் உணக்காகப் பிரார்த்தனை செய்கிறோம்!" என்றார் குந்தவை.

"எனக்காக என்ன பிரார்த்தனை செய்யப் போகிறீர்கள்?"

"நிலைமகள் மேல் நீ கொண்டிருக்கும் காதல் பூர்த்தியாகட்டும்; உன் மகுடாபிஷேகம் ஸிங்கிளின்றி நடைபெறட்டும் என்று ஐயாறுண்டய இறைவரிடம் பிரார்த்திக்கிறோம். உன் உன்னம் கோழர் தொவ்ருட்கு உரிய ஆற வழியிலிருந்து விலகாமலிருக்கட்டும் என்று அறம் வளர்த்த நாயகியின் சந்தியில் பிரார்த்தித்துக்கொள்கிறோம்."

"அப்படியானால், நீங்கள் என்ன பட்டாபிஷேகத்துக்கு நிச்சயமாக இருக்கப் போவதில்லையா?"

"பழையாறையிலிருந்து அக்க கண்ணக் கண்டு மட்டும்கிறோம்."

"அக்கா! தாங்கள் இந்தக் கோடும் பாளூர் கோட்டிலின் பிடிவாதத்துக்குச் சப்பைக் கட்டுக் கட்டுகிறீர்கள். இவன் என்னுடன் சோழ சிங்காதனம் ஏறுவதற்கு மறுத்தால், உலகமே அனாதையித்துவிடும் என்று என்னுமிருள். இவனுடைய வீண் பிடிவாதம் கிரீர்த்த தில் முடியப் போகிறது. இவனுக்குப் பதிலாகச் சோழரின் சிங்காதனத்தின் வேறொரு பெண் அமர்ந்துவிடப் போகிறாள்! அப்பறம் எப்பெரிசை குற்றம் சொல்லிப் பயன் ஒன்றும்லை" என்றார் இளவரசர் பொன்னியின் செல்வர்.

"நான் இவரீது என்றும் குற்றம் சொன்னதில்லை; இவரீமேலும் குற்றம் சொல்வப் போவதில்லை, அக்கா!" என்றார் கோடும்பாளூர் இளவரசி.

"நீ மொன்னுடும் பயலீங்கலை, வானதி! மன்னுனை கொண்டவர் களின் காதில் வேறு எதுவும் ஏறுது!" என்றார் இளையரோட்டி குந்தவை.

"இந்த மன்னுனையை என் மனத்தில் உண்டாக்கிவரை தாங்கித்தான் என்பதை மறந்துவிட வேண்டாம். பெண்ணுடைய பிறந்த தாங்களே இந்த அழகிய சோழ நாட்டை விட்டுப் போக மனம் வரவில்லை என்றும், அதற்காகவே கல்யாணம் செய்துகொள்ளப் போவதில்லை என்றும் பயமுறை எவ்விடம் சொன்னதில்லையா?" என்றார் அருள் மொழிநீர்மர்.

"அப்போதெல்லாம் என் வார்த்தைகள் உன் காதில் ஏறவே இல்லை. உவசத்தில் இன்னும் எத்தனையோ அழகிய நாடுகள் இருக்கின்றன என்று சொல்லி வந்தாய்! இந்த வானர்குலத்து வீரரின் போதகர்தான் உன்னை இப்படி நிலமடந்தையின் காதலன் ஆக்கிவிட்டது!" என்றார் குந்தவைப் பிராட்டி.

"தெய்வமே! அந்தப் பழியும் என் போலவேதானா வந்து விட வேண்டும்?" என்றான் வந்தியத்தேவன்.

"எவ்வளவோ பெரிய பயங்கரமான பழியைச் சுமத்திர்களே? இந்தச் சிறிய பழிகளுக்கா பயத்துவிடப் போகிறீர்கள்? தம்பி! வெகு நேரம் பேசிக் கொண்டிருந்து விட்டோம்! கவாயி எழுந்தருளும் நேரம் நெருங்கி விட்டது! போவீரோம்!" என்று கூறிக் குத்தவை தேவியினைக்கொருக்குச் சமீக்கொரு செய்தான்.

பயங்கு மேலே சென்றது.

சிறிது நேரம் அங்கேயே நின்று பார்த்துக் கொண்டிருந்துவிட்டுப் போனா

வின் செல்வரும் தஞ்சாவை நோக்கிக் குகையைச் செலுத்தினார்.

சற்றுத் தூரம் சென்றதும் பக்கத்தில் தெருங்கி வந்து கொண்டிருந்த வந்தியத்தேவனை நோக்கி, "நன்பரே! இந்தப் பெண்மணிகள் உண்மையில் கவாயி தரிசனத்துக்குப் போகிறதாக என்ருத் தோன்றவில்லை. குடத்தை ஜோதிடர் இப்போது திருவையாற்றுக்கு அருகில் குடி வந்து விட்டாராம்! அவரைப் பார்த்துச் கோதிடம் கேட்பதற்காகவே போகிறீர்கள்!" என்றார்.

"ஐயா! குடத்தை ஜோதிடரைவிடத் தாங்களே பெரிய ஜோதிடராயிருக்கிறீர்களே!" என்றான் வந்தியத்தேவன்.

அந்நிபாயம் என்பத்தொன்று

பூனையும் கிளியும்

பொய்யவியின் செல்வர் வலிந்து ஆளுடல் கூறியவண்ணமே நடந்தது.

குத்தவை தேவியும் வானவியும் திருவையாற்றிலிருந்து சோழ மானிகை போய்ச் சேர்ந்ததும், அங்கேய் பல்லக்கையும் பரிவாரங்களையும் நிறுத்தினார்கள். செம்மியவன்மாதேவியும் அவருடைய மகளும் மருமகனும் கோவிலுக்குச் சென்றிருப்பதைத் தெரிந்துகொண்டார்கள். தங்களுக்கும் கோவிலுக்குப் போவதாக மானிக்கை காவலர்களிடம் சொல்லிவிட்டு, ஒரே ஒரு வீடுகளை மட்டும் துணைக்கு அழைத்துக்கொண்டு சோதிடர் வீட்டைத் தேடிச் சென்றார்கள்.

ஆம்; குடத்தை சோதிடர் அங்கே வெள்ளத்தில் தமது வீடு அடித்துக் கொண்டு போகப்பட்ட பிறகு திருவையாற்றுக்கு வந்து விட்டார். தனின் கிழக்கு ஓரத்தில் காவேரிக் கரையில் சிறிய வீடு ஒன்று கட்டிக் கொண்டு அங்கே குடியிருக்கத் தொடங்கினார்.

இனிமேல் பழையபுற நகரைக் காட்டிலும் தஞ்சாவூர் அதிக முக்கியத்துவம் பெறலாம் என்று அவர் ஜோசியத்தின் மூலம் அறிந்து கொண்டதும் ஒரேவேள அவர் க் திருவையாற்றுக்கு வந்து குடியேறியதற்குக் காரணமா யிருக்கலாம்.

ஜோசியர் வீட்டின் வாசற்படியில் அவர்கள் பிரவேசிக்கும்போதே உன்னை யிருந்து மிக இனிய மழைக் குரலின், "வாருங்கள், ஆடவராகிளே வாருங்கள். நடன ராணிகளே, வாருங்கள்!" என்று யாரோ வரவேற்பைக் கேட்டுத் தேவியினர்கள் இருவரும் வியப்படைந்தார்கள். முன்னே ஒரு முரட்டுச் சிடீனக் காவல் காரனாக வலத்திருத்தவர் இப்போது இப்படிப் பரிந்து உபசரித்து அழைப்பதற்கு

யாக அமர்த்தியிருக்கிறார் என்ற எண்ணத்துடன் உன்னை பிரவேசித்தார்கள்.

உறையிலிருந்து தொங்கிய கூண்டில் அழகிய பச்சைக் கிளி ஒன்றைக் கண்டதும் அவர்களுடைய வியப்பு நீங்கியது. அந்தப் பச்சைக் கிளியும் தன்மைய இப்படியும் அப்படியும் அசைத்து, குன்று மணி போன்ற அதன் சிறிய உண்களால் அவர்களை உற்றுப் பார்த்துவிட்டு, மறு மடியும், "வாருங்கள், ஆடவராகிளே, வாருங்கள்!" என்றது.

கிளியின் குரலையும் பெண்மணிகளின் பாதச் சுவைமீன் ஒலியையும் கேட்டு விட்டுச் சோதிடரும் உள்ளேயிருந்து உடனடித்து வந்தார்.

தேவிமார்களைப் பார்த்துத் திருநிடட்டவராம், "வாருங்கள்! தேவிமார்களே! வாருங்கள்! இந்தக் குடிசை இன்றைக்குத்தான் பாக்கியம் செய்தது!" என்றார்.

பச்சைக் கிளியும் தன் பலக வானைத் திறந்து, "இந்தக் குடிசை இன்றைக்குத் தான் பாக்கியம் செய்தது!" என்றது.

சோதிடர் அதைப் பார்த்து, "சீக்கி சற்று நேரம் கம்மா இது! வானை முடிக்கோம்!" என்றார்.

"ஐயா! அதை ஏன் கோபித்துக் கொள்கிறீர்கள்? வகுறவர்களுக்குத் தன் முறைபித்தான் வரவேற்பு அளிக்கிறது. இனம் இனம் இங்கு பலர் வந்து இந்தக் குடிசையை 'இன்றைக்குத்தான் பாக்கியம் செய்த குடிசை'யாகச் செய்வார்கள் போகிறதென்று. அதிலும் இங்கே ராணிகளும், அரசினரும் ஓயாமல் வந்து கொண் டிருப்பார்கள் போகிறதென்று!" என்று இவையிராட்டி குத்தவை.

“எந்த விதத்தில் தங்களைக் கைவிட்டு விட்டது, அம்மணி?”

“தாங்கள் சோதிடம் பார்த்துச் சொன்னபடி எது நடந்திருக்கிறது? என் தமையன் இப்படி அகால மரணம் அடைவான் என்று நீர் எப்போதாவது என்னிடம் சொன்னீரா?”

“நான் சொல்லலாமா தேவி! தெரிந்திருந்தாலும் என் வாயைத் திறந்து சொல்லலாமா? சொல்லி யிருந்தால், என்செய்யும் பாண்டிய நாட்டு ஆபத்து உதவிக்கூடவே சேர்த்திருக்க மாட்டார்கள்? இராம குடும்பங்களையும் இராஜாங்கக் காரியங்களையும் பற்றி ஏதோ பொதுப்படையாகத்தான் சொல்லலாம். ‘கண்டம் இருக்கிறது’, ‘இடைபூறு வருகிறது’ ‘கேட்ட நீராம் பார்த்திருது’ என்று சொல்வதே ஆபத்தானது. மேலும் ஆதித்த கரிகாலரின் ஜாதகம் என்னிடம் இல்லவும் இல்லை; அதை நான் பார்த்ததும் இல்லை!” என்று சொல்கிறீர்.

“நீங்கள் பார்த்திருந்தாலும் சொல்லி யிருக்க மாட்டார்கள்; சொல்லி யிருந்தாலும் அந்த விபத்தைத் தவிர்த்திருக்க முடியாது அல்லவா?”

“அது எப்படி முடியும் தாயே! நான் என்ன பிரம்மாவா? யஜ்ஞம் யஜேதே, பிரம்மாவிறோவேதான் அறித்து எழுந்த முடியுமா?”

“அப்படி பொய்ஞல், சோதிடம் பார்ப்பதில் என்ன பயன் சோதிடரே!”

“தாயே! இது என்ன இப்படி கேட்கிறீர்கள்? தங்களுடைய பொய்நபர்கள் சோதிடம் பார்க்கா விட்டால், என்னைப் பொய்நபர்கள் பிழைப்பது எப்படி? இங்கு எவ்வளவு அபாயம்! இராம குடும்பத்தின் பட்டாபிஷேகம் படுவதுதான் எப்படி?” என்று சொல்கிறீர்.

இதைத் கேட்டுக் கத்தளை கூடல வெண்டி விரித்துவிட்டான். மானமியின் முகத்திலும் புன்னகை அரும்பியது.

“சோதிடரே! இங்கே சோதிடம் கேட்க வருகிறவர்கள் எல்லாரிடமும் இப்படித்தான் சொல்லுவீர்களா? என்று இராமராயன் கேட்டான்.

“எல்லாரிடமும் இப்படிச் சொல்லு வேண்டுமென்றும் இருமனமும் ஒர் உருக் கொண்டு அவதரித்திருப்பதாகத் தங்களைப் பற்றி உலகமெல்லாம் புகழ் பாசியிருக்கிறது. அத்தகைய தங்களுடம் வேலாதம் செய்து என்னும் சமரணிக் முடியுமா? அதனுலே அவ்வாறு சொன்னேன். ஆனால் தாயே! நான் சோதிடம் பார்த்துச் சொல்லாததை எவ்விதத்தினாலும் சோதிட சாஸ்திரத்தில் உண்மையைத் தாங்கள் முடிவு கட்ட

லாமா? சொன்னதை வைத்துக் கொண்டு அல்லவா முடிவு கட்ட வேண்டும்? பொய் லியன் செல்வரின் அதிர்ஷ்ட ஜாதகத்தைப் பற்றிச் சொன்னேன். இடையில் என்ன என்னமோ நேர்ந்து, கடைசியில் அவர் இந்தப் பூமண்டலத்தின் சக்கரவர்த்தியாகும் கட்டம் தெருங்கி விட்டதல்லவா? பட்டாபிஷேகத்துக்குக் கூட நான் வைத்தாட்சி விட்டதாயோ?” என்று சொல்கிறீர்.

“ஐயா! பொய்லியன் செல்வரின் பட்டாபிஷேகத்துக்கு நான் பார்ப்பதற்குத் தங்களுடம் யாரும் வரவில்லையா?”

“இல்லை தேவி! அதற்கு அரண்மனைப் புரோகிதர்கள் இருக்கிறார்களே! முதன்மந்திரி அந்நத்திரே சோதிட சாஸ்திரத்தில் வல்லவர் ஆயிற்றே!”

“ஆமாம்; உதமாதம் ஏழாம் தேதி நான் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அது நல்ல நாள் தானா? இல்லையா?”

“ரொம்ப நல்ல நாள், அம்மா! மிக நன்றாக ஆலோசித்துப் பார்த்துத்தான் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.”

“பட்டாபிஷேகத்துக்கு உகந்த நல்ல நாளாக இருக்கலாம். ஆனால் பட்டாபிஷேகம் அன்று நிச்சயம் நடக்குமா என்று பார்த்துச் சொல்லுங்கள்!”

“இது என்ன கேள்வி, தேவி! என் நடக்காமற் போக வேண்டும்?”

“ஸ்ரீராமருடைய பட்டாபிஷேகத்துக்கு நல்ல நாளாகத்தான் பார்த்துக் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் அன்று அவருக்குப் பட்டாபிஷேகம் நடக்காமற் போய்விடவில்லையா?”

“தேவி! வெளும் பட்டாபிஷேகம் செய்துகொள்ளதைக் காட்டிலும் கோடி மடங்கு பெருமை அன்று ஸ்ரீ ராமருக்கு ஏற்பட்டது. அதனுலேயே இராமாயணம் பிறந்தது. அது போகட்டும்! அம்மாதிரி அந்தேகம் தங்களுக்கு ஏன் இப்போது ஏற்பட வேண்டும்? தாங்களே பட்டாபிஷேகம் அன்று நடைபெறக் கூடாது என்று விரும்புவதாகக் காண்கிறதே!”

“தங்கள் ஊகம் உண்மைதான்!”

“பொய்லியன் செல்வர் நிற்காதவன் ஏறுவதில் தங்களைக் காட்டிலும் ஆனந்தம்மீடலக் கூடியவர் வேறு யாருமில்லை என்று அல்லவா உலகம் கருதுகிறது?”

“நியாயமாக நான் அத்தகைய ஆனந்தம் அடைய வேண்டியவன்தான். ஆனால் இந்தக் கொடும்பாளூர் பெண்ணின் மூடப் பிடிவாதம் எனக்கு அதிக சந்தோஷம் இல்லாமற் செய்துவிட்டது.

குடந்தையின் தங்கள் வீட்டின் இவன் செய்த சபதம் நினைவிருக்கிறதா?"

"சபதமா? அன்று பல விபரீத சம்பவங்கள் நிகழ்ந்தன. ஒன்றும் சரியாக நினைவில் இல்லை!" என்று சொதிடர்.

"இவளிடம் அஞ்சல கொண்டு ஒட்டகாரப் பெண் பூங்குழலி ஏதோ சொன்னான் என்பதற்காக இவன் ஒரு சபதம் செய்தான். தன் உயிர் உள்வனரையில் சிங்காதனம் ஏறுவதில்லை என்று கூறினான்! உயிர் போன பிறகு சிங்காதனம் ஏறு முடியுமா, சொதிடரே!"

"முடியுமாதுதான்!"

"அத்தகைய விபரீதமான சபதத்தைக் கேட்டுவிட்டுத்தான் காவேரித் தாய் கொடும் கொண்டு போய்வி வந்து இவளை வேள்வத்தோடு அடித்துக் கொண்டு போகப் பார்த்தாள்!"

"ஆமாம்; எனக்குக்கூட நினைவு வருகிறது. அந்தச் சபதம் ஏதோ விளையாட்டு என்றல்லவா நினைத்தேன்?"

"அதுதான் இப்போது விளையாட முடிந்திருக்கிறது! இவன் சிங்காதனம் ஏறமாட்டானாம். என் சகோதரனுடன் சிங்காதனம் ஏறிப் பட்டமறியியாக விளங்குவதற்கு வேறு யாரையாவது அவன் கல்யாணம் செய்து கொள்ள வேண்டுமாம். இவன் அவனுடைய அரண்மனையில் தாதிசனோடு தாதிபாக இருந்து கொண்டு சேய்து வருவானாம்! இதை யெல்லாம் செப்பத்திற்கு என்ருச் சகிக்கவில்லை. சொதிடரே! தாங்கள் இந்தப் பெண்டைப் பற்றிக் கூறியதெல்லாம் நினைவிருக்கிறதா?"

சோதிடர் முக மவச்சிபுடன் "தன் முக நினைவிருக்கிறது, தேவி! நான் சேர்த்து வைத்திருந்த சோதிட நாய் கூளுடன் பற்பல தேசங்களின் இராஜ குமாரர்கள் - இராஜ குமாரிகளின் ஜாதகங்களையும் காவேரித் தாய் கொண்டு போய் விட்டாள். ஆனால் இந்தப் பெண்ணரையில் ஜாதகம் மட்டும் என் மனச் சுலபியில் படிந்திருக்கிறது. இவளுடைய கைவிலுள்ள ரேகைகள் என் கண் முன்னாலேயே திறக்கின்றன. அம்மணி! நான் கூறிய சோதிடத்தில் வேறு எது பஸித்தாலும் பஸிக்காவிட்டாலும் இவளரப் பற்றி நான் கூறியது பஸிக்காமற் போகாது!" என்றார்.

"இந்தப் பெண்டைப் பற்றி என்ன சொன்னீர்கள் என்பது தங்களுக்கு இப்போது நினைவிருக்கிறதா?"

"நன்றாக நினைவிருக்கிறது. இவளர மணந்து கொள்ளும் பாக்கியசாஸி திருமடந்தையையும் நில மடந்தையையும் ஒருவருடத்தில் மணந்து கொண்டவருவான் என்று சொன்னேன். இந்த மாதரசிஸைப் பார்க்கும் பாக்கியத்துக்

காகத் தேச தேசாந்திரங்களில் உள்ள பேரரசிமார்கள் தலம் கிடப்பார்கள் என்று கூறினேன். இவளுடைய திருவயிற்றில் உதிக்கப் போகும் புதல்வன் பிறக்கும்போதே ஜெயக்கொடி நாட்டித் கொண்டு பிறப்பான். அவன் போகும் மெக்காவம், அவன் பார்க்கும் மிடமெல்லாம் வேறதி என்று சொன்னேன்..."

"ஐயா! நீங்கள் இப்படியெல்லாம் சொல்கக் கொல்ல என்னுடைய கலகை தான் அதிகமாகிறது!"

சோதிடர் சட்டென்று நிமிர்ந்து உட்கார்ந்து, "தேவி! கலகையா? எதற்குக் கலக? சோழ மாராஜ்யத்துக்கும் சோழர் குலத்துக்கும் கலகப்பட வேண்டிய காலமெல்லாம் போய் விட்டது. இன்றைக்கு ஒரு விசேஷ நாள் என்பது நினைவிருக்கிறதா?" என்றான்.

"ஆம்; இன்றைக்கு மார்கழித் திருவாதினர நாள்! சிவனுக்கு உகந்த திருநாள்!"

"இது சோழர் குலத்துக்கும் உகந்த நான். உகல்வத் தமிழகத்துக்கும் உகந்த நான். தேவி! கேளுங்கள்! இதே மார்கழித் திருவாதினரையில் வருகிற ஆண்டு கனிலே ஒன்றில் ஓர் அற்புதம் நடக்கப் போகிறது! சங்க சக்கரம் கையில் ஏந்தாமலே திருமாவின் பூரண அம்சமான குழந்தை ஒன்று உதிக்கப் போகிறது. அத்தக் குழந்தையின் மூலம் இந்தச் சோழ நாடு இதற்கு முன் என்றும் கண் டிராத பக்காந்தந்தை அடையப் போகிறது. ஆகா! என்னென்ன அதிசயங்கள் தடக்கப் போகின்றன! அவற்றைப் பார்க்க நான் ஒருவேளை உயிரோடு இருக்க மாட்டேன்; தாங்கள் பார்த்து மகிழ்வதற்கு நீண்ட காலம் வாழ்விப்பேன்!"

இப்படிச் சோதிடர் ஆவேசம் வந்தவர் போய் பெரி வருகையில் குந்தவை ஏம் மெய்மறந்து கேட்டுக் கொண்டிருந்தாள்.

திடீரென்று ஏதோ சத்தம் கேட்டு இருவரும் திரும்பிப் பார்த்தார்கள்.

கூண்டிருந்த கிளி சட்டசடலென்று நெருங்கி அடித்துக் கொண்டிருந்தது. அதன் மேல் தாவ நடிவந்து கொண்டிருந்த பூவியின் மீது காணி ஓர் ஒலிச் சுலபனர எடுத்து எறிந்தாள்.

எறிந்துவிட்டு, "அக்கா! சோதிட சாஸ்திரம் பயனுள்ளதுதான். சோதிடச் சுலபனரக் கொண்டுதான் இந்த அழகான இவிய வார்த்தை பேசும் கிளி கைக் காப்பாற்ற முடிந்தது! இவ்வா விட்டாய் அதன் கிறகனைப் பூனை இத்தனை நேரம் பிடித்துப் போட்டிருக்கும்!" என்றான். (தொடரும்)

ஆன்மம் — ஒரு மானேஸ்
விறுக்காண்ட ஏறு,
சீறும் வல்லுறாறு
சிறிகே ஏறுமாறு
ஆன்மம்மயின்
மனோபுசைப்
மனோபுசைப்
மனோபுசைப்
மனோபுசைப்
மனோபுசைப்

GRUPO 1871

தமிழக அரசு தனது பணியை நிறைவேற்றி வருவது குறித்து மத்திய அமைச்சர் குமாரி ஜெயலலிங்கம் தெரிவித்துள்ளார். இது குறித்து அவர் கூறியதாவது: தமிழக அரசு தனது பணியை நிறைவேற்றி வருவது குறித்து மத்திய அமைச்சர் குமாரி ஜெயலலிங்கம் தெரிவித்துள்ளார். இது குறித்து அவர் கூறியதாவது:

[illegible][illegible]

**மபத்வாஸ்து
க்தாப்து**

சிவரத்ன
தூர்க்க தரிசனம்

சு.க.வேதமூர்த்தி

இவ்விதம் ஸங்க சங்கங்களும் பொருத்தப் பவர்த்து விட்டது. 'பலகளை தேடி' என்று கூறுபது தாரு ஒன்று உதவமாகி விட்டது. இத்தொடர்புமீதும் நமக்கு மறுதலையாகத் தீவிர கோரியதில் ரஷியாவுக்கு தாம் தலையில் உடைய பட்டிகைகளிலும், ராஜாஜர் அவர்கள் இத்தொடர்புமீதும் ஒப்பந்தத்தை 1954-55 வரையிலுள்ள தீர்மானத்தின் பின்பொருத்ததால் பருத்தும் தள்ளுதல் பரிந்துரை. அதுமேல் சமீபத்தில் இவ்வாறு குறுதலாக்குக்கு அப்பாற்பட்டதோடு தவிர ராஜாஜர் எவ்வாறு அவருடைய அரசியல் எதிர்க்குக்கு பின்பொருத்தது புரிந்திருக்கலாம்.

[illegible]

கடவுள் இத்தியாதீதவையாகியான் சத்திரத்து, பிரிட்டு
 டுறப்பட்டு அகலாது தேவமாய் அனுப்பி
 வைத்தார். நமது தேசத்தின் தலைவிரிதான்
 கிரிப்பன் இட்டத்திடை மகாத்மா காந்தி உதறித்
 தள்ளியபடி ஏனெனிடருக்கே வேண்டும். உலகப்
 படைகள் இத்தியாகியன் தியை குறித்துக் கிட்டத்
 தட்டா ராஜாஜியின் கருத்தையே கொனி
 டிருத்த துவாஸையும் காந்தியின் அகல நிரா
 கந்தித் திட்டியை தலைவருடைய சோனா
 தாலும் அகல நிராகரித்து விட்டார். ராஜாஜி
 ஒருவர்தான் கிரிப்பன் இட்டத்தினால் தேசிய
 ஒருமைப்பாடு குடியாய்மல் இத்தியா சத்த
 திரம் அடைவ ருடியும் என்று என்று அகலத்
 தாகவிரல் அப்படியே ஏதே வேண்டும் என்று
 வாதாடியார். அகல மக்களின் உள்மனமார்பி
 கிய தவிர்த்த போகி அரணத்தரும் கிரிப்பன்
 இட்டத்தை ஏற்றுக் கொண்டால் இத்தியா
 வுக்கு தங்கையிவ் விசையும் என்று பானடிச்
 சேய்விர்த்து மகாத்மா காந்திக்குச் சேயி
 அனுப்பினாராம். ராஜாஜியையும், யோகி அர
 ணத்தையும் அன்று கங்கவிரல் மறிக்காத
 திருவ் இத்தியா சத்திரம் அடைந்தபோது
 பானித்தான் பிரிவினையும், தோட்டிர்த்துத்
 தவிர்தான் தவிர்க்க முடியாதவையையாகியன்
 டட்டன் இத்திவ் கண்கரித்த காந்தியி் இத்தியா
 விடுதலை அடைவ் சேவ் வாரங்களுக்கு முன்
 தவயாவி யாத்திரையின் போது "என்னைவிட
 ராஜாஜி குறைந்தது அது மாதங்கமாவது
 முன்னேக்கப் பார்த்திலார்" (Rajaji sees at least
 50 years more of me) என்று கூறிவதாக
 அரையன் பெயிலவர்கள் சொல்லிருக்கள்.
 தீய்மறு சேட்டைப் பெற்றுக் கொண்ட பானித்
 தாலும் சேட்டையே உடைவத்தான் போகிறது
 என்று கவனிவர் + தோளரலாயிருந்த மேனட்டன்
 டட்டன் பிரெடியும் வங்க கல்கிணா கிருத்த
 ராஜாஜியும் பேசிக் கொண்டாரினான் அப்
 போதே அவர்கள் தீவிரத்தபடி "பங்கலா
 தேஷ்" பிரித்து விட்டது. இத்தியாவும் பங்
 கலா தேசமும் தய்ந்துவோடு நற்பாணதயிவ்
 சேன்று மக்களுக்கு தன்மைகினைச் சேய்வ
 அருமையாடு நேரல்கினை வேண்டுவோமாக.

[illegible]^a 594 100 12^b

“அ.ம.ந. ஒவ்வொருத்
தரீ ஒவ்வொரு மனம் உதே
ஒரு உயர்ந்ததில்லாத அந்
மனம் உதே. அந்நுத்
உயர்ந்ததில்லாத”

“வாழ்கின்றேன் நன்மை! அன்புமனின் ஒரு குழந்தை”

[illegible]

A black and white photograph of a large, ornate Gothic cathedral. The central feature is a tall, slender spire that rises high into the sky. The main body of the church is constructed from dark stone, featuring intricate carvings and multiple levels of windows. To the left of the main structure, there is a smaller, lower building with a steep, gabled roof. The foreground is somewhat dark and indistinct, suggesting a street or a courtyard. The overall image has a grainy, historical quality.

[illegible]

151 ஏம். பொருத்தியேயார் சென்னைக்கு வந்தபோது தாண்டி காட்டா ரீதியுமா சொல்லி பார்க்கப்பட்டிருப்பது இருக்காது. அவர்கள் அவாவிடது பத்திரங்கள். 152 ஏம். கல்வாண இறக்கப்பட்டபொழுது இவர் கயிற் பொருள் காட்டாமல் இருக்க காட்டியது இருக்காது சத்தம் பட்ட பக்கம் காட்டிப் பார்த்துப் பார்த்துக் காட்டிப் பட்ட - ஏம்.

இப்போதுள்ள சாத்தோம் மாதா கோவில்
தெரிக் கட்டப்பட்டது. 1858ல் 'பெயரிலிகா'
என்ற அத்தலத்தைப் போட்டாண்டவரிட
மிருந்து பெற்றது.

★ வினா எண் 12-ஐப் பற்றி கேள்விகள் தயாராக இருப்பின் பதிலளிப்பேன். அப்படி எவ்வளவு கேள்விகளைத் தயார் செய்துள்ளீர்கள்?

✱ கார்ப்பிசுபரிகா கிருஷ்ண சாதிக் பிரதமராயா

★ കോണ്ഗ്രസ്സിലേക്ക് മാറുന്ന ന.മുത്തു ഭാസ്കരൻ

[illegible]

இந்த உரையின் தாழ்வுகளில் உடல்
சாந்தியை அளிக்கும் அளவுக்கு 'நீதி'யை அளிக்கும்

“புத்தம் முடிதூசு போகா தம்பி, விட்டுக்
 வாங்க” என்றுதான் ஒரு சந்தி. இறுத்தாரு
 புனைவர் தயதமோகத் திசும்” வந்தால்
 என்ன பொருளாயினா?

அத்தியாயம் 22

போட்டர் சிவன் இரண்டு நாட்கள்
 ஸாகக் காணோம். காடையில் கொத்த
 மல்லி, பச்சை பிளகாய் வாங்கிக்
 கொடுத்துவிட்டு, ஒன்பது மணிக்கு
 கஜா, ரவி, கல்யாணத்தனத் பள்ளிக்
 கூடத்தில் கொண்டு போய் விட்டு,
 மத்தியாணம் சிவக்காயோ, அரிதோயோ,
 மினகாயோ ரீயில் அவரந்து வந்த
 பின், சங்கரி கொடுக்கும் காப்பியையோ
 தேரையோ குடித்துவிட்டுச் செல்லும்
 சிவன் இரண்டு நாட்களாகக் காணோம்.
 நெற்றி நிறைய விட்டி துவங்க, அதன்
 தடுவே எட்டினு வட்டத்துக்குக் குங்கு
 மம் பவிச்சிட, கொண்டை மீசையைத்
 தடவிக் கொண்டு தான் தன் வாயை
 வயதில் கொள்ளி. இதில் குறித்துக் கும்
 மாளப் அடித்த கந்தையாக் குழந்தை
 களுக்குச் சொல்லி அவர்களுடைய
 வியப்பை எடுத்து, பாராட்டுதல்களைப்
 பெற்றுச் சித்தி மமிரம் போர்ட்டர்
 சிவன் இரண்டு நாட்களாகக் காணோம்.

சங்கரிக்குக் கையார் ஓட்டில்லை,
 காலும் ஓட்டில்லை. சிவனுக்கு உடம்
 புகு ஏதும் சரிய காலத்தில் வந்த
 தில்லை. போன வருஷம் இரண்டு
 நாட்கள் ஸூரத்தில் விழத்தபோது,
 அவனுடைய இல்லத்தரசி மாகதப்
 அவருக்குப் பதிலாக வந்து அவன்
 சேவாசினியைப் பதிலாகம் (கொள்
 னிடம் குழமாளை கதை மட்டுமில்லை)
 செய்து விட்டார் போலான். அந்த
 மாதத்தையும் இப்போது காணோம்.

செவ்வாய்க்காலை ஆறே மூக்கால்
 மணிக்கு வந்துபோன சிவன் இன்று
 பதவிழைம ராத்திரி எட்டு மணி வரை
 வில் காணோம் போயிருக்கிறோம்? என்?
 எங்கே போய்? சங்கரிக்குப் பச்சை
 பிளகாய்க் கொத்தமல்லிப் பிரச்சையும்
 மாளாசிப் பிரச்சையும் பெரிய பிரச்சை
 யாகப் போயின. ஒரு பைசாகுடத்
 திருடாயல், ஒரு பிராடாகுட எடுத்துக்
 கொள்ளாமல் கரிய சித்தையிடம்
 யார் சிவன் போலன் செய்ய இருக்
 கிறார்கள்? கணவரிடம் சொன்னால்,
 “விட்டால் உங்கிற ஒன்பது குழந்தை
 களில் யாரையாவது ஒருவரைக்
 கடைக்கு அனுப்பு” என்பார்.

ஐந்து மணியிலிருந்து ஏழரை மணி
 வரை, ரவி, பாபு, கல்யாணம் எல்
 லாகும் பதினோரு மினாட்பாங்கனையும்

கென்ட்ரல் பி.வி.ஆர்

செவ்வை போட்டுச் சலித்தார்கள். எத்
 தகையோ போர்ட்டர்களிடம் விசாரித்
 தார்கள். கணவரம் யாருக்கும் தெரிய
 வில்லை. அவனையும் காணவில்லை.

இரவு எட்டு மணிக்குக் கணவர் சாப்
 பட் உட்கார்த்தபோது சங்கரி, சிவன்
 பிரச்சையை அவரிடம் சொன்னார்.

“எங்கேயாவது எதையாவது குடிச்
 சுட்டு விட்டிலே குப்பறப் படுத்துக்
 கொண்டிருப்பான்..... எல்லாம் வந்த
 வாள். நீ வாங்குகிற பதினோட்டுப்
 பைசா சாமானுக்கு ஓர் ஆள் வேறே
 வேணுமாக்கும்!” என்ற கணபதி.

“அவனைக் காணோமே!”

"உன் அண்ணா பிள்ளையும்தான் கட்டுனும்.... அது சரி, மங்களா என்ன சொல்லுன்...? உன்மீட்டே ஏதாவது, அம்மாவிடம் சொல்லக்கூடிய விஷயமாகச் சொன்னாள்?"

"எதைப் பத்தி? அம்மாவிடம் என்னிக்கு அவள் மதிப்பைக் கொடுத்து எதைச் சொன்னாள்?"

"சுதாரம் புதுசா வந்து முடிவாகிடுக்காரே!"

"முடியிலேயே விள்ளி விடுங்கள்!"

"அவளுக்கு என்ன குறைச்சலு?"

"ஒரு குறைச்சலும் இல்லை. ஆனால் அவள் என் அண்ணா பிள்ளையிலே!"

"சங்கரி!"

"என்ன?"

"உலகத்திலுள்ள பைத்திரம் பிடிக்காததுதான் பாக்கி.... சிவிரவிலே தான் ஒப்புப் போன கதாநாயகன், தக்க சமரத்திலே வந்து கதாநாயகியின் சுருத்தியை தாண்டி கட்டுவான். இது சிவிர இல்லை. உன்னுடைய அண்ணா பிள்ளை சுதாரயகனும் இல்லை."

"சுதாரயகனாக ஆக்கணும்னு தான் சொல்றேன்."

"நீ சொல்லிண்டிரு.... உன் பெண்பம்பாய்க்குக் குடித்தனம் வைக்கப் போய் விடுவாள்."

"அவள் பொறதை நான் பார்த்து விட்டேன்....."

அவள் பேசி முடிக்கவும் பெண் ரத்தா அங்கே வரவும் சரியாக இருந்தது.

"என்னட, வேணும்?"

"உன்மீட்டே ஒண்ணும் வேண்டாம். அம்மா!..., அப்பா, காக்கிம் மாரமார் வையிலே மாட்டிண்டு ஒரு மாரமா வந்திருக்காரி. அவர் குண்டா இருக்கார்."

"ஐய் நாதற்கு இருக்கும்" என்று கண்பதி, மோசுந்தர சாதத்தின் கவடசி வானாய் போட்டுக் கொண்டு.

ஆரோக்கியம் கொண்ட வாழ்வு - விவா

ஆரோக்கியம் என்பது தவறாமல் உண்டு
அரிவதே - விவா!

விவா என்பது ஒரு மிகவும் உயர்ந்த தரத்திலுள்ள
ஆரோக்கியம். உடம்புக்கு உதவும் தரத்திலுள்ள
யார் ஒரு தரத்திலுள்ள உயர்ந்த தரத்திலுள்ள
உயர்ந்த தரத்திலுள்ள உயர்ந்த தரத்திலுள்ள.

விவா - ஒரு மிகவும் உயர்ந்த தரத்திலுள்ள
ஆரோக்கியம். உடம்புக்கு உதவும் தரத்திலுள்ள

விவா, உடம்புக்கு உதவும் தரத்திலுள்ள
உயர்ந்த தரத்திலுள்ள உயர்ந்த தரத்திலுள்ள
உயர்ந்த தரத்திலுள்ள உயர்ந்த தரத்திலுள்ள
உயர்ந்த தரத்திலுள்ள உயர்ந்த தரத்திலுள்ள

விவா

இது உயர்ந்த தரத்திலுள்ள ஆரோக்கியம் என்பது

"விவா - ஆரோக்கியம்
என்பதில் உயர்ந்த தரத்திலுள்ள
உயர்ந்த தரத்திலுள்ள உயர்ந்த தரத்திலுள்ள"

“இந்த வேளையிலே என்ன வேலை?”

என்று முணுமுணுத்தான் சங்கரி.

“நான் போய்க் கேட்கட்டுமா?”

“நீ பேசாமல் இருக்க...” என்று பெண்டினை அடக்கிவை சங்கரி. “நாளைக்குக் கார்த்தாலே எப்படியாவது சீனையைக் கண்டுபிடிச்சு அனுப்புவீங்கா?” என்றான்.

“சரி... அதற்குப்பிறம் உன் அண்ணா பள்ளிவாசல்த் தேடப் போறேன்.”

சீனப்பதி துலாவியால் கையைத் துடைத்துக் கொண்டே வெளி அறைக்கு வந்தான். தும்புநாதனை நினைக்கவே அலுப்பாக இருந்தது. ஆனால் அவர் கைதாரத்தின் மாமா. இப்போது அவருக்கு ஒரு முக்கியத்துவம் பிறந்திருக்கிறது. அலட்சியம் செய்ய முடியாத நிலை.

“வாருங்கள், தும்புநாதன்.”

“நான் அப்போதே வந்தாக்க!...” பிறம்பு நாதலாவியில் விளைப்பாக உட்கார்ந்திருந்த தும்புநாதன் அலட்சியமாகப் பேசினார்.

“அப்படியா? இப்பத்தான் பெண்டர்தான் வந்து கொண்டாள்... நான் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தேன்.”

“திருப்பியாசை சாப்பிட்டிருக்கா, கணபதி?”

கணபதிக்கு அவருடைய பேச்சின் போக்கும், அலட்சியத் தொரணையும் ஆத்திரத்தைவிட வியப்பை அளித்தன.

“என்ன தும்புநாதன், ஒருமாதிரியா இருக்கிறீர்கள்...? ஏன், என்ன நடந்தது?” என்று கேட்டார்.

“ஒண்ணும் தெரியாதவர் போல் என்னிடமே கேட்கிறீர்களே?”

“ஆமாம், உங்களைத்தான் கேட்கிறேன்... ஒண்ணும் தெரியாததால் தான் கேட்கிறேன்... இதே சமயத்தில் இன்னொரு விஷயத்தையும் சொல்லி விட்டேன். என் வீட்டுக்குள்ளே வந்து, என் முன்னாடி கால் மேல் கால் போட்டு உட்கார்ந்து, என்னிடமே அலட்சியமாகப் பேசுகிற அளவுக்கு நீங்கள் பெரிய மனுஷர் இல்லை! இதை ஞாபகம் வைத்துக் கொள்ளுங்கள். இனிமேல் போ ஆரம்பியுங்கள்.”

“என் மருமான் கேதாரம் உங்க பெண் மங்கலாளைக் கல்யாணம் செய்து கொள்ளப் போகிறாரு?”

“யார் சொன்னா?”

“யார் சொன்னால் என்ன?”

“அது ரொம்ப முக்கியம். நீங்கள் ஒண்ணும் நம்பர் பிளாட்பாரத்தில் மத்தியாணம் பையைத் தலைக்கு வைக்கண்டு படுத்துக் கொண்டிருக்கும்போது உங்க காதிலே விழுந்ததா? யார் சொன்னா?”

“யாரோ சொன்னா!”

“உங்க மருமகனே சொன்னா?” கணபதிக்கு ஆத்திரம் பிறக்க ஆரம்பித்தது. காதலில் எம். தேவன்... இரவில் இவரா...?”

“அப்படித்தான் வைத்துக் கொள்ளுங்களேன்...”

“இதெல்லாம் வைத்துக் கொண்டு விஷயம் இல்லை. தும்புநாதன்! வெட்டு ஒன்று துண்டு ரெண்டா எனக்குத் தெரியணும்.”

“அவனுக்கு அப்படி ஏன் ஆகை!”

“ஓ! வெறும் ஆளையை ஆதாரமா வைக்கலடா இல்லவாவு தூரம் வந்தீர்கள்! உங்களுக்கு வயசு என்னுறது? இரண்டுக்கொட்டா இருக்கிறீர்களே?”

“அவன் ஆதிசேஷன் பெண்டினைக் கல்யாணம் செய்து கொள்ள முடியாததுள்ள... இன்னிக்கு கிராம்புடன் என்ஜினியர் பெண்டிளையும் அவள் பார்க்க வரலை...”

“எனக்கு உங்க வீட்டு விவகாரம் கேட்க என் தலையில் எழுதலை. போய், ஒண்ணும் நம்பர் பிளாட்பாரத்தில் துண்டை விசிக்கப் படுத்துக் கொள்ளு... உட யாராவது துணிக்கு அழைத்துக் கொண்டால் அவர்களிடம் உங்கள் கதைவைச் சொல்லிட்டுமே.”

“கணபதி!”

“இதோ பாரும். கத்தாரீர்கள். நான் தான் சொல்லியாச்சே. ஏன் இன்னும் உட்கார்ந்திருக்கிறீர்கள்?”

“என் மருமான் போன ஞாயிற்றுக் கிழமை பம்பாயிலிருந்து வந்தபோது களங்கமில்லாமல்தான் வந்தான். நான் எதைச் செய்தாலும் சரி என்விற பாலிஸியில், பெண் பார்ப்பதற்கு என்று வந்தான். பார்த்த ஒரு பெண்டினை வேண்டாம் என்று. இன்னிக்குப் பெண்டினைப் பார்க்க வரலை. இதுக்கு யார் காரணம்? ஏன் கேதாரம் இப்படி மாறினான்? யோசனை செய்யுங்கள்!”

“உங்கள் மருமகனுடைய முனைவை ஆராய்ச்சி செய்யறதை விட எத்தனையோ முக்கிய வேலைகள் எனக்கு இருக்கு.”

“உங்க பெண்... சாட்சாத் உங்க ஞாபகம் பெண்... அவளைக் கல்யாணம் செய்துகொள்ளணும்னு அவன் தீர்மானம் செய்திருக்கிறான். அவளைப் படிக்க வைச்ச கடன் பத்தாவிரத்தை என் காலடியிலே கரன்ஸி நோட்டாகக் கொட்டிவிடப்பறம் தானையைக் கையில் எடுத்து சலால் விட்டிருக்கேன்...”

“நீங்கள் என்ன சலால் விட்டால் எனக்கென்ன? உன் மருமகன் ஆகைப் பட்டால் மட்டும் போதுமா? பெண்டினைப் பெற்றவன் தான்!”

"அப்பாடி! அது போதும் எனக்கு. இத்தனை நேரம் நான் பேசினதில் முறை தவறி விருந்தால் என்னை மன்னித்து விடுங்கள். ஆத்திரத்தினால் பேசியிருப்பேன்... நீங்கள் உங்கள் பெண்ணை என் மருமகனுக்குக் கொடுக்க முடியாதா என்று சொன்னால் போதும்!"

"என் பெண் ஆசைப்பட்டால் நீங்கள், உங்க மூப்பாட்டிக்கு யார் வந்தாலும் நான் அவளை அவள் விருப்பம் போல அவள் ஆசைப்படற பிள்ளைக்குக் கொடுக்கிறதைத் தடுக்கமுடியாது!"

"இதுதான் உங்களுடைய கடைசி வார்த்தையா?"

"முதல் வார்த்தையும் இதுதான். நீங்கள் போகலாம்."

"உங்கயானம் எப்படி நடக்கிறது என் கிறதைப் பாரக்கிறேன்..."

"கேட அவுட்."

மங்கனாவும் ரேணுகாவும் புகைத்து அறைவிலிருந்து அவர்கள் பேசினதை யெல்லாம் கேட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். ரேணுகா அடிக்கடி புன்முறுவல் செய்தாள். மங்கனாவைப் பார்த்து. ஆனால் மங்கனாவின் மூகம் வெளிதீவது. கண்டிப்பாக அப்பா அவளைக் கூப்பிட்டு விளாசிப்பார். அவன் தன் மனத்தின் ரகசியத்தை அவரிடம் விண்டு சொல்லி விட வேண்டும்.

தும்புதான் போனதும் ரேணுகா, "ஐ, உன் கலியாணம் பதினாத்தாயிரம் ரூபாயிலே நிற்கும்போயிருக்கு" என்றுள்.

மங்கனா தலி அசைத்தாள்.

"ஆனால் அது கேதாரத்தில் தலி வலி!"

மங்கனா தலியையும் அசைக்கவில்லை. அம்மா முன் அதைக்கு வந்துவிட்டாள். போச ஆரம்பித்து விட்டாள். "என்ன வாம்?" என்று சங்கரி கேட்டாள்.

"ஒன்றுமில்லை."

"ஒன்றுமில்லாததைவா ரெண்டு பெரும் அரை மணி நேரமா பேசிக் கொண்டிருந்தீர்கள்?"

"ஆமாம்."

"என்ன விஷயம்? சொன்னால் கேள்வன்..."

எல்லாம் உன் பெண் சொல்ற வான். அவளைப் போய்க் கேளு..."

"நாளைக்கு..." சங்கரி இழுத்தாள்.

"சென்ஸ்பற்றித்தானே?"

"நான் அதைச் சொல்ல வரவில்லை. அதைத்தான் அப்பவே சொல்லி விட்டேனே? நாளைக்குச் சுஜாவுக்குப் பிறந்த தான்..."

"தெரியும்."

"ரோஸம்பத் தெரிஞ்சவங்களை நீங்கள் கூப்பிடுங்கள்..."

"ஓ...ஓ..."

"மணி விசேஷமா கேக்குக்கு ஆர்டர் பண்ணி விடுங்காலும் அதனாலே தாம் கேக் வாங்க வேண்டாம்."

"சரி! சரி!..."

"என்றிதும் ரயில் பெட்டிகளும் மாநிலி பெரிய கேக்..."

"எத்தனை பெட்டிகள்? பதினாறு பெட்டிகளா... சங்கரி, உனக்கு இவ்வளவு வயசாவியும் சமய சந்தர்ப்பமே தெரியறதில்லை."

"இன்னமே கத்துக்கிறேன். நீங்களை கடிஞ்சுக் கொளியிக் கொடுப்போ..."

சங்கரி 'லிப்' ரென்று வேகமாக உன்னை போனாள்.

அறையில் ரேணுகா, கணபதி சங்கரி தம்பதியின் பேர்வை வெருவாக ரசித்துக் கொண்டிருந்தாள்.

சீனனுடைய கதை முடிந்தது.

செவ்வாய்க்கிழமை காலைதான் எஸ். என்.ன் வீட்டுக்குச் சென்று, கொத்த மல்லி, கருவேப்பிலை, பச்சை மிளகாய் வாங்கிக் கொடுத்துவிட்டுச் சென்ற அவளை ஏழாவது பிளாட்பாரத்தில் போர்ட்டர் மாணிக்கம் சந்தித்தான். சந்தித்ததோடு பிற்காமல், மரகதத்துடன் யாரோ ஒருவர் பேசிக் கொண்டிருப்பதாகவும், விடுநிறைய பெட்டி படுக்கை, கடைக்காரை இருப்பதாகவும் கூறினான்.

சென்ஸ்பெரித்துப் பார்த்தான். மரகதத்துக்கு உற்றுரோ, உறவினரோ யாகும் வெளிதீயில் இல்லை. எல்லாம் சித்தாதிரிப்பெட்டை. காக்கஸ் சேரி வாசிகன்தான். ஒருவேளை சீர்காழியிலிருந்து தன் பிள்ளையோ, மருமகனோ வந்திருக்கிறார்களோ?

யாண்டாகன்ரோடு வாயியாக விரைந்த சீனனுக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. வந்திருக்கிறவன் கண்டிப்பாக விரந்தானிதான். மரகதம் பேசிக் கொண்டே விருப்பப்பாளை தவிர, உபசரிகை மாட்டான். எதற்கும் ஏதாவது வாங்கிக் கொண்டு போகலாம் என்று நினைத்து. ஈழர டைம் யாழைப் பழமும், சூப்பது எப்போவுக்கு இரண்டு "பன்"களும் வாங்கினான்.

விட்டை அடைந்தான்.

அந்த ஓரே அறை வீட்டினுள் நுழைந்ததும் அவனுக்கு ஈர்ச்சே நின்றுவிடும் போல இருந்தது. மாணிக்கம் சொன்னது போல் ஏகப்பட்ட சாமான்கள். மூன்று பெட்டி. ஒரு நெய்யுட்டால், ஒரு டிக்கன் மோடர், ஒரு காஷ்மீர் கட்டை. ஓர் ஆக்ரா மண் கூலா. இவை தவிர, ஒரு ஊர்லிகன் அட்டைப் பெட்டி.

புதுமையின் பொலிவுக்கு ஹமாம்

நாங்கள்மேலும் ஹமாம் தேய்தலுக்கு வருவதற்கு.
ஹமாம் நீரும் குழந்தைகளும் துடைக்கக்
கருமத்தை கத்தம் செய்வதுடன், புத்தூண்டி
களையும் அளிக்கிறது. உங்கள் மேலிகரு
கலச்சரிவான பெருக்கையும் ஊட்டுகிறது.
மெடுக்காமல்...கீழ்த்திருக்கும் ஹமாம்
டையலிட கோபமை உபயோகிப்புகள்.

ஒருக நாள் புத்தூண்டி LUBOL. COM

டாடா
தயாரிப்பு

லக்ஷ்மியின்

அழகு மிளிர் அணியும்
சூகத்திற்கு....

அங்குடம் உடுப்பதற்கும்,
கண்ண விரோஷ சந்தர்ப்பங்களுக்கும்
உயர்ந்த துணி
உயர்த்தியான அணி-
இயைக்கவேண்டியிருக்கிறது.
கேர்த்திமிக் முதலாளிகள்
பாலிசு-காமிக்களுக்
கெய்யப்பட்டது.

லக்ஷ்மி
மிஸஸ்
கமலினி ஸ்ரீனிவாசன்
கோயம்புத்தூர்

உயர்ந்த துணிகளின்
உயர்ந்த விலைகள்

வாய்மையுள்ள

part 1 in 200 7/20

இவ்வளவு சரிமாத்களுடன் யாராவது சொன்ட்ரவில் ஏறினுவோ, இறங்கி னுவோ, குறைந்தது நான்கு ரூபாயா வது கூறத்து விடலாம் என்று சீனன் திடீர்க் கணக்குப் போட்டு, அது தன் கைக்குக் கிடைத்து விட்டாற் போல் சத்தோஷமும் அடைத்தான். ஆனால் கண நேரக் கற்பனை இன்பம் உடனேயே மறைந்து ஒரு புதினரக் கிடைப்பிலது.

"யார் இவர்?"

அவன் தன்னுள் கேட்டுக் கொண்டே முழங்காலைப் பிடித்து உட்கார்ந்திருத்த மரகதத்தையும் அவன் எதிரே, வழுக் கைத் தலைபும், கண்ணாடியுடைய நோய் டாலின் மேல் சாய்ந்து அமர்ந்திருத்த வளரையும் மாறி மாறிப் பார்த்தான். விருந்தாளியும் சீனன் ஒரு தடவை பார்த்துவிட்டு, கரப்பைப் பார்த்தவர் போல் முகத்தைக் கவித்துக் கொண்டு மரகதம் பக்கம் திரும்பினார்.

சீனன் மௌனத்தைக் கலைப்பதா வேண்டாமா என்று தன்னுள் யோசித் துக்கொண்டிருக்கவிலேயே மரகதம், "இவரு யாரு தெரியுமா உனக்கு?" என்று கேட்டான்.

வந்திருக்கிறவர் தன் பிள்ளையுமில்லை, மருமானுமில்லை என்ற ஏமாற்றத்தில், "தெரியாது" என்றால் வெறுப்புடன், "இவருதான் அவரு?" என்றால் மரகதம்,

"இவருதான் அவருன்னு எவரு?"

"அதுதான் அவரு..."

கண்ணாடிக்காரர் வாய் திறக்கவில்லை. இவளும் அவனுமாகப் பேசித் தெனிய வைத்துத் தெரிந்துகொண்டதும் என்று உட்கார்ந்திருந்தார். ஒரு கருட்டையும் எடுத்து நாசுரிசுமாகக் கடித்து விட்டு, உதட்டில் வைத்துக் கொண்டார்.

"வத்திப் பொட்டி வேணுமா?"

மரகதத்தின் வத்திப் பெட்டியை வட் சியம் செய்வாமல் கண்ணாடிக்காரர் 'பனர்' என்று 'டால்' அடித்த ஒரு வெள்ளி சிகரெட் கைட்டரைப் பாக் கெட்டிலிருந்து எடுத்தார்.

"யாரும்மே இது?" என்று பொறுமை இழந்தான் சீனன்.

"அதான் சொன்னேனே, ஒம் மூலக் குத் தெரியலை? அவர்தான்..."

"அவர்" என்று அவன் குறைந்தபோது, வார்த்தையில் அவன் கேட்டே அறியாத வெட்கத்தின் பாவத்தை உணர்ந்த போது, சீனனுக்குப் பசிரேன்றது. சொப்பனத்திலும் மரகதத்தின் கழுத் தில் தாலியைக் கட்டினவன் ஒரு தான் இல்லாவிட்டால் ஒரு தான் திரும்பி ஒரு வான் என்று அவன் எதிர்பார்க்கவில்லை.

சீனனுடைய மீனா துடித்தது. கண்கள் மின்னின.

விவரம்: கண்கள் வெட் டினால் கொஞ்சம் கொஞ்சிடுவோர், சோடிய நுண்ணியுடி காய்க் காய் விடவோ, திறந்திக் கொஞ்சம் தேய் வெட்டி சோடிய போடுவர்! கொட்டகண்டல்: அடிய கங்க டெனிக் கட்டகக் கொஞ்சிக் கொஞ்சுவோர் விடவோடித்த திரை.

"என்னும்மே சொந்தே, நீ? இந்த ஆளு ஒன் புகுசு?"

"போய், ஆளு சிலுன்னு இளுக் காடே... இவர் யாருன்னு தென்க்சே... மூலகமெல்லாம் பார்த்தவரு... இம்மாம் காலம் வேலைமேலே ஊர் ஊராச் கத்தி ஒப்பத்தான் தீங்கே வர முடிவு இருக்கு. ஒன்னை மாநீர் கம்மா கையை விக்கிணு வந்தாணு தென்க்சிவா? மாதா மாசம் எதுவாது ருபா பிஞ்சன்... கைவிலே ரொக்கம் இருபதாயிரம்... என்று தென்க்சே, நீ..."

சீனன் மரகதத்தைப் பார்வையாக ஒரு வெட்டு வெட்டி விட்டு, கண்ணாடி பக்கம் திரும்பினான்.

"என்னு ஐயா, இந்தப் பொம்பிளை சொல்வது தெசமா?"

"யெஸ்..."

"போய், உன் இங்கிலிஷை அம்பட் டன் வாராவதிலே போடு, தெசமா?"

"ஆமாம்."

"தான் இவன் கழுத்திலே தாவி யைக் கட்டினியா?"

"ஆமாம்."

"யாரு காட்டி?"

"காக்ஸ் சேரி பூரா காட்டி."

சீனனுடைய மனம் ஒடிந்தது.

நிமிர்வென்று கோபமும் பிறந்தது.

"போய், தான் இந்தப் பொம்பிளை கூட முப்பது வருசங்களா வாழ்ந்துட் டிருக்கேன் - தெரியுமா?"

"இவளே சொன்னா!"

"அடி சிறுக்கி..."

"போய், சிறுக்கி, விதுக்கிவ்று பஸ்ஸு பூடும்... நீங்க சம்மா இருங்க... இவன் எல்பெட்டா சிராக்... ஸ்டேஷனயே பொது கமக்கிற கழுதை..."

கண்ணாடி எழுத்து தின்று.

"என் பெயரு கண்ணாடிரம்."

“தீ செத்துட்டேன்னுதானே தூயா இந்தப் பொய்பினை நினைச்சுட்டிருக்கா என் சாவது?”

சினுக்கு மீண்டும் அழுதை வந்தது. “நான் இனிமேத்தான் சாகணும்...”

“ஐயோ ராசா... அப்படிசெய்கறாய சொல்வாங்க, ராசா!” மரகதத்தில் கற்பு வுடனும் தை எட்டிய வீடித்தது.

“ரோமம் தெரியுமா கங்களுக்கு. ரோமம்.... அவன் ஜெர்மனிக்காரன் அவன் போர்வீரர்களுக்கும் எங்க போர் வீரர்களுக்கும் பெரிய சண்டை.... அது நடந்து இருபத்தெட்டு வருஷங்கள் ஆகிறது. கல்டிஸியே நாய்கதான் ஜயித்தோம். ஆனால் அதுக்குள்ளே நானும் இன்னும் ரோம்பப் பேரும் அந்த ராணுவக்காரர்கள் கைவிலே சிக்கிவிட்டோம். புத்தம் முடியறவரைக்கும் அடிக்க எங்களை விட்டீ. எங்களை விட்டப்போ புத்தம் முடிச்சிருத்தது. அப்புறம் பார்த்தேன்..... நான் கண்டிப்பா செத்துப் போய்ச் சாகணுதான் எங்க ராணுவத்தார் நினைச்சுக்கொண்டிருந்தாங்க. வண்டனுக்குப் போக வேண்டிய நானு, கெய்ரோவுக்கு வந்து சேர்ந்தேன். செத்துப் போனாரே நானா அவர் ஊரு. ராணுவப் பணத்திலே சின்ன விவாபாரமா ஆரம்பிச்சேன். என்ன விவாபாரமனு கேக்காதே.... மாணக்கேடு. சேயியா பாயசம்குடப் பண்ணி வித்தேன். (‘இதிலே என்னுங்க அவமானம்?’ என்றான் மரகதம்.) இப்படி ரெண்டு வருஷங்கள் ஓடித்தது. அப்புறம் கெய்ரோவிலிருந்து தங்கனிகா போனேன். வேங்கு திறையப் பேர் வேணும்னு சொன்னாங்க. நானும் போனேன். போயிஸ் காண்டிபனாகச் சேர்ந்தேன். அடிக்கடி தெருச் சண்டை நடக்கும். பாட்டில் சண்டை நடக்கும். நான் கொஞ்சம் கெட்டிக்காரன். (‘மீன்னை இல்லாமே!’ என்று பிரவாசித்தான் மரகதம்.) பதிலுக்கு வருஷம் கனியே இன்ஸ்பெக்டர் ஆயிட்டேன். தங்கனிகா ஜான்ஸிபார் ராஜ்யத் தோடே ஈட்டிக்கிச்சு. டாண்டானியாண்டு பெளரயம் கைச்சாக்க.... இந்தியாசனா கொல்லாம் கொஞ்சம் கொஞ்சமா அனுப்ப ஆரம்பிச்சாங்க. எப்படியோ நான் தப்பிக்கவிட்டே வந்தேன். ஆனால் அப்பத்தனாக வயசு ஆனதும், முடியலே.... சீடைவராவிட்டேன்.... நிமிர்ந்து மாகாதம் காத்தி. நேரு லாபமெல்லாம் வந்துச்சு..... (‘இவங்கசெய்வாம் யாரு. ராசா?’ - மரகதம் கேட்டான்.) அடிக்கதான் போயாச்சு.... கத்திரியம் வாங்கிக் கொடுத்த புண்ணியவாண்கள்... அடிக்களுக்கு அப்புறம் தேசம் எப்படி வீடுக்

குன்னு பார்த்துக் கணும்னு ஆசை தோணித்து (‘கல்தும் கலிமண்ணுமா ருபாயசம்குடப் படிச்சுடக்குது - மரகதம்.) ஏழெட்டு தாட்கள் மூன்றுவெலே பம்பாய் வந்தேன். முத்தாநாள் பட்டணம் வந்தேன். பக்கவாச்சரி கொல்லாம் தேடிவிட்டுப் பாயசம் கண்டுமிடிச்சு வந்தாரு. (‘மரகதம்’) பொருசா தியை

சுப்பிது வந்துவங்கா மறந்தது தப்புவனு தெரியுச்சு (‘அதை நினைச்சுப் போவாம்பாதிங்க நான் எப்பவும் ஒங்க நினைவாக்கதான் இருந்தேன். இந்த ஆள்க் கேட்டுப் பாருங்க.’ - மரகதம் முத்தாநையால் கண்ணைத் துடைத்துக் கொண்டு இடது கையால் சேங்கைக் கட்டிக் காட்டினான்.) நான் இவ விட்டே இப்போ வந்தது தப்புவனு கங்களுக்குத் தொணித்துமனு. சொல்லிடுங்க, நான் இப்பவே போயிட்டேன்.”

கண்ணாயிரம் தம் கண்களைச் சொல்லி முடித்து மரகதத்தைப் பார்த்தான்.

“ஒங்கதான் போக நான் விடுபடுவனு... பாரு இந்த ஆளு! தனியா இருந்த கல்யாணம் ஆன பொட்பங்களுக்குத் தொணியா இருந்த ஆளு.....”

சின்ன பொன்ன மென்ன நிதானத்துக்கு வந்தான். வந்தவன் உரிமை கொண்டாடியதைப் பற்றிக்கூட அவன் கவலைப்பட வில்லை. ஆனால் இந்த மரகதம் எவ்வளவு வேகமாக, மூப்பது வருஷத்துச் சொந்தத்தை வெட்டி முறித்துக் குழியில் போட்டு விட்டான். இதே கண்ணாயிரம் கத்தல் மேஷ்டிபுடன் பிடிக்குக் காச இல்லாமல் இப்போது வந்து நின்றுருந்தால் இவனுடைய ராகமே வேறுதேமாக இருந்திருக்குமே! மரகதம் அவனுடைய கண்களைத் திர்த்துவிட்டபின் சின்ன ஒரு கணம் கூட அந்தே தங்கக் கூடாது. அது தப்பி. தாகரிகம் இல்லை.

“நான் போய் விடுவாங்க... இந்தாங்க. இந்தப் ‘பன’ கையும் புழத்தைவும் சாப்பிடுங்க.”

சின்ன மரகதத்தில் பக்கம்பார்க்கவே வில்லை. அவன் நடந்தான்.

மூப்பது வருஷங்கள் வாழ்ந்தவனும் இல்லை. மூப்பது வருஷங்கள் கெட்டவனும் இல்லை.

அவன் வாழ்ந்து கெட்டான். கெட்டுக் கொண்டே வாழ்ந்தான்.

அந்த வாழ்க்கை இவ்வேடு முடிந்தது.

அவனுக்கு இவ்வேடு காரர் மூத்ததும் விழிக்க வேண்டாம். பிறந்த மண்ணில் சாக வேண்டும். அவ்வளவு தான். அவ்வளவேதான்.

மத்தியானமே யழும்பூரில் சயில் ஏறினான். அது சிவாழியில் நிற்கும்.

(தொடரும்)

சலவை செய்யும் கடடி டெட்ஜென்ட் சக்தி செறிந்தது

டெட் டெட்ஜென்ட் சலவைக் கடடி சோப்பைப் போல 50% அதிக துணிச்சலம், அதிவெண்மையாக சலவை செய்கிறது

— மெனவிரிவும், சாதாரணமாக நுண்ணுடிக் தீவிரம்

மஞ்சு மந்திரவாதிகள்

கதை:
வாண்டுமா

சித்திரம்:
ராஜ்

14

தூக்கம், கனியப்
பைப் போக்கித்
கனகவதி கர்ப்பத்
தூர் நெற்றிக் கருகைய
உண்டாக்கிவிட்டது.
என் கனகவதியைப்
எப்படியும் நினைந்து
சித்திரன் திரும்பினான்.

பித்திரன் சிறித்கிதான்.
கனகவதி தனக்குப் போலவே
முன்னுப் பித்திராக. சித்திரன்
சிறிதான் சிறிதான்...? ஏதோ
சித்திரன்... போய்
பார்த்து விட்டான்.

கனகவதி தனக்குப் போலவே
முன்னுப் பித்திராக. சித்திரன்
சிறிதான் சிறிதான்...? ஏதோ
சித்திரன்... போய்
பார்த்து விட்டான்.

சித்திரன் சிறித்கிதான்.
கனகவதி தனக்குப் போலவே
முன்னுப் பித்திராக. சித்திரன்
சிறிதான் சிறிதான்...? ஏதோ
சித்திரன்... போய்
பார்த்து விட்டான்.

என் திருமாமகி
கனகவதி தனக்குப் போலவே
முன்னுப் பித்திராக. சித்திரன்
சிறிதான் சிறிதான்...? ஏதோ
சித்திரன்... போய்
பார்த்து விட்டான்.

சித்திரன் சிறித்கிதான்.
கனகவதி தனக்குப் போலவே
முன்னுப் பித்திராக. சித்திரன்
சிறிதான் சிறிதான்...? ஏதோ
சித்திரன்... போய்
பார்த்து விட்டான்.

கனூ நடுக் கடலுக்குப் பறந்து போய்
வியாழனுக்கு விசுவநாதனுக்கு காரையின்
காவல்காரன். புல் அரைத் தலையைத்
திறக்க முற்படும் போது சிதனி
விசுவநாதனுக்கு...

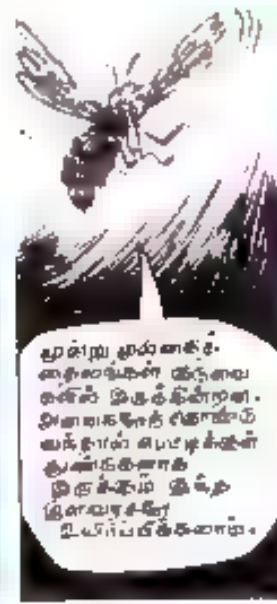
கனகத்தினை விசுவநாதனுக்கு
விசுவநாதனுக்கு. விசுவநாதனுக்கு
விசுவநாதனுக்கு. விசுவநாதனுக்கு
விசுவநாதனுக்கு. விசுவநாதனுக்கு
விசுவநாதனுக்கு. விசுவநாதனுக்கு
விசுவநாதனுக்கு. விசுவநாதனுக்கு

விசுவநாதனுக்கு. விசுவநாதனுக்கு
விசுவநாதனுக்கு. விசுவநாதனுக்கு
விசுவநாதனுக்கு. விசுவநாதனுக்கு
விசுவநாதனுக்கு. விசுவநாதனுக்கு
விசுவநாதனுக்கு. விசுவநாதனுக்கு

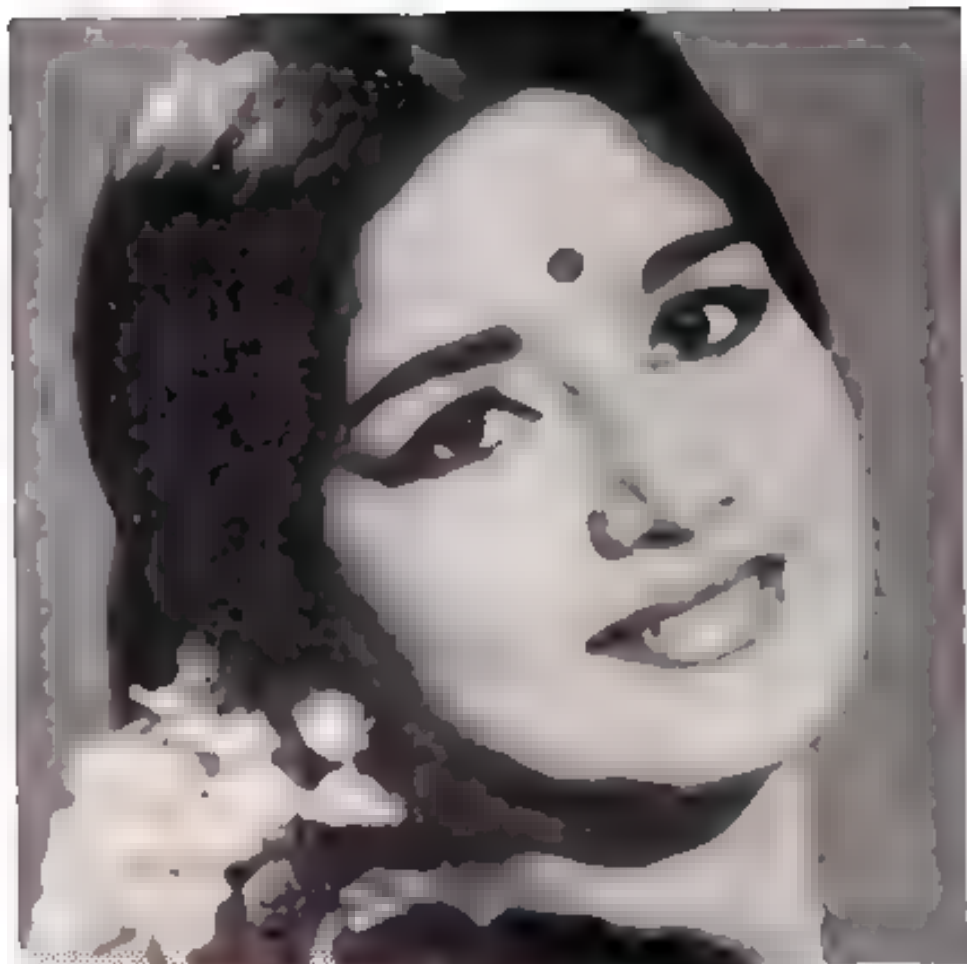

விசுவநாதனுக்கு. விசுவநாதனுக்கு
விசுவநாதனுக்கு. விசுவநாதனுக்கு
விசுவநாதனுக்கு. விசுவநாதனுக்கு
விசுவநாதனுக்கு. விசுவநாதனுக்கு
விசுவநாதனுக்கு. விசுவநாதனுக்கு

விசுவநாதனுக்கு. விசுவநாதனுக்கு
விசுவநாதனுக்கு. விசுவநாதனுக்கு
விசுவநாதனுக்கு. விசுவநாதனுக்கு
விசுவநாதனுக்கு. விசுவநாதனுக்கு
விசுவநாதனுக்கு. விசுவநாதனுக்கு

தொங்குமிளம் தென்றலோ,
குலவ வரும் மல்லிகையோ!

உமார் புத்தகம் உமார் புத்தகம் உமார் புத்தகம்
உமார் புத்தகம் உமார் புத்தகம் உமார் புத்தகம்

உமார் புத்தகம்

தேவா எந்த விபத்தை ஒவ்வொரு நிமிஷமும் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தாளோ, அந்த விபத்து இப்பொழுது அவள் வயிற்றில் வாரியை ஒட்டுகிறது.

வாழ்க்கையை மூப்பம் நன்றியுடன் ஆக்கிக் கொண்டிருந்த இந்த வயதில், மறுபடியும் அந்த விபத்தா?

இப்பொழுது வயிற்றைக் குபட்டுகிறதே! தெள்ளைக் கரிகிறதே! வாத்தியம் பரன் கிறதே. தொண்டைக் குழியில்? அட, கைவரா! இது என்ன சோதனை?

மழமழவென்று குழைந்த வயிற்றைக் கைவரால் அழுத்திப் போட்டுக் கொண்டிருந்த சீதா, குடபே பிடுங்கிக் கொண்டு வெளியே

வந்து விழுந்து விடுகிற மாதிரி பரபரத்த உணர்ச்சியுடன் வெளியே ஓடினாள்.

தெள்ளை! தெள்ளை! பெண்ணைப் பாடமா விட்டில் இல்லை. தட்டெழுத்து வகுப்புக்குப் போயிருக்கிறாள். அங்கு—அவள் வீட்டுக்காரிகளான ராஜியும், சித்ராவுக்கும் எவ்வகையோ நேவலை, அவர்கள் சீதாவின் தலைவாத்தான் உகுட்டுவார்கள். பாடலோ அவள் தெள்ளைப் பிடித்து உலுக்கி உலுட்டு வான், அவளுக்கு வயது பதினேழு தான். அதற்குள்ளேயே அவள் உலகத்தை எவ்வளவு அநியாயமாகத் தெரிந்து கொண்டிருக்கிறாள்?

குன்று வருடங்களாகத் துண்டித்து நிற்கும், அப்பொழுது கமலினைக் குழித்த, சீதாவின் இருப்பை விட்டு இறங்காத ஒட்டுப் புயல் அவள்.

கிருப்பம்

அந்தச் சமயத்தில் அருப்பேய் வதோ தீய்த்து கருகுகிறது. குழித்தபோது இருப்பைவிட்டு அனாதை மாட்டின் என்று விடுகிறது. பொருள் வீணாகி ஆத்திரத்தில் கமலத்தை நாலு மோத்து மோத்திக் கீழே இறக்கிப் போட்டுவிட்டு, "சனி, நீண்ட!" என்று கணிக் கொண்டே நிறம்புகிறாள் கனம்வண்ணக்கு.

அப்பொழுது ஏதோ ஒரு புத்தகத்தைப் பொழுதுபோக்காகப் படித்துக் கொண்டிருந்த பாமா, துடிக்கும் கமலியையும், அவளைத் துடிக்க வைத்த அம்மானையும் மாற்றி மாற்றிப் பார்க்கிறாள். அந்தப் பார்வையின் கர்மவாய் துளைக்கப்பட்ட. சீதா, அதிலிருந்து நழுவுகிற தனிப்போடு

பலவிதத்தைச் சூட்டுக்கோலால் கட்டிக் காட்டுவதைப் போல், "நீ ஒரு பாவம்!" என்று அசாதிய விவகார சாமர்த்தியத்துடன் பாமா கூறியிருப்போனதையும் நினைத்து உருகிக் கரைந்து போனான் அவன். இந்தச்

அழிக்கக்கூடிய போயிருள். அழிப்புக் காரியத்தையாகக் கவனித்துவிட்டு, மரகதில் வியர்வையும் களைப்பும் மூலக் கிருப்புகளும், குழந்தைகளை எடுத்துத் தோளில் தட்டிக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்த பாமாவைப் பார்க்கிறான். அவனும் ஒரு வேறுப்பாஸ பார்வையைத் தராமல் சிம் சிம் விக்கிறான்.

அந்தப் பார்வை, அதற்குள் எழுந்த வேறுப்பு, அதற்குள்ளும் மேலாகக் குறி பார்த்து எங்கிற நிரோதம்...

சீதாவாஸ் மௌனமாக இருக்க முடியவில்லை. "என்னடி அப்படிப் பார்க்கிறாய்?" என்று கேட்கிறான். தோளில் துவண்டு விட்ட த குழந்தையைக் கட்டிக் காட்டி, வாழ்த்து சலித்த அறுபது வயதும் பாட்டியைப் போல் அலுப்போடும், விவகாரத் தெனியோடும், "பாவத்தைப் பார்க்கிறேன்!" என்கிறான் பாமா.

"பாவமா! எதடி பாவம்!"

"விண்ணக்கியோ! நீ தான் பாவம்!"

வாசவன்

"தூறடி பாவம்!"

"ஊம்! நீதான்! குழந்தையை, 'சலியம்', 'பிடை' எங்கெங்குமாய் வீசித்துக் கொட்டினாய்! பாவத்துக்குத்தான் சலியமும், பிடை யும் பிரக்கும்?" என்று பொரிந்து கொட்டிவிட்டு, அதற்குமேல் எதுவும் போ விரும்பாத பெரிய மனுஷித் தொண்ணாடிக் குழந்தை எனச் சுமந்தபடியே வானுக்குப் போய்விட்டான் பாமா.

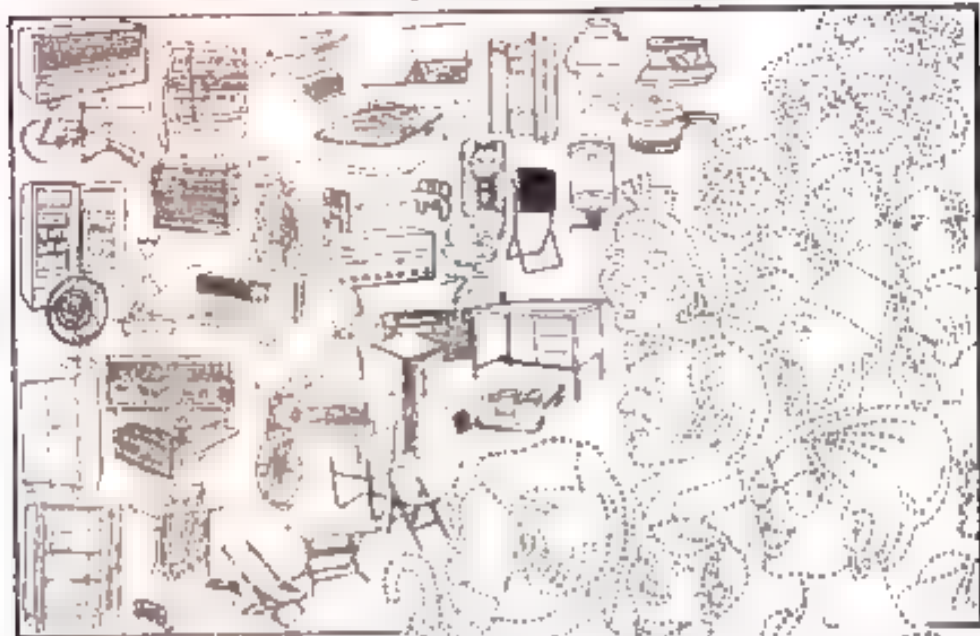
ஒரு கணம் பொறி கவங்கிய மாழிசி எதுவும் புரியாமல், இருளில் அடி ஆழம்வரை போய்த் திரும்பிய சீதா, தெஞ்செவ்வாய் கண்கலத்துப் போன வேறுமை யோடு தூணில் சரிந்து கட்டார்த்த தான். பெற்ற பெண்ணிடமே எதுவும் போ முடியாத ஒரு குற்ற வானியால்த் தான் பிரிப்பட்டு நின்றதையும், அடிக்கடி குழந்தைகள் பிறப்பதற்கு அத்தரங்கக் காரணமாக அமைபும் இது

விஜிபி

மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை
புரட்சிகரமான மாற்றத்துடன்
சிறப்பிக்க உதவுகிறார்கள்

விஜிபி பின் கவனத்தையும் திட்டத்தின்
மூலம் வாழ்க்கைக்குத் தேவையான பல
பொருள்களை, சிக்கனமாக, வசதியாக
வாங்குவோம். குறைந்த விலையிலும்
நிறைந்த வாங்கவை பெறுகோம்

வி.ஜி.பன்னிர்தாஸ் & கோ.

விஜிபி கிளைய்கள்
தாழப்பேட்டை, சென்னை-15 போன் 442333
திருவாரூர், சென்னை-17 போன் 440246
சென்னை புறம், சென்னை-3 போன் 333114
மீகட்டி துறை, 7, மயலம், சென்னை-2.
போன்: 812121

வி. ஜி. பன்னிர்தாஸ் & கோ

விஜிபி கிளைய்கள், தாழப்பேட்டை, சென்னை-15
சென்னை, சென்னை-17, வ. ஆதலாடி, சென்னை ஆதலாடி
மயலம், உதகமலை, மயலம் போன் 440246, சென்னை புறம்
சென்னை புறம், சென்னை-3 போன் 333114, சென்னை
மீகட்டி துறை, 7, மயலம், சென்னை-2.
போன்: 812121

பெயர்: _____
முகவரி: _____

VGP விஜிபி குறைந்த விலைகளில் இந்தியாவின் மிகப்பெரிய விநியோகஸ்தர்

விஜிபி புதிதே கோலும்
மீகட்டி துறை, 7, மயலம், சென்னை-2 போன்: 812121

"தலை விட்டில் குயிலுக்கும்
அமிது தான் செல்வ மட்டு
தென் நடு. அவர் தான் மன்ன
சுழி வளங்கொண்டேன்."
"மனை சென்றேன்!"
"இதை அறியும் அந்த
விட்டு வளம் விட்டு விட்டு
விட்டேன்!"

"நமசிதேவது என்னை என்
வித்து உறந்து விட்டேன். மனைக்கு
என்னை? போது ஒரு நல்ல இடத்
தில் திரைகள் பண்ணிவிட்டேன்."
"அஃ! இதுவரை தான் உனக்காக
அடியை நான். சிவம். சிவனின்
மொழி நமசிதேவது செல்லு காதல்
மெல்லம் திரைகள் சென்றது
விட்டு தென்கு!"

"நிமிஷம் மதந்த இவனு கடி
கத்த சிவ சென்றது உயர்!"
"பக்கத்துப் பெருமான் தங்கி
விட்டு தென்று உயர் மனை
மொழி ஆரம்பித்து சென்று தென்
நடு சென்றது திரைகள். அந்த
கேள்வியை உயர்!"

கொண்டே, உத்திக் கிடைத்துத் தொழில்
தூங்கிப்போன குழந்தையைத் தொட்டில்
பொட்டுவிட்டுத் தலை திரைக்கவர் மறுமலர்
சிரித்தார்.

"சிரிக்காதீர்கள்!" என்று மறுமலர்
பலியை கிழித்துக்கொண்டு கத்தினான் சீதா.

"இரண்டாவது தடவைமலர்வும் தீ இப்
படிச் சொல்கிறாய்!" என்று இரண்டாம் கிரக
கிரக திரைகள் கொண்டு சிரித்தார் அவர்.

"இரண்டாவதும் தடவைகூடச் சொல்
வேன். நீங்கள் இப்படிச் சிரித்துச் சிரித்தே
என் கழுத்தை அறுத்துவிட்டீர்கள்!"

"இதென்ன அறிவாய் சீதா!"

"செல்லியா கேட்கிறீர்கள்? விடை முடித்து
விட்டேன்!"

"ஒம்பதாஸதா!" அது வரையில் அவர்
முகத்தில் கொதுவிருந்த அமைதி. பனித்
துளியால் உடைத்தது. "முருகனின் வரப்
பிச்சாது!" என்று தன்மையும், அமைதியும்
தென்றுகொண்டிருந்த முழுமுனாத்தார்.

"முருகன் தரித்திரத்தை வரப் பிரசாத
மாகத் தரமாட்டான். உங்களை பகலினைத்
துக்கு இரண்டாம் மொதலாம் உற வேன்
சீதா!" என்று பதிலளித்தார் சீதா.

"இதில் உன் பவனின் ஒன்றும் இல்லை!"

"என் இல்லை? நெஞ்சு திறையப் பிதியைச்
கவந்து சொல்லுகிறதாதும்கூட, வாய்
திறக்காமல் உங்களுக்குப் பனித்து போனது
என் பவனினதானே?"

"பவனின் என்பதைப் புசித்து கொண்டே
பணித்து போவது முட்டாள்தனம். சீதா!
இப்பொழுது வாயைத் திறப்பவன் அப்
பொழுதே திற திருக்கவாமே!"

"திறத்திருக்கலாம். ஆனால் திறக்கப்
பயம்....."

"என்ன பயம்?"

"உங்களை பெரியமனிதத்தனத்தைக்
கண்டு பயம். உங்கள் அமைதியைக் கண்டு
பயம். உங்களுக்கு என்ன? நீங்கள் எதைச்
சொந்தாலும் உங்களைக் கும்பிட்டு விட ஒரு

கட்டியே இருக்கிறது. தான்தான் ஒவ்வொரு
தடவைமலர் ஒரு குற்றவாளியைப் பொலப் பிடி
பட்டு திற்பிறன். பரம எங்குப் பெண்
அவள் தான் ஒவ்வொரு தடவைமலர் இந்தக்
குற்றத்துக்கு ஆளாகும் போது. என்னை
கேட்டையாட திரைக்கும் சொல்லுகாரி
அவள். இனிமேல் தான் அவளுக்கு முடிந்த
தான்மையைச் சமை முடிவாது. நீங்கள்
சிரித்துச் சிரித்தே செங்க தவற்றாக்கு. இனி
தான் அழகுநது பதிக் சொல்லத் தயாராக
இல்லை. பக்கத்து விட்டுக்காரிகள் என்னைப்
படுத்திவிற அம்மனைதை இனி நான்
சற்றுக் கொள்ளத் தயாராயில்லை....."

அந்தக் கேட்டு ராமசாமி அமைதியை
இழந்தார். ஆனால் திரைக்கைத் திறந்துவிட
விட்டான். "சற்றுக் கொள்ளாமல் என்ன
செய்யப் போகிறாய்? அது விடப்பெ அதுவும்
இனி விடையாமல் போகாதே!"

"தான் விடவிட்டாத்தானே?"

"வேறு என்ன செய்யப் போகிறாய்,
சீதா!"

"குழந்தையை தான் பிரக்க விடப்
போகுகிறேன்!"

"அதெப்படி முடியும்? எருவில் வந்தது
கருவாவித்தானே திரும்?"

"கருவாயே இல்லாமல் செய்துவிட்டால்
பிறகு எரு எங்கே?"

"சீதா!....." என்று பொறி கவங்கிக்
கத்தினார் ராமசாமி.

உணர்ச்சிகளைப் பேசுவது ஒரு சாதாரண
மனிதராக அவரை ஆக்கிவிட்ட சீதா. அவர்
முடிந்த கேட்டையாலும் பார்வையால்
தூனித்தான்.

"சீதா!"

"ஊம்!"

"கருவாக் கெதப்பது பாலம்!"

"தலை தாறத்து வரும் வயதில் குழந்தைப்
பார்த்தாத்தான் என் அம்மனின் உங்களுக்கு
சுப் புரியும். பால புண்ணியங்களை வாய்
கிறியப் பேசலாம். அது ஒரு தவற பொழுது

இவ்வாறுதான் என் போது நான்
யர் என்மையோ கடைகி வளைய போனது.
அவர் தோட்டத்துக்குப் போய் வந்தேன்.
அந்த மரமேனது மீட்டின் அன்று
தூண்டிப் பண்டு கொண்டுவிட்டு வந்து
தூண்டிவந்து போன போது போது
போது. "இதன்" என்று பதில் வந்தது.
கடிகை அது களையாது அது புதுவ
விட்டிருந்தது. தான் போனது அந்த
நாளைய போது களைய கொண்டு வந்த
தான் அது போனது கொண்டு வந்த
அன்று வந்தது களையாது போது
போது வந்தது தான் போது வந்தது
என் கொண்டு போது வந்தது
"வந்தது போது போது போது"
என்று வந்தது போது வந்தது
விட்டது அந்த மரமேனது.

இவ்வாறு இருந்தது நான்மயர் வந்த
அவ்வாறுதான் என்மயர் வந்தது.

"இவ்வாறு" வந்தது - மயர்.

தொண்டி ம. தாண்டியில் ஒன்றுவது தம்பக்
வந்தது. இவ்வாறு. தாண்டியிலும் தம்புவித
மாதிரி ஒரு காரணத்தால் தொண்டி விட்டுப்
போனது களையாது அந்தமயர்.

இப்படி ஒரு தோண்டியைப் போட்ட பானாவை
ஏதிலும் பார்க்கவே அந்தமயர் தோ. தம்பு
வித மாதிரி ஒரு காரணத்தால் தொண்டி
விட்டுப் போன வேண்டியமே! உண்மை
வயத் துறவி தோக்குவித அந்தப் போண்டிடம்
அதற்கு மேல் எதுவும் போனது வந்தது
விளம்பியது தாண்டி.

இவ்வாறு தோண்டியிடம்.

குழந்தைகள் காற்றில் உதிர்ந்த பண்டிப்
பூக்களைப் போய் தோண்டி காண்டாக்கத்
துவங்கி கொண்டு குழந்தைகள். மண்ணைத்
படுத்திவந்த பானாவின் மேல் ஒரு குழந்தை
ஒட்டிக் கொண்டு படுத்திவந்தது. என்
னாகியதில் அதற்கு ஆறுவது வந்தது.
ஆனால் அது களைய கருட்டியவையோல் தோ
ண்டி கொண்டு வந்தது ஒட்டிக் கொண்டு வந்தது.
இன்று அதற்குத் தோண்டி கொண்டு வந்தது
என்பது. கொண்டு வந்தது பானாவின் மேல்
இப்போது வந்தது வந்தது கொண்டு வந்தது.
இவ்வாறுதான் போனது என்மயர் களையாது
களைய என்மயர் ஒரு தாண்டி கொண்டு வந்தது
போனது விட்டது தோ.

களையினைப் காற்று கொண்டு வந்த தாண்டி
களையி. கொண்டு வந்தது தாண்டி வந்தது
தாண்டி கொண்டு வந்தது.

"இவ்வாறு" வந்தது - மயர்.

கதவு தட்டப்படும் சத்தத்தைக் கேட்டு
எழுந்து போய் வரவும் கதவைத் திறக்கிறார்
மாமையர்.

வாசலில் நின்று கொண்டிருக்கிறார் தோ.
அவன் வந்து இருப்பில் "எட்டாவது" இடது
இடத்தில் இருப்பது பதில் குழந்தை.

மாமையர்க்கு ஆச்சரியம். "என்ன தோ
இது! எங்கிலோ புறப்பட்டுப் போனது.
எனதையோ தான் கொண்டு போனது. புறம்

பட்டுப் போனது என்று தெரிந்தது ஒரு
புதிய குழந்தைகள். திருப்பி விடுகிறதே!
உண்மை தான் தான் கொண்டு வந்தது
தாண்டி வந்து கதவிற்பதில் உடனே ஒரு
குழந்தைவரக் கொடுத்து விட்டது?" என்
மயர்வந்தது.

"இவ்வாறு" என்று கொண்டு வந்தது தம்பு
வந்தது கொண்டு வந்தது விட்டுவந்து அன்று
வந்தது. "தான் என்மயர் போனது கொண்டு வந்தது
தோன். இவ்வாறு தோண்டியிருந்து ஒரு
குழந்தையின் அருளுடன் வந்தது. போனது
பார்த்தேன். அங்கே இந்தக் குழந்தை அங்கே
கொண்டிருக்கிறது. எந்த தெருக்கடியில் இந்தக்
குழந்தையைப் பெற்றுப் போட்டாரோ ஒரு
கட்டமாகத் தன் மனத்ததைக் காவல் காக்க
காவல் வந்ததுகொண்டு அதுமையாதி, அவன்
கதையில் ஒரு பூச்சியைக் கொண்டு வந்தது
குழந்தையை உகந்திய ஏற்க முடியாமல்
என்மயர் விட்டு விட்டது போனது போனது
கதையில் வந்தது. எட்டுக் குழந்தைகளைப்
பெற்ற பெரிய வயிறுக்காரி தான். அந்தக்
கொண்டுவந்தது பார்த்த மறுகு, தான் என்
புதுக் களையாது புதுக் கொண்டுவந்து வந்தது
அடுத்த என்மயர் வந்தது நின்று போது.
இந்தக் குழந்தையை எடுத்துக் கொண்டு
தோண்டி. பண்ணைப் பிடித்து விட்டுக்குத்
திருப்பி விடுகிறேன்!"

"தோ!" என்று சித்திரம் மரமேனிய.
"தோ" ஒன்பதாவது அழிக்கப் போனது.
ஆனால் ஒன்பதாவது போய் பந்தாவதாக ஏதோ
ஒன்றைக் கொண்டு வந்து திறக்கிறார். இது
வந்த வளையின் நிவாயம்!"

"இது அநிபாயமாகவே இருந்து விட்டுப்
போனது. என் குழந்தைகளுக்கு மட்டு
மேல்: எந்தக் குழந்தைக்குமே என்னும்
தாண்டிதான் இருக்க முடியும். மற்ற
வர்கள் என்மயர் மேல் கொண்டு போது.
அதனால் தான் ஆத்திரம் அடைந்த போது என்
தாய்மையை வெளியே காட்ட தான் பயத்
தோன். அந்த அழிக்கவந்தது கொண்டு கொண்டு
போனது. அதற்குத் தாண்டி கொண்டு விட்ட
தான் ஆண்டவன். இவ்விதம் போது
குழந்தைமயர் வந்தது போனது."

"வந்தது தெரியும். தோ! தாண்டி
கூட கொண்டு வந்தது தெரியும். கொண்டு
தெரியாத நீ அதற்கு மாறான ஒரு புதிய
திருப்பத்தை வந்தது தெரியும். ஆனால்
தோற்றுப் போனது. இது தோண்டியின்
தன்மை விடப்படுவது. தோன் அப்படிப்
பட்டதொரு தன்மையாதி வந்திருக்கிறார்.
உண்மையாக புதிய குழந்தையை இப்படித்
கொண்டு!" என்று மன நினைவுடன் அந்தக்
குழந்தையை வளங்கிக்கொண்டார் மரமேனிய.

"கதவு என்மயர் கொண்டு வந்தது. அப்போ!"
என்று வளைய நீட்டிக் கொண்டு வந்தது
வந்தது கட்டிக்கொண்டது பானா.

"இவ்வாறு" தாண்டியிலேயே பானா?"
என்று விளம்புடன் விட்டதான் தோ.

"இவ்வாறு. இது வளைய தாண்டியிலே. இவ்வி
மேல் தோண்டியாகத் தாண்டியேன். அம்மோ!
நீ கொளியே கிந்தனா தாண்டி உன்மேல் காற்று
பாக்கதான் இருக்கிறதென்று. இவ்வாறு விட்ட
தான் இவ் வளையக் குழந்தைக்கு நீ அம்மோ
வாதி விடுவாயா?" என்று வளைய

இந்த இரண்டிலிருந்து நூற்றுக்கணக்கானவர்கள் இறந்தனர். இதைத் தடுக்க அரசு நடவடிக்கை எடுத்தது. இதைத் தடுக்க அரசு நடவடிக்கை எடுத்தது. இதைத் தடுக்க அரசு நடவடிக்கை எடுத்தது.

[illegible]

பெயர்: இயற்கைநூல்களின் பன்னாட்டுப் போட்டி 1975-ம் ஆண்டு நூல்கள் பற்றி பன்னாட்டு அட்டைச் சான்றிதழ் இயற்றியிருக்கிறார்கள். அம். பதி. அ. அட்டைப் பற்றி - தொடர்ந்து பதிப்பிப்பார்கள்.

ஒருவர்: என்
 மகன் இந்த வகு
 உறும் இவர்களை
 நம் பெரியோர் நி
 உறும் தாய்!

மத்தியேயன் : ௨௪
 ஊரில்லாமே ஊர் :
 தீயவனாகிய உன்மனி
 யவன் படித்துக்
 கொண்டு வருந்தினான்

[illegible]

அது உடனடியாக கிடைக்க வேண்டும் என்றும், அதற்கான நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொண்டார்.

— 1199 4000-02-004 —

என்று சொல்லிக்
கொண்டார்கள். என்
மகன் என்ஜினியரின்
புறக்கனம் புகன்று
வருடமகன் வீட்டு
விலுக்கிறான். நான்
என்னை சொல்லிக்
கொண்டேன்?

* CANTAL L.

[illegible]

- 49494, 50257, 50258, 50259

க. ஆர். எட்டுத்த ஒரு கோழன்

[illegible]

பாங்கில் ஒரே கட

டம். மாசக் கடைவாந
லாய். போட்ட பணத்தை
எடுக்கிறவர்களின் தெரிசம்
எக்கக் கச்சுமாடு இருந்தது.

“இப்படி ரெண்டு ருண்டு
பேர் ஒரே சமயத்திலே கையை
லிட்டா எப்படி? நான் போக்
கன் நம்பர் கொடுத்தேன்
அதுக்கெழுந்தம்? ஒவ்வொருத்
தராக் கையை நீட்டினு
எனக்குப் தென்கரியம்,
கங்காக்கும் கொண்கரியம்”
என்று பெண் குரல் கவி
ரென்று ஒலித்த பிறகுதான்
அந்தக் கொண்டரிக் இருத்
தது பெண் என்பது தெரிந்
திது. ஆனால் அவள் முகத்
தைப் பார்க்க முடியவில்லை.

அந்த அந்தட்டைக்குப்
பிறகு கொண்டட்டுக்கு
அருகே தின்றிருந்தவர்கள்
கடியவரை தள்ளி திடுக்கி
லார்கள். சும்பலின் பெரும்
பகுதி கிடைத்து சொந்த பிறகு
தான் எவ்வளவு அவசியப்
பார்க்க முடிந்தது. பார்த்த
வன் கொஞ்சம் நிற்கவிட்டுத்
தான் போனான். “அவனாகத்
தான் இருக்கமா? அவனாகத்
தான் இருக்கும்”.

நல்லவரின் அடர்த்தி
கொஞ்சம் குறைந்திருந்ததையும் அவன் ஏத
விரிந்ததையும் தவிர அவன் முகத் தோற்றம்
இன்னொரு என்று கண்டு கொள்ள முடியாதபடி
அப்படியொன்றும் மாறியே இல்லை. உண்ணா
ளைய சொல்லப் போனால் அவளுக்கு ஆடு
விரிந்த வாகைக்கு அவன் இளமையோடு
இருந்தான் என்றுதான் சொல்பது.

பெரிய கண்ணின் குறுகுப்புப் துடிப்பு
மறைந்து அவற்றில் ஒரு திசைந் வந்திருத்
தது. ஆழ்ந்து கவனித்தபொழுது அந்த திசை
வந்துள்ளது அப்பாய் ஒரு துறைய் ஒலித்திருத்த
தொடியும் எனக்குத் தென்றது. ஆண்டுக்
கணக்காக நீங்கிவிட்ட துறைய் அது என்ற
கூடப் பட்டது.

இவையெல்லாம் என் பிரசுமயாகக்கூட
இருக்கலாம் என்ற நினைப்பும் உடனெழுந்த
போது என்னையும் அறியாமல் அவன் கழுத்
தைப் பார்த்தேன். கண்ணா ஒரு குறுக்குத்
சங்கிலி அவன் கழுத்தை அணி செய்தது.
தாளிச் சரட்டுக்குப் பதிலாகப் பெண்கள்
அணிபு “கொடி” அது என்பது புரிந்தபோது.
இந்தக் காலத்தில் மணமாகாத பெண்கள்
கூட அத்துப் பாணியில் எங்கிலி போட்டுக்
கொள்ளுவதைப் பற்றிய நினைப்பும் உடன்
எழுந்தது. எனவே அவளுக்கு மணமாகி
விருக்குமா, இருக்காது என்பதைப் பற்றி
எந்த முடிவுக்கும் வர முடியாமல் நான் அவன்
முகத்தை நோக்கினேன். அவன் பார்வையும்
என்மேல் மிழந்தது.

என்னை அடைவானம் கண்டு கொண்டதத்
தான் எழுச்சி அவற்றில் காணப்பட்டதாகத்
தெரியவில்லை. கொண்டட்டுக்கு அருகே

தின்றிருத்த மற்றவர்களையும் பார்த்த அந்த
பார்வைதான் அது. என் மனத்தில் ஏமாற்
தம் குழங்கிது. இவன் தம்மைத் தெரிந்து
கொள்ளுவதாக நமக்கு என்ன ஆபேஷனும்
என்ற சமாதானமும் உன் எழுந்தது.

எனக்கு அருகில் நின்று இருந்த ஒருவன் கால்
ஏறாண்ட பையனின் ஒரு சிறு கண்ணாடி
எடுத்துத் தலைவாரிக் கொண்டவனானான். இள
வட்டம்.

தற்கெயலாக என் முகம் அந்தக் கண்ணாடி
யில் தெரித்தபோது நான் கவனி: குறுகிப்
போனேன். தலைவிக் தளர்ப்பும், முகத்தின்
கதைக் குறைவும், ஆன்று நாடாயத் தாடியலாக்
கூடிவிருத்த ஸ்பும் நிமிரென்று என்னையும்
கொண்டவனும் ஸ்ப்டே வைத்து ஒன் அவ
மனத்தின் பிடியில் என்னைச் சிக்க வைத்தது.
தார்பது ஆண்டுடன் என் இளமைகளில்
செத்ததிருக்கிற கண்களே அவன் வாழத்
துவன் முயற்பது புலர ஆண்டுகள் அவளது
இளமைகள் விதைக் - - - எவ்வாறு தெனி
வாகத் தெரித்தபோது அவன் என்னைத்
தெரித்து கொண்டாடுகிற்பதே தான் என்று
கூட நினைக்க வைக்கிற தெனமக்கு நான்
சட்டப் பட்டேன்.

அவன் என் போக்கம் என்னவிக்கைகளைய்
கொல்லி அழைத்ததும் நான் கொண்டட்டுக்கு
தன் கையை நீட்டினேன். என் ழுத்தையைப்
பாராமல் அவன் வாழத் தாண்டப் பெற்றுக்
கொண்ட கைநி “பத்து ரூபா நேரட்டாத்
தரட்டுமா, இப்பே அஞ்சு ரூபாயா?” என்று
கேட்டுவிட்டு என்னை திரிந்து பார்த்தான்.

“பத்து ரூபாயாவே குடுக்கோ” என்று
வாறு நான் அவன் முகத்தில் பதித்த பார்

[illegible]

இலங்கை என்பது இருபது பேர வார்த்தை
யை மூன்று பேரவார்த்தைகளால், ஒன்றும் சரி
பட்டு வரவில்லை. பணத் தட்டுப்பாடுதான்.
தீங்கு கருகிய நாட்டுவீடுகள் என்று எதிர்
பார்க்கிறோம். கொள்கை

தேவாரியில் சுரதர் வந்தபோது தான்
விட்டிருந்திருந்தான். மாணவர்களுக்கு திருமங்கலம்
சுரதர் அப்பா பரிசுப்பாட்டு உதவியை
தந்துள்ளார்.

கடிதத்தைப் படித்துவிட்டு நான் கைகளைத் துடைத்து அப்பிராணை ஒழித்துப் போகிறேன். அப்பிராணம் முகத்தில் கடுமை நுழைகொண்டிருக்கிறது.

“அப்பா பத்திரமேயும் குடுத்தாக் கூட இந்தப் பொண்ணு வேண்டாம்” என்று அந்த அடக்கப் பெட்டி பொண்ணுக்குக்கும் போய்விடுகிறது. ஸ்டான்லி மீய்ரே தெரியாத ஆய்வினைக்குக் கிடைசரி எழுதினான் என்று, அதனால் சரீ மூத் திப் போகக். போனாண்டு படிச்சிருக்கணும் வியே, பாத்ததுக்கே படிச்ச வச்சணுது” — அப்பா என் பதினாறுக்குக் காதிராமல் கடித்ததைப் பறிச்சுக் கிழித்துவிட்ட ஆகலாண்டு. கெளசுக்குப் பரிந்து ஏதாவது போய்விட்டும் போல் எழுந்த. ஆய்ம் அப்பாவிள் எரிச்சலில் களம்பலாற்றி. தான் என்னுள் இருப்பிப் போயென், அப்பிராய மூதுவதும் தான் கண்ணாற் கொட்ட விட்டி.

அதற்குப் பிறகு கௌகிளையின் பற்றித் தெரிந்துகொள்ளும் வாய்ப்பு என்ருது.

எனக்கு மகிழ்ச்சியாகப் போகக்கூடியது. பிறகு, அப்போது 'குறுகுறு' என்ற பாடலையொன்று, அப்படிச் சித்தை கேட்டு அவள் எனக்கு எழுதிய கடிதமும், அப்படியே போதுமானது அப்போது வரும், அம்மனைச் சொல்லிப் பிற்பாடு, அப்பா அவள் எதிர்த்துத் தான் கொள்கையைச் சம்பாதிக்கச் செய்து கொண்டிருக்கலாம். தான், ஆனால், அப்பின் தெரியாத ஆறுதல்கள் கடிதம் எழுதியது அளவுக்குக் கொள்கியே, பிறகு துணிதலில் பாதிக்க - என்னிடம் இல்லை.

இதன் நிமிஷங்களில் வெளா திரும்பி வந்தார்.

“உயிரினப் பத்தில் சொல்லுக்கோ, உயிரினங்களுக்கோ எத்தனை குழந்தைகள்?”

⁴ "நான் காலக் கடந்தினைதான் இவ்வாறு..."

ஆயுள் கணக்கள் எட்டென்று விளிந்தன. ஆயுற்றிய தெரிந்த இரக்கதலதக் கண்டு நான் சிறுமையப்படைகிலு. என் மனவெளையப் பற்றி இவள் ஏதாவது கேட்டால். நலவன் இறந்தபொய் இரண்டு ஆண்டுகள் ஆகித் தவிரையவைய இவ்விடம் ரெவிலுக் கூடாது

என்று நினைத்தேன். மீளானால் இழந்த நான் இவரை கை விரிப்பே (செய்க்கை) பார்த்தேன் என்ற இவன் நினைத்து விட்டால் என்ன செய்வது?

“உருகிவிட்டால் கொஞ்ச நேரம்
பொன்னுமே?”

மங்கள நாகத்தின் பேரவையின் கீழ்
விநாயக நாகத்தின் கீழ் மனநாகத்தின் கீழ்

“பெரியோயே... தேவக அபிதா அபகித உட்கார்த்தியாகியோ. ஆன் அபகித தீயிஷத்தியே உத்தபேறன். மணி நிரண்டாசிக. இயலவந்த வையதாள்” என்பவரது அபன் தன் இயக்கங்களில் உட்கார்த்தியாள்.

தத்துவ நிலைப்பாடுகளுக்குப் பிறகு அவர்கள்
தாங்கள் வெளியே வந்திருக்கிறார்கள்.

“அவ்விதம் சாட்சிபுராணமா?” என்பதுதான்.

¹¹ இரண்டாம் பதிப்பு, எண்களில் பதினாறு இலட்சம், ரூபாய்கள், இரண்டாயிரம் ரூபாய்கள்.¹²

மனித நடமாட்டமற்ற அந்தத் தெரு நாய்கள் பேசிக் கொண்டே நடப்பதற்குத் தோதாச இருந்தது.

“அப்படியே நீங்கள் ஏன் கவியாணமே பாண்டு விதிக்கிறீர்கள்?”

அவன் சித்திரான். "என்றோட கல்யாணத்தைப் பற்றி நான் நினைக்கிறதுதான் நிறுத்தி எத்தனையோ நாள்வாழ்கிறது... நீங்கள் பார்த்துப் பார்த்துப் போனாற்படியும் வந்த ஒருத்தர் பணம் வேண்டாமான். ஆனால் சிவாநிதிகாரர். சிவாநிதிகாரரையும் வயசாணவரரையும் கல்யாணம் பண்ணிக்கிற பெண்கள் எப்போதும் வருவானாம். சத்தெக்கத்திலேயே பொருள் கிண்டிக்குகிறார்கள்... அதனாலே முடியாதாறுட்டிகள். அடுத்த வருஷமே அப்பா காலமாகிட்டான். படிச்ச படிச்ச சின்னப்போகாமே இப்ப வேலை பார்த்து வலிந்தாறே காலநினைவாகத்தான்..."

தெனாதி தெர. ப்ந்து சொன்னது: "என் னுடைய மகன் நேரிய அளக்கு ஒரு தம்பிக்கை ஏற்பட்டது. நீங்க கூலவாரிப்பு கொல்கீத்து அதனுலேதான் என்னை வெட்டத்தான் விட்டுக் குதராசி ஏற்படுகின்றன. என்னால்தான்: எழுதியி ரு... முடிபாயா)"

அவர பத்திரமீரம் குடுத்தாக்கூட இத்தப்
பொண்ணு வேண்டாண்டா' என்பத அம்ம
யின் குரல் என் கரதுகளில் எடுத்தது.

“அப்படியென்றால் இப்படி உருவாக்கத்து யானாருமே இல்லை”

“கடவுள் இருக்காது, என்னை? மேலே இருந்து இறங்குக வேண்டுகிறாயா? அல்லது கீழே இருந்து எழ வேண்டுகிறாயா?”

எனக்குள் இருக்கின்றது.

“தமிழர் மரபு இனத்தினம்”

* ஆதலால் ஒரு திரைப்படத்திலே இருக்கிறவர்கள் எல்லாம் இனிமேல் பொன்னியூராகத்தான் கருத்துடன் இப்போது திரைப்படங்களில் திரையுயர்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.

“உ.பெருங்குரு எந்தையனு ன்ருத்தினை வாண்
புரக்கெட்டுமா?”

¹வேண்டாம், வேண்டாம். அந்த உயரத்தில் ஏற்ற கல்பாணமாசாசு நேரம்மீதான நினைவு

இருட்டடிப்பு ஹால்யங்கன்!

வெறு சஷ்டம். அப்படி சேவ விடைச்சா ஸ்டம் அந்த வயசு வளரக் கூட ஒழுங்கா வாழ்க்கை வாழமுடியா சொம்பக் குழந்தை. அதனாலே கல்யாணமாக, பெண்டாப் பிழைப்ப பதிகொடுத்தவன் தான் விடைப்பாளன். அவனுக்குக் குழந்தைகள் இருந்து விட்டால் தொலைச்சது. பெறும் சிறுங்கம்தான். என் வாழ்க்கையே நாகம் தான். ஆகவே பழத்தும் அப்பொடி சத்தெதத் அதை நீர்த்து கையக் கொடுப்பேன் கழித்து கடும்...

"குழந்தைகள் இவ்வாறு ஒரு விட்டா வரா இருந்தால்?"

கொள்கியா விட்டுத் திரிந்தான். எங்களைக் கடுத்து கொண்டு வரக்கொண்டான் வெறு இருமிர்ப் பார்த்தது விட்டுத் கொள்ளான். கொள்கியில் சிறிப்பு அவ்வளவு சத்தமாக இருந்தது.

"நான் இப்படி இருக்கிறதற்கு நீங்கள் தான் காரணம் என்று நினைக்கவா இருக்கீர்கள்? இவ்வளவு இரகசியம் தான் எழுத்துக்கு ஒன்றை அளியா இருக்கத்தான் இருக்க. யாருடைய தலையெடுத்ததற்கும் சிறத்தியார் சொறுப் பிடுவது. தவிர, எம்மாணம் பண்ணக்கூடாதுக்கும் ஒரு வயசு, போகக் கூடுகிறது இல்லையா?"

குடித்தில் எந்த உணர்ச்சியையும் காட்டாமல், ஏதோ பாட்டன் ஒப்பிடுவது போல் அவள்கொண்ட ஒவ்வொரு சொல்லும் என் நெஞ்சில் கருக்கென்று கணி யால் குத்துவதுபோல் உறுத்தியது.

"சரி, போகட்டும். கூடப் பிறந்த என் தரல் மாநிலி நான்

"அவர்களைப் பிடிக்கக் கூட இருக்கிறீர்?"

"இருக்கா..."

"இருப்பது வேறுகனம் பங்கு தந்த என் குடித்து?"

"அந்தத் தெரிந்து வேறுகனம் தான் காக்கிறார்கள்!"

(கொள்கியை நிகழ்த்தும் இருட்டடிப்பு நகரத்தினால் பார்க்கும் உத்தரவு கொடுத்த ஹால்யங்கன் இரகசியம்)

ஹால்யங்கன் உத்தரவு கொடுத்த ஹால்யங்கன் இரகசியம்

உங்களை வந்து கப்பப்போ பார்க்குக்குப் பிளாந்துக்கு நீங்கள் ஆட்பெண்டி கொள்வாட்டெனே?"

கொள்கியை நினைந்து எம்மாணம் பார்க்குதான். தவிர பாள் அயன் கண்களில் ஏரம் சித்திரித்தது.

"தாராளமாக வாங்கியே. நான் சத்தொழுப்படுவேன்!"

"உங்களுக்கு ஏதாவது உதவிகள் வேறுமுகு. தலங்காமல் கொண்டுபோக. நீங்கள் என்னதான் தலைகொடுத்ததைப் பத்திர சொல்லி என்னை உணராதவருடைய பார்த்ததும் என் அப்பா - அம்மாளை எதிர்த்து ஒரு வதலியம் அணிக்கு என்னை இருந்திருந்தான். என் தலைகொடுத்த இப்படி ஆடுமிருக்குமாவதே கொள்கியை வந்தேன் தப்பிய முடிவிலே..."

"நீங்கள் கொம்ப தலங்க. அதனால்தான் உங்களுக்கு இப்படி வெவ்வேறு தோன்றுது."

மறுபடியும் நிமிரம் பார்க்க கண்களில் உள்சுருள் இழுத்துக் கொள்ள முயன்றேன்.

"படிக்காதீர்கள், இந்த விடையிலே நீங்கள் கொண்டுபோக வேண்டிய காரணம் அந்தவருடைய உத்தரவு!"

"இது என் விடையா. என் விடையானால் என்னுடைய தலங்க உத்தரவு கொடுத்தால் படிக்க வேண்டும், அதற்குத்தான்!"

"நீங்கள் அடிக்கடி காரணம் இதை, சிறிதளவு கொடுத்தால் என்னதான் விடையா?"

"அட்டை! என்னை பங்கு தலங்காத்தான்!"

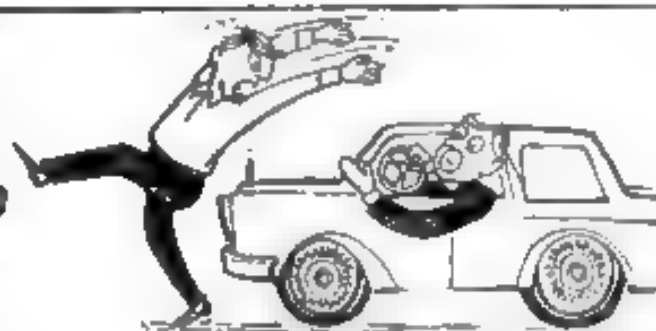
"அந்த இருட்டடிப் பங்கு பங்கு கொடுத்தான்!" . கொள்கியை.

You are safe with

BRAKES

* dependable

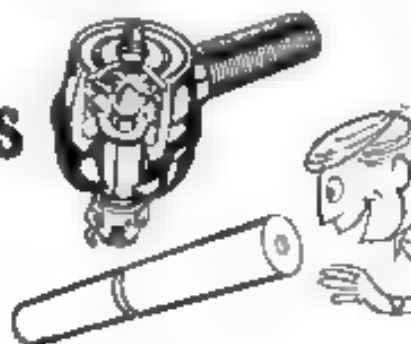
CLUTCHES

* smooth

TIE ROD ENDS, STEERING LINKAGES AND KING PINS

* precision-made

AUTOMOBILE PRODUCTS OF INDIA LIMITED

API 116 R

நீங்கள் வாங்கும் பாத்திரங்கள்
தீமைபயக்கும் ஓட்டை உடைசல்
உலோகத்திலிருந்து தயாரிக்கப்
படவில்லை என்று நிச்சயித்துக்
கொள்வது எப்படி?

ஹிந்தாலியம்®

ஒவ்வொரு பாத்திரத்தின் பின்புறத்திலும்
என்ற சொல் இடுக்கிறதா என்று பார்ப்பதன் மூலம்

ஹிந்தாலியம் முத்திரை கொண்ட பாத்திரங்
கள் எல்லாம் வருடக்கணக்கான ஆராய்ச்
சியன் பயலாக உருவாக்கப்பட்ட தரம்சிறந்த
உலோகத்திலிருந்து தயாரிக்கப்பட்டவை.
எனவே அவை ஒருவித கெடுதலுமற்றவை;
கொதாரமானவை

ஹிந்தாலியம் தாத்திற்ரு நிலைக் பெறும் உத்தரவாதம்

HINDALUM®

தயாரிப்பதில் உயர்ந்த தரம் உட்கொண்ட
ஹிந்துஸ்தான் அலுமினியம்
கார்பொரேஷன் லிட்.
மேலூர் (உ.பி.)

Sobhagya HAC-371 TAM

ஹிந்தாலியம் பாத்திரங்கள் குறிப்பிட்ட கிடைசு
விதப்படி உயர்ந்த தரம் உட்கொண்ட
கார்பொரேஷன் லிட்.
மேலூர் (உ.பி.)

அவற்றை மனப்பான்மை மூலம் கேட்டல், வாசத்
ததவாசம் இவற்றைக் கருதுவதன்,

பயிற்சி. சிவந்தி கொண்பதற்குத், அந்தப்
பருத்தி நாயிதே! கறுப்பத் துருவியி வெண்பு
பருக்கி பளிங்கி, "வாழ்க்கை உதாரி" என்கிறது.
இது நல்ல கருத்து. கொள்ளைத் துண்டைத்
தாண்டி, வெகரையில் சிவந்தி துருவியைப் பருக்கி
பருக்கியால் அகலி குருகு கொண்பதற்குத், து
வந்தி நாயிதே! சிவந்தி நாயிதே! சிவந்தி நாயிதே!
சிவந்தி நாயிதே! சிவந்தி நாயிதே! சிவந்தி நாயிதே!

“தமிழகத்தின் புகழை உலகமெங்கும் பரப்புவதற்கு உறுதுணிவுடன் உழைப்போம்”

$$r = \frac{1}{2} \left(\frac{1}{\rho_1} + \frac{1}{\rho_2} \right) \quad (1)$$

41. "தமிழர் அறிந்ததாயிற்று, நான் கண்டேன்" (பி. நாராயணன்) என்பவரின் பதிவு செய்திருக்கிறார்.

“தமிழகம் ஒரு பிழைப்புதான்.”

[illegible][illegible]

மேற்படி சீர்திருத்த அமைப்பைக் கொண்டுவர.

“நீங்கள் யாரென்று அறியவில்லை. நான் இவற்றுடன் சந்தித்திருக்கிறேன்...”

“இப்போது, ஊர், நாம் மார்த்துதுக் கொண்டு
உது கொடையாது. நான் நிகலாசன்மேன்.
தான் ஏதான்மீது தீங்க கொள்ளப்பட்டிரு
பிங்கலாசன்...”

“சூரியம், மத்தியிலே உள்ளது அவ்வப்போது
உள்ளேயே இருக்கிறது என்றதே உண்மை.”

“எனக்கு சக்ரியா கிஷ்கிந்தாம் பண்ணிடுகிறீர்...
கூடியை நான் : பார் : வர். கண்ணியம் பண்ணு
மொன் லுப்பாங்க...”

"...and the ..."

“... உங்களுடைய ஒரு இடாரை உங்களுக்குள்
வந்திருக்கிறேன்...”

“இதே சங்குதாசன், குடிசைதாசன், இராமன், இராமன்,”

¹⁰ இரண்டாம் ஆட்கையாள் பார்த்துப் போனார் தலைவர்.
தலையிட்டுச் சொன்னார். ஏழு மணிக்குத் தான்.

1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 26

...நீங்கள்...¹

14. ஆ. , இறக்கப்படும்,
சார், நான் வந்த விஷய

மாத்ளதத் சொல்லாமலா
போயிடுப் போறேன்?...

[illegible]

அகரணின்
பாத்தங்கள்

மு. எஸ். சீகாகுண்டராமன்

மாநிலப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கீழ்க்கண்டவாறு

“இது...?” என்ற வினாவிற்குப் பதிலாக சிபியன்:

“அது... கம்மா பழம்... கங்க மாநிலம்
பெரியவங்களை வெறுங் கையோடு பார்த்த
வரலாற்றுக்களா? கொஞ்சம் ஆய்வின, சாத்
துக்குடி, திராட்சை, காளழர் பழம்!
அவ்வளவுதான்...”

“இவ்வளவு பெருமைக்கு உரியவனல்ல,
தான்...”

“செரிய மனதுநடக்கவேண்டாம் இப்படித் தான் சொல்லுவார்கள்... இருக்கட்டும், இருக்கட்டும்... வீட்டிலே வாங்கும் இயற்கைகளா?”

“இப்படி, சுற்றுறக்கெல்லாம் வந்ததுண்டு
வாரர்கள், ஏன் செட்டிநீர்தகையர்.”

“கம்மர...கம்மரதாய் (கொ...பே... நாம்
தலியாக) பேசு சந்திரியம்மதானுய்னு (கொ...
பே...”

¹ "What? Get away from me, . . ."

“தமிழ் மொழியை, இந்த வகுப்பும் பி.யு.ஸி. மாநிலத்திற்குக் கொண்டு...”

“*அவ்வளவு விரைவில்*”

“நின்று” வந்தது. நான் அவனை மொழிகளால் கரவேற்றேன். சேரித்தொழுவர்கள் அப்படி...”

“செய்யுடையுள்ளே...”

ச. தனி தேவராயர் (செ) 14

1. **பெரிய அளவு** - பெரிய அளவு

“ஆமாம், சார். நன்றி அப்படியும் துண்டி
கொடுக்கிறீர்கள். சீக்கிரம்”

தனியே படிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள் அல்லவா?''

“அந்தப் பழைய காதல் மொழியா? எதுதான் அங்கு... அவன் இங்கிலேன் போயி ருக்கிட்டிருக்கிறான்... டி. பாலு கொடுத்தான் என்கிறதோ யிருக்கிறது...”

பேராகிரியுக்குப் கொடுத்த அடிதூண் ஆகிய
வெள்ளைத்தாள்வளி யாருக்கு அனுப்பப்பட்ட
புகைக்கிற்றை என்பதாகத் துருவிக் தெரிந்து
கொண்டு, கப்பல் போன்று காசில் தாழே
நெயில் வற்றிடுகிறதும் கோமுகனாரின் கண்ணியப்
புகை ஆதாமாகப் போய்விடுகிறது.

“மத்த புராணங்களாய் பார்க்கு ஏற்பாடு பண்ணிட்டேன் - தலைக்கு அளர் ஆவீதாம். நம்ம மாணவரே போய் ஓடிக்கட்டு வந்துட்டார். உங்ககிட்ட நான் விபேதம் வந்திருக்கேன்... நீங்க மறுக்கப்படாது...”

இருபது ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக, நான்
தொழில் மானிக் களக்காரன், மனை திறத்தாற்
போல் பேருரை ஆற்றிய பேராசிரியர் இப்
போது பேச்சிமத்து திண்ணர்.

“யோசகன் ஒன்றாம் பன்னாநீங்க சார்பு
பார்க்கப் போனா, இதிலே நப்பேறும் இல்லை.
நகு எப்பனுக்கு நல்ல வழி காட்டுறதுன்னி
யம் கிடைக்கும். உங்களைத்தெனே பாசேன்னா
அதுப்பம் பார்க்குன்னாதாம் நானே வந்
திடுக்கேன்.”

சுருதுசுரன் கன்னியப்பாணப் பார்த்தார்.
இங்கு; அங்குடைய இருபது ஆண்டு
தோளையிரு கிடப்பட்டுள்ள ஒரு சுவரின்
உருவத்தைப் பார்த்தார்.

“மீட்டர் கள்வியப்பணி! இப்போது நான் உங்களைத் தவிர வேறாடிகள் வேட்கையாகாது?”

“தமிழ்நாடு தேவநாடு அஃதே...”

“உங்க ஸ்டாலின் மருத்துவக் கல்லூரி-ஓர்
கோக்க வேண்டும் என்று ஏன் யி தம்பு
கிதீர்கன்?”

"என்ன சார், இப்படிக்கு கேட்டுவிட்டீர்கள்? அவன் வேறும் சண்டையாடாது இனிமாதோ, டாக்டர் சனாபதேய்யர் அண்ணாவின் டாக்டராக ஆயிரிழைக்கலாம்..."

“உருக்கிச் சகலமானவன் ஒது வெளியுள்ள
சாவு மரத வேண்டும் என்கிறே. துருத்தி உலக்கி
கண்களாகவராக வேண்டுகிறேன்” என்று
கேள்விகள் கூடாது”

“ஆது எவ்வோர், என் சிவசாரம் இவ்வ
 19. துதவன் சொல்லுது என் க உறுதுறையுயர்நீய்
 யாரநுந் உருகந் ஆகவீரக...”

தலைவர்: ஆரியபட்டினத்தில் சாலை வாய்ப்புகள் இந்த மாதத் துவராகி, ஏறாத்திலும் துவையற்றது. 11 மீட்டரில் இருந்துதான் போகிறீர்களா?''

¹⁹ இரண்டாம் பெரிய பொய்யை விரைவில் கண்டெடுத்தோம்.

[illegible]

இவ்வாறு இரத்தக்கொடுப்புச் செய்து, பிறகு
பிரிப்பார். உயர்வியல்புள்ள வாய்வு, தாய் கட்டி
மாறுவதற்கு இவ்வாறு சாதாரணத்திலே விபரீத
நிலைப்போக்கில் ஒருவர்களைத் தர சேர்த்துக் கொ
டுவது சாக்கரத்தினுடையவருக்கு உபாயம்.

¹ *சென்னை நகராட்சி மன்றம், சென்னை, இந்தியா*.

$$^{\circ} \text{C} \quad \text{and} \quad \text{the} \quad \text{rate} \quad \text{of} \quad \text{the} \quad \text{reaction} \quad \text{is} \quad \text{increased} \quad \text{by} \quad \text{the} \quad \text{addition} \quad \text{of} \quad \text{a} \quad \text{catalyst}.$$

“தமிழன் ஊராய்வு” என்ற பத்திரிகையின்
மூலக்கருவியாகியிருந்தாலும், எல்லா தரத்திலும்
வருவதற்குரிய தகவல்கள் கொடுக்கப்படும்
தேவையாகியிருக்கிறது...

“தீங்கு ஒன்றுதான்... அதுவா எங்கேயும் பாபச்
சாவு? காரியை காலேஜுக்குப் போய்”னு
வந்தான்; காரியிலுக்குப் போய்”னு வந்
தான்; பாடப் புத்தகங்களைத் தவிர பார்க்
பதற்குக்கூற இல்லைமேல் படிச்சான்...”

“அவ்வளவு ஒரு மருத்துவமனையி, நோயாளிகளின் நோய்களைத் தீர்ப்பான் என்று எதிர்பார்ப்பு கிடையாது? நோயின் இயல்புகளைப் புரிந்து கொண்டு, ஏற்ற மருத்துவகளைக் கொடுத்து...”

இந்தக் கட்டிடமெல்லாம் அழகுக்கு எவ்வளவுக்கு ராஜ்... இது டாக்டர் பட்டி யாங்கியிடம், ஃபாரின் போயிடும் வகை யில்லையென்றதும்கூட... அது தான் நான் என் கியே, நம்ம சபையாவது படிக்கடும் என் கிறததான் உள்... ஆகா... அவன் போய்க் கழுத்திலே குழாயை மாட்டிக்க விட்டுத் தோலைப் போக்கப்பட்டக் கொண்டு... மசுட் டாயன்...

“உங்களுக்கே அவனிடம் தாட்சிக்க இல்
வாதபோது, அவன் டாக்டர் அவதூறல் என்ன

மாற்று மருத்து தயாராவதற்குள்... காமாட்சி இல்லை!

பேராசிரியர் ஒங்கி ஒங்கித் தலையில் அடித்துக்கொண்டார். 'அந்தச் சண்டையப்பன் தான் இங்கே டாக்டராய் வந்து தொலைத்திருக்கிறானே? இன்னும் எத்தனை காமாட்சி களைப் பரிவாரங்கள் போடுகிறேன்?' என்று கிம்மி கிம்மி அழுதார்.

பனிச்சென்று அனாதையிலே ஒளி வெளியாக.

கருணாசுவரனின் மனையில் அவரைத் தட்டி எழுப்பினான். 'என்ன கனவு? ஓ! அழகுரல்!'

பேராசிரியர் கண்ணைக் கசக்கித் கொண்டு எழுந்தார். வெறும் கனவு தான்!... நல்ல வேலை, கனவாய்த் போயிற்று!

சம்பவம்தான் என்னவோ தவிர, அது புரட்டில் பாடம் தரவே பயிவாயா?

க க க

(குறித்தபடி வந்துவிட்டார் கன்னியப்பன்.

'வாரங்கள், வணக்கம். உட்காரையா?'

'ஒன்பது மணிக்கு ஏரோட்டரோம் போகணும். பார்டீனர்ஸ் வார்டும்க. சீரேய் பண்ணணும்...'

'நீங்கள் சரியான நேரத்துக்குப் போய்ச் சேரலாம். நான் காவம் கடத்தப் போவதில்லை.'

கன்னியப்பன் பெரும் நம்பிக்கை வெளிப்பட, ஆலவாய்ச் சிரித்தார். சட்டெட்டி ஸ்பைல் மறைத்திருந்த ஒரு காகித உறை அங்குமுடைய கைக்கு இடம் பெயர்த்தது.

'உங்களுக்கு உதவ முடியுமானதற்கு மிகவும் வருத்துகிறேன். மிஸ்டர் கன்னியப்பன், உங்கள் ஸ்பைல் இருப்பதேழு மதிப்பெண்கள்தான் பெற்றிருக்கிறான்.'

கன்னியப்பனின் உடலில் சரசரென்று ஒதோ கார்த்தது.

'ஒரு நற்கூத என்ற முறையில் உங்கள் ஆசையின் நிதித் திட்டம் நியாயம் இருக்கலாம். ஆனால் என்னை நான் ஒரு பேராசிரியனாக மட்டுமே குதவியேன்? இந்த நாட்டு வக்கானித் தலையில் பெரும் அக்கறை கொண்டுள்ள, பொறுப்புள்ள குடியரசுமேலும் கருதுகிறேன். எனவே அங்கீகரிக்கப்பட்ட நிதி முறைகளிலிருந்து பிறழ்வதை நான் வெறுக்கிறேன். சண்டையப்பன் என்று தனி மானஸ்தை அவ்வது அவன் போன்ற மானஸ்தைகளை விட. இந்தச் சமூகமும் வட்டம் மட்டும் உயர்வானது என்று நம்புகிறேன். சமூக நலம் என்ற மாபெரும் தத்துவத்தில் என்மேலும் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க பொறுப்பு இருப்பதான உணர்விறேன்.'

நான் ஏதெல்லாம் பாகஸ்தராய் பொறுக்க முடியவில்லை.

'அட, கம்மா நிறுத்தியவா... உமக்குத் தான் பேசத் தெரியுமே... பேசிக்கிட்டே

'இன்னிக்கு 'வேலாயு' கருணா இல்லையா?'

'நான் வேரா ருது மணி நேரத் தாக கம் போகிறேன்!'

போதிரே? எங்க ஊரவியர், உம்ம சம்பவம் காய்கருள், துயா!'

'எனக்கு ஆட்செய்யவில்லை!'

'இன்னும் பணிரா? உம்மம எப்படித் தவனிச்செய்தது என்று எனக்குத் தெரியும்!'

'உங்க களால் என்னென்ன கேடுகள் விளைக்க முடியும் என்ற பதை நச்சுக் விசாரித்து அறிந்து கொண்ட பின்புதான் என் பதிலைத் தீர்மானித்தேன். பங்குக் கருத்தினை வேத்திரம் கொள்க!'

'அவரு என்னவா, பெரிய இயிரோ?... சீக்கி மிஸ்டர் கிட்டே சொல்லி...'

பேராசிரியர் மெய்வச் சிரித்தார்.

'இம்மாதிரிச் செய்கனலில் நீங்கள் வங்க வர் என்பதை நான் அறிவேன், மிஸ்டர் கன்னியப்பன்.'

'நீர் ஸர்க்குப் போடாததாயே, என் மகன் செல்லப் போயிருவான்னு நினைச்சா? ஒரு நாளும் அப்படி நடக்க விடமாட்டேன்!... மிஸ்டர் கோட்டாளியே, மெடிகல் காவேலியே அடமிகுன் காய்கி, உம்ம முகத்திலே விட்டெறிவல்லென்று என் பேரை மாதத்தில்கொள்!'

'அந்த அவசியம் உங்களுக்கு ஏற்படவே ஏற்பட்டது. நீங்கள் சொன்னதைத்தையும் செய்து காட்டுகிறேன்.'

கன்னியப்பன் எழுந்தார்.

'கடைசி முறையாக கேட்கிறேன், கவர்வே ஆவிரம் ருபாய் இருக்கு... என்ன சொல் தீர்?'

'உங்களுடைய சிந்தனை இன்னும் விசுவ மான் வரிகளில், சமூக நலம் என்னும் மயர்ப் பாதைகளுக்குப் பாய வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன்...'

'சொ' எனக்கே புத்தி சொல்லுப்பிலே அவ் வளவு நிமிரா உமக்கு? நேரே மிஸ்டர் கிட்டே போய்...'

பேராசிரியர் இதழ்களில் நலகவோடித்து.

'நீங்கள் இன்னமொரு முறை என்விடம் தோற்க வேண்டும் என்று ஆசைப்படுகிறீர்களா?'

'நான் ஏன்வியா தோற்கணும்?'

'என்னுடைய பதிலை நான் உத்திரிட்டுப் பட்டேன். நேற்றே கடிதம் எழுதிவிட்டேன். வேறொரு பலகையில் கருகம் ஸ்கந்து ஆண்டு கலாய் என்னை வருத்தி அமைத்துக்கொண்டிருக்கிறது!'

கன்னியப்பன் விருட்டென்று வெளியேறி ஸார். திம் திம்பென்று நடந்து செல்லும் அவர்த் பாதைகளையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தார், பேராசிரியர்.

கைத்த அறிதப் பாதங்களில் அடிவீல் சமூக நலம் என்று கோமளமான மயர் மிதி யுண்டு, நகக்குண்டு, லாடி வதங்கிக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டு கருணாசுவரன் தீர் சித்தி ஸார். துன்பத் தொழில் புரியும் அமை, மனிதப் பாதங்களாகப் பட விலும் அவருக்கு, ஏனென்கால், அமை... அமை...

திருவாரூர் பி.டி.ரெட் டயர்கள்

இவ்வளவு சீடி ரெட் செய்யும் டயர்கள் புதிய டயர்களைப் போலவே தோன்றுகின்றன. ஆனால், சீடி ரெட் செய்யும்போது, ஒவ்வொரு அம்சத்தையும் வளரிக் கவனித்துக் கண்ணும் கருத்துமாகச் செய்யும் வேலை, டயர்களுக்குப் புதிய தோற்றத்தைக் கொடுப்பதற்காக மட்டும்தான். அவை சாலையில் கண்ட பதிர்தல் செல்லவும், நீண்ட காலம் உருக்கவும் துணை புரிகின்றது.

ஒவ்வொரு டயரும் ஒரு முகத்தை இரு முகதரமாகப் பரிசோதிக்கின்றன. டயரில் ஆணி, கண்ணாடித் துண்டு முதலியவை அல்லவாவு இருந்தாலும், டயர் பழுதாவதிலிருந்து, ஆகவாய் வான இயந்திரங்களில் அனுபவமுள்ள

கிபுனர்கள் செம்மையாகப் பரிசோதிக்கின்றனர். உறுதியாக இருக்கவேண்டும் என்பதற்காக இவ்வளவு கவனம் காட்டுவார்கள். இப்போது தானே சொந்தமாகத் தயாரிக்கின்றது.

இவ்வளவு சீடி ரெட் டயர்கள் வேறு எந்த சீடி ரெட் டயர்களைக் காட்டிலும் அதிக நான் உருக்கின்றன.

இந்தியாவிலேயே மிகப் பெரிய அளவில் சீடி ரெட் செய்வது இவ்வளவு.

கந்தரம் இண்டஸ்ட்ரீஸ்
பிகரவேட் லிமிடெட்,

பங்களூர் - கோயமுத்தூர் - கலம்போரி -
மதராஸ் - புதுச்சேரி - சென்னை -
செக்திராபாத் - திருச்செவ்வளி -
விஜயவாடா

டயர்கள்
பரிசோதிக்க
பரிந்துரை
கலிபு

ANNOUNCING!
The sale of
BLENDED AND FANCY FABRICS
made by mixing cotton and
GRASIM STAPLE FIBRE
from to-day at
AKASH-DEEP, SANDHURST BRIDGE, CHOWPATTY

- Attractive Fancy Dress material for ladies
- Immaculate Bush Shirtings for gents
- Decorative Tapestry and Curtain materials
- Priced cheaper than cotton fabrics

BWALIOR RAYON SILK MFG. (WVG.) CO. LTD., BIRLAGRAM, NAGDA (M.P.)

புனிக்குக்கு புனிக்கு

தேக வளர்ச்சி
நூலாட்டவே.

ஊட்டச் சத்துக்கு ஊட்டச் சத்து

ஆரோக்கியமான
பேரணுக்குக்கு.

அளியுங்கள் ஷார்க்கோப்ரால்

இரண்டும் அதுவே! வைட்டமின்களும், உலோகத்
தாதுக்களும், மால்டும் சேர்ந்த சக்திசேறிந்த கலவை.

வளர்ச்சி, ஆரோக்கியம் இரண்டையும்
அளிக்கச் சிறந்தது ஷார்க்கோப்ரால்.

பெர்ரால், ஏனெனில் அது புனிக்கு
கூடியும், ஊட்டப் பொருள்களையும்
பின்பிழுகிறது. வேறெந்த புனிக்குகை
யும், ஊட்டப் பொருளையும் விட,
காண்டுகூடக் காண்ட அதிக அளவிலே
வைட்டமின் A, D, மற்றும் ஸ்தாந்தர
கோபுரென்கள் சத்துக்களை வழங்கு-
கிறது. இதுமேல் சத்து, கேலியும்
ஆகிய முக்கியமான உலோகத்
தாதுக்களையும் அளிக்கிறது.

எனவே, ஏறக்குறைய 40 ஆண்டு
களாக டாக்டர்கள் ஷார்க்கோப்ரால்

பெர்ரால் குறித்துக் கொடுப்பதில்
விடப்பெறும். நவீன ஜுவதோடும்,

மற்றும் இதர அளவுடத் தென்ற
கோவகளைவுகளைத் தடுத்துக் காக்கும்.

1 மிலி மட்டும் 450 கிராம்
புரத்தின் வலிவிறது.

ஷார்க்கோப்ரால்
மருந்துகளை சித்தராய்
இந்தியாவிலேயே உச்ச
ஸ்தர்பின் உடைய, மால்டு
அடியாகக் கொண்டு, புனிக்கு

அலெம்பிக் செமிக்ஸ்
வெளர்க்கோ. ஸ்ட்.

தரமான மருந்துகளில் கம்பிக்
கைகூடப் பாத்நீரமான பெர்ரால்.